Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B

REGULAMENTUL CONSILIULUI (CE) NR. 1122/2009

din 30 noiembrie 2009

de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol

(JO L 316, 2.12.2009, p. 65)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (UE) nr. 146/2010 al Comisiei din 23 februarie 2010	L 47	1	24.2.2010
►M2	Regulamentul (UE) nr. 173/2011 al Comisiei din 23 februarie 2011	L 49	16	24.2.2011
►M3	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1368/2011 al Comisiei din 21 decembrie 2011	L 341	33	22.12.2011

▼B

REGULAMENTUL CONSILIULUI (CE) NR. 1122/2009

din 30 noiembrie 2009

de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ([1]), în special articolele 85x și 103za, coroborate cu articolul 4,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003, în special articolul 142 literele (b), (c), (d), (e), (h), (k), (l), (m), (n), (o), (q) și (s),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 73/2009 abrogă și înlocuiește Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de ajutor direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de ajutoare pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 și introduce o serie de modificări ale schemei de plată unică, precum și alte câteva scheme de plăți directe. În același timp, regulamentul elimină o serie de scheme de plăți directe începând cu 2010. În plus, acesta introduce o serie de modificări conform cărora plățile directe destinate unui agricultor care nu îndeplinește anumite condiții în ceea ce privește sănătatea publică, sănătatea animalelor și plantelor, bunăstarea animalelor și mediul („ecocondiționalitatea”) se diminuează sau se suprimă.

(2) Schemele de plăți directe au fost introduse inițial ca urmare a reformei politicii agricole comune în 1992 și au fost dezvoltate apoi în cadrul unor reforme ulterioare. Schemele au fost supuse unui sistem integrat de administrare și control (denumit în continuare „sistemul integrat”). Acest sistem, instituit prin Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 24 aprilie 2004 de

([1]) JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

▼B

stabilire a normelor de aplicare a ecocondiționalității, a modulării și a sistemului integrat de administrare și control, prevăzute de Regulamentele (CE) nr. 1782/2003 și 73/2009 ale Consiliului și de aplicare a ecocondiționalității în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 479/2008 al Consiliului ([1]), s-a dovedit a fi un mijloc eficient și eficace pentru punerea în aplicare a schemelor de plăți directe. Regulamentul (CE) nr. 73/2009 reprezintă o dezvoltare a sistemului integrat respectiv.

(3) Având în vedere modificările aduse plăților directe prin Regulamentul (CE) nr. 73/2009, este oportun să se abroge și să se înlocuiască Regulamentul (CE) nr. 796/2004, bazând în același timp noul regulament pe principiile stabilite în Regulamentul (CE) nr. 796/2004. În același timp, în urma integrării sectorului vitivinicol în Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului, este necesar să se înlocuiască referirile la Regulamentul (CE) nr. 479/2008 ([2]) existente în Regulamentul (CE) nr. 796/2004 cu referiri la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007. Din motive de coerență, anumite dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 796/2004 trebuie încorporate în Regulamentul (CE) nr. 1120/2009 al Comisiei ([3]) care a abrogat și a înlocuit Regulamentul (CE) nr. 795/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de plată unică prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de ajutor direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de ajutor pentru agricultori ([4]).

(4) Regulamentul (CE) nr. 73/2009 oferă statelor membre posibilitatea de a alege în ceea ce privește punerea în aplicare a anumitor scheme de ajutoare pe care le prevede acesta. În consecință, prezentul regulament trebuie să conțină dispoziții pentru acțiunile de administrare și control care urmează a fi desfășurate în statele membre având în vedere că acestea pot opta să participe la anumite scheme de ajutoare. Prin urmare, dispozițiile relevante din prezentul regulament se aplică doar în măsura în care statele membre au făcut astfel de alegeri.

(5) În cadrul cerințelor în materie de ecocondiționalitate, Regulamentul (CE) nr. 73/2009 prevede anumite obligații care trebuie respectate de către statele membre, pe de o parte, și de către agricultori, pe de altă parte, în ceea ce privește menținerea pășunilor permanente. Trebuie stabilite detaliile privitoare la determinarea proporției care trebuie menținute între pășunile permanente și terenurile agricole și trebuie prevăzute obligațiile pe care trebuie să le respecte fiecare agricultor atunci când se stabilește reducerea proporției în detrimentul pășunilor permanente.

(6) Pentru a asigura un control eficient și pentru a evita depunerea mai multor cereri de ajutor la agenții de plăți diferite din același stat membru, este important ca statele membre să prevadă un sistem unic de identificare a agricultorilor care depun cereri de ajutor pe baza sistemului integrat.

(7) Trebuie stabilite norme detaliate privind sistemul de identificare a parcelelor agricole care urmează a fi gestionat de statele membre în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009. Conform dispoziției în cauză, este necesară utilizarea

([1]) JO L 141, 30.4.2004, p. 18.
([2]) JO L 148, 6.6.2008, p. 1.
([3]) A se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial.
([4]) JO L 141, 30.4.2004, p. 1.

▼B

unor tehnici bazate pe un sistem computerizat de informații geografice (GIS). Trebuie precizat nivelul la care trebuie să funcționeze acest sistem, precum și gradul de precizie a informațiilor care urmează a fi puse la dispoziție în cadrul GIS.

(8) Pentru a asigura punerea în aplicare cu succes a schemei de plată unică, prevăzută la titlul III din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, statele membre trebuie să instituie un sistem de identificare și de înregistrare care să permită urmărirea drepturilor la plată și să permită, în special, un control încrucișat al suprafețelor declarate în cadrul schemei de plată unică și al drepturilor la plată ale fiecărui agricultor, precum și o verificare a diferitelor drepturi la plată propriu-zise.

(9) Pentru a verifica respectarea diferitelor obligații în ceea ce privește ecocondiționalitatea, este necesară instituirea unui sistem de control și a unor sancțiuni corespunzătoare. Pentru aceasta, diferitele autorități din fiecare stat membru trebuie să comunice informații cu privire la cererile de ajutor, eșantioanele de control, rezultatele controalelor la fața locului etc. Trebuie prevăzute elementele de bază ale acestui sistem.

(10) Pentru simplificare, este necesar să se acorde statelor membre posibilitatea de a decide includerea în cererea unică a tuturor cererilor de ajutor prevăzute la titlurile III și IV din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(11) Statele membre trebuie să adopte măsurile necesare în vederea unei funcționări optime a sistemului integrat în cazul în care mai multe agenții de plăți răspund de același agricultor.

(12) Pentru a asigura eficiența controalelor, toate tipurile de utilizare a suprafețelor și toate schemele de ajutor vizate trebuie declarate simultan. Prin urmare, trebuie prevăzută depunerea unei singure cereri de ajutor care să cuprindă toate cererile de ajutor referitoare la suprafața în cauză. În plus, trebuie prevăzută depunerea unui formular de cerere unică chiar și de către agricultorii care nu solicită niciunul dintre ajutoarele care fac obiectul cererii unice, în cazul în care aceștia dispun de suprafețe agricole. Cu toate acestea, în cazul în care autoritățile dispun deja de informații, statelor membre trebuie să li se permită să renunțe la această obligație impusă agricultorilor.

(13) Statele membre trebuie să stabilească un termen limită pentru depunerea cererii unice care, pentru a asigura procesarea și verificarea cererilor în timp util, nu trebuie să depășească data de 15 mai. Din cauza condițiilor climatice speciale din țări precum Estonia, Letonia, Lituania, Finlanda și Suedia, aceste state membre trebuie să fie autorizate să stabilească o dată ulterioară care să nu depășească data de 15 iunie. În plus, trebuie prevăzute derogări, după caz, pe baza aceluiași temei juridic, pentru eventualitatea în care condițiile climatice înregistrate într-un anumit an ar impune aplicarea unor excepții.

(14) În cererea unică, agricultorul trebuie să declare nu numai suprafața pe care o utilizează în scopuri agricole, ci și drepturile la plată, iar împreună cu cererea unică trebuie solicitată orice informație necesară pentru a stabili eligibilitatea în vederea acordării ajutorului. Este necesar să se permită statelor membre să facă derogări de la anumite obligații în cazul în care drepturile la plată care urmează a fi alocate într-un anumit an nu au fost stabilite în mod definitiv.

▼B

(15) Pentru a simplifica procedurile de depunere a cererilor și în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, trebuie prevăzut, în acest context, faptul că statele membre furnizează agricultorului, în măsura posibilităților, informații prestabilite.

(16) Toate informațiile specifice privind producția de cânepă, fructe cu coajă lemnoasă, cartofi pentru amidon, semințe, bumbac, fructe și legume și ajutorul specific acoperit de cererea unică trebuie solicitate odată cu cererea unică sau, după caz, în funcție de natura informațiilor, la o dată ulterioară. De asemenea, trebuie prevăzut că suprafețele pentru care nu s-a depus nicio cerere de ajutor trebuie declarate în formularul de cerere unică. În funcție de tipul utilizării, poate fi important să existe informații exacte, motiv pentru care anumite utilizări trebuie declarate separat, în timp ce altele pot fi declarate în aceeași rubrică. Cu toate acestea, în cazul în care statele membre înregistrează deja astfel de informații, trebuie să se permită o derogare de la această regulă.

(17) Pentru a asigura o monitorizare eficientă, fiecare stat membru trebuie să stabilească suprafața minimă pe care trebuie să o aibă parcelele agricole pentru a putea face obiectul unei cereri de ajutor.

(18) Pentru a oferi o cât mai mare flexibilitate agricultorilor în ceea ce privește planificarea utilizării suprafețelor lor, acestora trebuie să li se permită să își modifice cererea unică până la datele obișnuite de semănare, cu condiția respectării tuturor cerințelor speciale din cadrul diverselor scheme de ajutoare și numai în cazul în care autoritatea competentă nu i-a informat în prealabil cu privire la erorile pe care le conține cererea unică și nu a trimis o notificare cu privire la un control la fața locului care să constate erori în ceea ce privește partea la care se referă modificarea. După modificarea respectivă, este necesar să se ofere posibilitatea de a adapta documentele justificative sau contractele care urmează a fi prezentate.

(19) Depunerea la timp a cererii de creștere a valorii sau de alocare a drepturilor la plată din cadrul sistemului de plată unică este esențială în vederea unei gestionări eficiente. În consecință, statele membre trebuie să stabilească un termen de depunere a cererii care nu trebuie să depășească data de 15 mai. Pentru simplificarea procedurilor, statele membre trebuie să fie autorizate să decidă că cererea respectivă poate fi depusă concomitent cu depunerea cererii unice. Din aceste motive, Estonia, Letonia, Lituania, Finlanda și Suedia trebuie autorizate, totuși, să stabilească o dată ulterioară care să nu depășească data de 15 iunie.

(20) În cazul în care un stat membru optează pentru aplicarea diverselor scheme de ajutoare pe animale, trebuie prevăzute dispoziții comune privind detaliile care trebuie precizate în cererile de ajutor respective.

(21) În conformitate cu articolul 117 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, primele din cadrul schemei de ajutoare pentru bovine pot fi plătite numai pentru animalele identificate și înregistrate în mod corespunzător în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentul European și al Consiliului din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat

▼B

și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului ([1]). Prin urmare, agricultorii care depun cereri în baza schemelor de ajutoare respective trebuie să aibă acces în timp util la informațiile relevante.

(22) Ajutorul pentru producătorii de sfeclă de zahăr și trestie de zahăr, plățile separate pentru producția de zahăr și plățile separate pentru producția de fructe și legume nu sunt, prin natura lor, legate de suprafața agricolă, motiv pentru care dispozițiile cu privire la cererea unică nu se aplică în cazul schemelor de plată respective. Prin urmare, trebuie prevăzută o procedură adecvată de depunere a cererilor.

(23) Este necesară stabilirea unor cerințe suplimentare privind cererea de ajutor specific în conformitate cu articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, diferite de plățile pe suprafețe sau pe animale. Din cauza diversității posibile a măsurilor de ajutor specific, este deosebit de importantă depunerea de către agricultor a tuturor informațiilor necesare pentru stabilirea eligibilității. Din motive de ordin practic, trebuie să li se ofere statelor membre posibilitatea de a solicita documentele justificative la o dată ulterioară celei stabilite pentru depunerea cererii.

(24) În cazul aplicării articolului 68 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, beneficiarii nu sunt agricultorii, ci fondurile mutuale care au acordat despăgubiri agricultorilor pentru pierderile economice. Este necesară stabilirea unor cerințe speciale pentru cererea de ajutor adresată fondurilor mutuale, astfel încât aceasta să cuprindă informațiile necesare pentru stabilirea eligibilității plății.

(25) Trebuie stabilit cadrul general necesar pentru introducerea unor proceduri simplificate în ceea ce privește comunicarea dintre agricultori și autoritățile statului membru. În special, acest cadru trebuie să prevadă posibilitatea folosirii mijloacelor electronice. Cu toate acestea, trebuie să se garanteze în special că datele prelucrate în acest mod sunt perfect fiabile și că procedurile respective sunt puse în aplicare pentru toți agricultorii, fără discriminare. În plus, pentru a simplifica gestionarea, atât pentru agricultori, cât și pentru autoritățile naționale, acestea din urmă trebuie să aibă posibilitatea de a solicita documentele justificative necesare pentru verificarea eligibilității anumitor plăți direct de la sursa de informații și nu de la agricultor.

(26) În cazul în care cererile de ajutor conțin greșeli evidente, acestea trebuie să poată fi modificate în orice moment.

(27) Trebuie definite reguli pentru rezolvarea situațiilor în care data limită pentru depunerea diferitelor cereri, documente sau modificări este o sărbătoare legală, o sâmbătă sau o duminică.

(28) Este absolut necesar să fie respectate termenele de depunere a cererilor de ajutor și de modificare a cererilor de ajutor pe suprafață și a tuturor documentelor justificative, a contractelor sau a declarațiilor pentru a permite administrațiilor naționale să programeze și apoi să efectueze controale eficiente privind exactitatea cererilor de ajutor. Prin urmare, trebuie prevăzute

([1]) JO L 204, 11.8.2000, p. 1.

▼B

termenele până la care pot fi acceptate cererile tardive. În plus, trebuie aplicată o reducere pentru a-i încuraja pe agricultori să respecte termenele.

(29) Depunerea la timp de către agricultori a cererilor pentru drepturile la plată este esențială pentru statele membre în vederea stabilirii la timp a drepturilor la plată. În consecință, depunerea cu întârziere a cererilor respective nu trebuie autorizată decât în termenul limită suplimentar pentru depunerea tardivă a oricărei cereri de ajutor. De asemenea, trebuie aplicată o rată de reducere cu caracter descurajator, cu excepția cazului în care întârzierea este cauzată de un caz de forță majoră sau de împrejurări excepționale.

(30) Agricultorilor trebuie să li se permită să-și retragă oricând, parțial sau în totalitate, cererile de ajutor, cu condiția ca autoritatea competentă nu-i fi informat deja cu privire la erori conținute în cererea de ajutor sau să nu le fi transmis o notificare privind un control la fața locului.

(31) Trebuie asigurată o monitorizare eficientă a respectării dispozițiilor privind schemele de ajutoare gestionate în cadrul sistemului integrat. În acest scop și pentru ca nivelul monitorizării să fie armonizat în toate statele membre, trebuie descrise detaliat criteriile și procedurile tehnice de realizare a controalelor administrative și a controalelor la fața locului, cu privire atât la criteriile de eligibilitate pentru ajutor definite pentru schemele de ajutor, cât și la obligațiile în materie de ecocondiționalitate. În vederea monitorizării, este esențial să se poată efectua controale la fața locului. În consecință, cererile sunt respinse în cazul în care agricultorul împiedică efectuarea controalelor respective.

(32) Anunțarea controalelor la fața locului referitoare la eligibilitate sau ecocondiționalitate este permisă doar în cazul în care nu compromite controalele și, în orice caz, este necesară stabilirea unor termene adecvate. Mai mult decât atât, în cazul în care reguli sectoriale specifice referitoare la acte și standarde din cadrul ecocondiționalității prevăd controale la fața locului inopinate, trebuie respectate aceste reguli.

(33) Este necesar să se prevadă că, după caz, statele membre trebuie să combine diferitele controale.

(34) În vederea unei detectări eficiente a neregulilor prin intermediul controalelor administrative, trebuie stabilite dispoziții în special în ceea ce privește conținutul controalelor încrucișate. Neregulile trebuie să facă obiectul unei proceduri adecvate.

(35) În efectuarea controalelor încrucișate, o eroare frecventă este reprezentată de supradeclararea minoră a suprafeței agricole totale din cadrul unei parcele de referință. Pentru simplificare, în cazul în care o parcelă de referință face obiectul unei cereri de ajutor a doi sau mai mulți agricultori care solicită ajutor în cadrul aceleiași scheme de ajutoare, iar suprafața totală declarată depășește suprafața agricolă cu o diferență care se încadrează în limitele de toleranță stabilite pentru măsurarea parcelelor agricole, statele membre sunt autorizate să prevadă o reducere proporțională a suprafețelor respective. Cu toate acestea, trebuie să li se permită agricultorilor respectivi să conteste astfel de decizii.

▼B

(36) Atunci când un stat membru recurge la posibilitatea prevăzută la articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, iar plățile sunt acordate pentru suprafețe sau animale, este indicat să se aplice aceeași rată de control ca în cazul altor plăți pe suprafețe sau animale. În cazul altor măsuri specifice de ajutor, beneficiarii trebuie considerați drept populație separată și supuși unei rate de control minime specifice.

(37) Este necesar să se stabilească numărul minim de agricultori care trebuie să fie controlați la fața locului în cadrul diferitor scheme de ajutoare. În cazul în care statele membre optează pentru punerea în aplicare a diferitor scheme de ajutoare pe animale, trebuie prevăzută o abordare integrată orientată spre exploatație pentru agricultorii care depun cereri de ajutor în cadrul schemelor respective.

(38) Constatarea unor nereguli și a unor neconformități semnificative trebuie să impună o creștere a nivelului controalelor la fața locului în anul în curs și/sau în anul următor pentru a ajunge la un nivel de siguranță acceptabil în ceea ce privește exactitatea cererilor de ajutor respective. În cazul în care se referă la ecocondiționalitate, extinderea eșantionului trebuie să vizeze actele sau normele respective.

(39) Controalele la fața locului la care sunt supuși agricultorii care depun cereri de ajutor nu trebuie să vizeze în mod obligatoriu fiecare animal sau fiecare parcelă agricolă. În unele cazuri pot fi realizate controale prin eșantionare. Cu toate acestea, dacă este posibil, eșantionul trebuie extins astfel încât să se garanteze un nivel de siguranță fiabil și reprezentativ. În unele cazuri, este posibil să fie necesar ca eșantionul să fie extins astfel încât să se realizeze un control complet. Statele membre trebuie să stabilească criteriile de selecționare a eșantioanelor de controlat.

(40) Eșantionul pe care se efectuează rata minimă de controale la fața locului trebuie constituit în parte pe baza unei analize a riscurilor și în parte în mod aleatoriu. Autoritatea competentă trebuie să stabilească factorii de risc, întrucât se situează într-o poziție mai bună pentru a selecta factorii de risc corespunzători. Pentru a asigura o analiză a riscurilor relevantă și eficientă, eficiența analizei riscurilor trebuie evaluată și actualizată anual, luând în considerare relevanța fiecărui factor de risc, comparând rezultatele eșantioanelor selectate pe baza riscurilor și în mod aleatoriu, precum și situația specifică din statele membre.

(41) Pentru ca un control la fața locului să fie eficient, personalul care îl efectuează trebuie să fie informat cu privire la motivul pentru care a fost selecționat agricultorul pentru a fi supus controlului la fața locului. Statele membre trebuie să păstreze aceste informații.

(42) În anumite cazuri este relevantă efectuarea controalelor la fața locului înaintea primirii tuturor cererilor și, prin urmare, trebuie să li se permită statelor membre să efectueze o selecție parțială a eșantionului de control înainte de finalul perioadei de depunere a cererilor.

(43) Pentru a permite autorităților naționale, precum și oricărei autorități comunitare competente să întreprindă acțiuni ca urmare a controalelor efectuate la fața locului, descrierea controalelor trebuie consemnată într-un raport de control. Agricultorul sau reprezentantul acestuia trebuie să aibă oportunitatea să semneze acest raport. Cu toate acestea, în cazul în care controalele sunt efectuate prin teledetecție, statelor membre trebuie să li se permită

▼B

să prevadă acest drept doar în cazul în care în urma controlului se constată nereguli. Indiferent de tipul de control efectuat la fața locului, agricultorul trebuie să primească o copie a raportului atunci când se constată nereguli.

(44) Pentru a asigura o monitorizare adecvată, controalele la fața locului din cadrul schemelor de ajutoare pe suprafețe trebuie să acopere toate parcelele agricole declarate. Totuși, pentru simplificare, trebuie să se permită ca determinarea efectivă a parcelelor să se limiteze la un eșantion care reprezintă 50 % din parcele. În orice caz, eșantionul trebuie să fie fiabil și reprezentativ și trebuie să poată fi extins în caz de nereguli. Rezultatele eșantionului trebuie extrapolate la restul populației. Este oportun a se menționa faptul că, în scopul controalelor la fața locului, statele membre pot face uz de anumite instrumente tehnice.

(45) Trebuie stabilite norme detaliate privind determinarea suprafețelor și metodele de măsurare care trebuie utilizate pentru a asigura o calitate a măsurătorilor care să fie echivalentă cu calitatea impusă de standardele tehnice elaborate la nivel comunitar.

(46) În ceea ce privește determinarea suprafeței unor parcele agricole care conferă dreptul la plăți pe suprafață, experiența a arătat că este necesar să se definească lățimea acceptabilă a anumitor elemente ale terenurilor, în special a gardurilor vii, a șanțurilor și a zidurilor. Având în vedere necesitățile speciale de mediu, trebuie prevăzută o anumită flexibilitate a limitelor luate în considerare la stabilirea productivității regionale.

(47) Trebuie definite condițiile de stabilire a eligibilității parcelelor agricole care conțin arbori din cadrul schemelor de ajutoare pentru suprafețe. De asemenea, este necesară stabilirea unei dispoziții cu privire la procedura administrativă care trebuie urmată în cazul suprafețelor utilizate în comun.

(48) Trebuie stabilite condițiile de utilizare a teledetecției în cadrul controalelor la fața locului și trebuie prevăzută realizarea unor controale fizice în cazul în care fotointerpretarea nu permite obținerea unor rezultate concludente. De exemplu, din cauza condițiilor meteorologice, pot exista situații în care controalele suplimentare care urmează a fi efectuate în urma unei creșteri a ratei controlului la fața locului nu mai pot fi efectuate prin intermediul teledetecției. Într-un astfel de caz, acestea trebuie efectuate prin mijloace tradiționale.

(49) În cadrul schemei de plată unică, agricultorii care dețin drepturi speciale pot primi ajutor cu condiția să îndeplinească o anumită cerință privind activitatea. În scopul verificării eficiente a îndeplinrii cerinței respective, statele membre trebuie să stabilească proceduri pentru controalele la fața locului la care vor fi supuși agricultorii care dețin drepturi speciale.

(50) Ținând cont de particularitățile schemei de ajutoare pentru semințe, bumbac și zahăr prevăzute la titlul IV capitolul I secțiunile 5, 6 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, trebuie stabilite dispoziții speciale privind controlul.

(51) Articolul 39 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 prevede că soiurile de cânepă eligibile pentru plățile directe trebuie să aibă un conținut de tetrahidrocanabiol (THC) care să nu depășească 0,2 %. În vederea punerii în aplicare a acestei norme, este necesară stabilirea sistemului de utilizat de către statele membre pentru verificarea conținutului de THC.

▼B

(52) În plus, trebuie prevăzută o perioadă de timp în decursul căreia cânepa destinată producției de fibre să nu poată fi recoltată după înflorire, pentru a permite buna desfășurare a controalelor obligatorii prevăzute pentru culturile menționate anterior.

(53) În cazul în care un stat membru optează pentru aplicarea diferitor scheme de ajutoare pe animale și se solicită un ajutor în baza unor astfel de scheme, trebuie definite calendarul și conținutul minim al controalelor la fața locului. Pentru a putea verifica în mod eficace exactitatea declarațiilor din cererile de ajutor și a notificărilor pentru baza de date computerizată privind animalele din specia bovină, este esențial să se realizeze o parte importantă a acestor controale la fața locului în timp ce animalele sunt încă prezente în exploatație în temeiul obligației de reținere.

(54) În cazul în care optează pentru aplicarea diferitelor scheme de ajutoare pentru animalele din specia bovină, identificarea și înregistrarea corespunzătoare a bovinelor fiind o condiție de eligibilitate pentru ajutor, în conformitate cu articolul 117 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, statul membru trebuie să asigure că ajutorul comunitar este acordat numai pentru bovinele identificate și înregistrate în mod corespunzător. De asemenea, trebuie realizate controale privind animalele din specia bovină care nu au făcut încă obiectul unei cereri, dar pentru care s-ar putea solicita un ajutor în viitor, deoarece aceste de animale, din cauza unor mecanisme inerente mai multor scheme de ajutoare pentru bovine, fac de multe ori obiectul unei cereri de ajutor numai după plecarea lor din exploatație.

(55) În cazul ovinelor și caprinelor, controalele la fața locului trebuie să cuprindă în special îndeplinirea perioadei de reținere și exactitatea înregistrărilor din registru.

(56) În cazul în care un stat membru optează pentru punerea în aplicare a primei de sacrificare, trebuie prevăzute dispoziții speciale pentru realizarea de controale în abatoare în scopul de a verifica dacă animalele care fac obiectul unei cereri de ajutor sunt eligibile și dacă informațiile preluate în baza de date computerizată sunt corecte. Statele membre trebuie să fie autorizate să aplice două baze diferite de selecție a abatoarelor pentru controalele respective.

(57) În ceea ce privește prima de sacrificare acordată după exportarea bovinelor, este necesar să se prevadă dispoziții speciale, precum și dispoziții comunitare de control cu privire la export în general, din cauza diferențelor privind obiectivele controalelor.

(58) Au fost definite dispoziții speciale de control în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1082/2003 al Comisiei din 23 iunie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului [1] în ceea ce privește controalele minime care trebuie efectuate în cadrul sistemului de identificare și de înregistrare a bovinelor. În cazul în care se efectuează controale în temeiul regulamentului respectiv, rezultatele trebuie cuprinse în raportul de control pentru sistemul integrat.

(59) Mai mult decât atât, este necesar să se stabilească dispoziții privind raportul de control în cazul controalelor la fața locului efectuate în abatoare sau în cazul în care prima este acordată după exportare. De asemenea, pentru coerență, trebuie prevăzut că, în cazul nerespectării dispozițiilor titlului I din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 sau ale Regulamentului (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de

[1] JO L 156, 25.6.2003, p. 9.

▼B

identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a Directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE ([1]), trebuie trimise copii ale rapoartelor de control autorităților responsabile cu punerea în aplicare a regulamentelor respective.

(60) În cazul în care un stat membru recurge la posibilitatea de a acorda ajutor specific în conformitate cu articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, dispozițiile privind controalele stabilite de prezentul regulament trebuie aplicate în cea mai mare măsură posibilă. În cazul în care dispozițiile respective nu pot fi aplicate, statele membre trebuie să ofere un nivel de control echivalent. Este necesară stabilirea unor cerințe specifice cu privire la controlul cererilor de plată ale fondurilor mutuale și la investiții.

(61) Regulamentul (CE) nr. 73/2009 stabilește obligații în materie de ecocondiționalitate pentru agricultorii care primesc ajutoare în cadrul tuturor schemelor de plăți directe prevăzute de anexa I la regulamentul menționat și prevede un sistem de reduceri și de excluderi atunci când obligațiile nu sunt respectate. Sistemul respectiv se aplică și în cazul plăților în temeiul articolelor 85p, 103q și 103r din Regulamentul nr. 1234/2007. Este necesară stabilirea modalităților de aplicare a acestui sistem.

(62) Trebuie prevăzute detaliile privind identificarea autorităților care au sarcina, în statele membre, de a controla respectarea obligațiilor în materie de ecocondiționalitate.

(63) În anumite cazuri, poate fi util ca statele membre să întreprindă controale administrative privind obligațiile în materie de ecocondiționalitate. Totuși, statelor membre nu trebuie să le fie impusă utilizarea unor astfel de instrumente de control.

(64) Trebuie definită rata minimă de control în ceea ce privește respectarea obligațiilor legate de ecocondiționalitate. Această rată de control trebuie fixată la nivelul de 1 % dintre agricultorii care trebuie să respecte obligațiile legate de ecocondiționalitate, activează în sfera de competență a fiecărei autorități de control și urmează a fi selecționați pe baza unei analize adecvate a riscurilor.

(65) Trebuie să se ofere statelor membre posibilitatea de a îndeplini rata minimă de control la nivelul fiecărei autorități de control competente, la nivelul agenției de plăți sau la nivelul unui act sau al unui standard ori al unui grup de acte sau standarde.

(66) În cazul în care legislația specifică aplicabilă actului sau standardelor fixează rate minime de control, statele membre trebuie să respecte ratele respective. Totuși, statelor membre trebuie să li se permită să aplice o rată unică de control pentru controalele la fața locului efectuate în temeiul principiului ecocondiționalității. Dacă statele membre aleg această opțiune, orice caz de neconformitate constatat în cursul controalelor la fața locului în temeiul legislației sectoriale trebuie raportat și monitorizat din punctul de vedere al ecocondiționalității.

(67) Prin Regulamentul (CE) nr. 73/2009 au fost introduse reguli conform cărora, în anumite cazuri, autoritatea competentă trebuie să întreprindă acțiuni subsecvente pentru a se asigura că agricultorii au luat măsuri corective. Pentru a se evita orice relaxare a sistemului de control, în special în ceea ce privește eșantionarea în scopul controalelor la fața locului în materie de

([1]) JO L 5, 9.1.2004, p. 8.

▼B

ecocondiționalitate, este necesar să se clarifice faptul că asemenea cazuri care impun acțiuni subsecvente nu trebuie luate în considerare în momentul stabilirii eșantionului de control minim.

(68) Eșantionul de control pentru verificarea ecocondiționalității trebuie constituit fie pe baza eșantioanelor de agricultori selecționați pentru a fi supuși unui control la fața locului privind criteriile de eligibilitate pentru ajutor, fie din ansamblul agricultorilor care depun cereri de ajutor pentru plăți directe. În acest ultim caz, trebuie autorizate anumite opțiuni secundare.

(69) Este posibilă îmbunătățirea controalelor la fața locului în materie de ecocondiționalitate prin autorizarea luării în considerare, în cadrul analizei de risc, a participării agricultorilor la sistemul de consiliere agricolă prevăzut la articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, precum și a participării agricultorilor la sistemele de certificare relevante. În ceea ce privește luarea în considerare a participării agricultorilor, trebuie, totuși, să se dovedească faptul că agricultorii care participă la sistemele respective prezintă mai puține riscuri decât agricultorii care nu participă la acestea.

(70) Controalele la fața locului în materie de ecocondiționalitate necesită, în general, vizite repetate la aceeași exploatație agricolă. Pentru a reduce povara pe care o reprezintă controalele pentru agricultori și administrație, controalele se pot limita la o singură vizită. Trebuie să se precizeze momentul în care urmează să fie efectuată această vizită. Cu toate acestea, statele membre trebuie să garanteze că un control reprezentativ și eficient privind cerințele și standardele este efectuat în cursul aceluiași an calendaristic.

(71) În scopul simplificării controalelor la fața locului în materie de ecocondiționalitate și al unei mai bune utilizări a capacităților de control existente, trebuie să se prevadă înlocuirea controalelor la nivelul exploatației cu verificări administrative sau cu verificări la nivelul întreprinderilor, dacă eficacitatea controalelor este cel puțin echivalentă celei realizate atunci când verificările sunt efectuate prin controale la fața locului.

(72) În plus, atunci când efectuează controalele la fața locului în materie de ecocondiționalitate, statele membre trebuie să poată utiliza indicatori obiectivi, specifici anumitor cerințe sau standarde. Cu toate acestea, indicatorii respectivi trebuie să aibă o legătură directă cu cerințele sau standardele pe care le reprezintă și trebuie să acopere toate elementele care urmează a fi verificate.

(73) Trebuie stabilite reguli privind elaborarea unor rapoarte de control detaliate și specifice. Controlorii specializați care activează pe teren trebuie să menționeze toate constatările lor, precum și gradul de gravitate al constatărilor respective pentru ca agenția de plăți să poată stabili reducerile aferente sau, după caz, să decidă excluderea de la primirea plăților directe.

(74) Agricultorii trebuie informați cu privire la orice neconformitate constatată în urma unui control la fața locului. Este necesar să se stabilească un termen în care agricultorul trebuie să primească astfel de informații. Totuși, depășirea acestui termen nu exonerează agricultorul respectiv de asumarea consecințelor pe care le-ar putea avea cazul de neconformitate constatat.

▼B

(75) Reducerile și excluderile trebuie instituite având în vedere principiul proporționalității, problemele specifice legate de cazurile de forță majoră, precum și de circumstanțele excepționale și naturale. În cazul obligațiilor în materie de ecocondiționalitate, reducerile și excluderile nu pot fi aplicate decât atunci când agricultorul a dat dovadă de neglijență sau a acționat intenționat. Reducerile și excluderile trebuie să varieze în funcție de gravitatea neregulilor comise și să meargă până la excluderea totală din una sau mai multe scheme de ajutoare pe o perioadă determinată. În ceea ce privește criteriile de eligibilitate, reducerile și excluderile trebuie să țină seama de particularitățile diferitor scheme de ajutoare.

(76) Pentru a le permite statelor membre să efectueze controalele în mod eficient, în special controalele referitoare la respectarea obligațiilor în materie de ecocondiționalitate, articolul 19 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 obligă agricultorii să declare toate suprafețele de care dispune, indiferent dacă solicită sau nu ajutoare pentru suprafețele respective. Este necesar să se prevadă un mecanism pentru a asigura respectarea de către agricultori a obligației menționate anterior.

(77) În vederea determinării suprafețelor și a calculării reducerilor, este necesar să se definească suprafețele care fac parte din aceeași grupă de culturi. O suprafață trebuie luată în considerare de mai multe ori dacă face obiectul unei cereri de ajutor în cadrul mai multor scheme de ajutoare.

(78) Plata ajutoarelor din cadrul unei scheme de plăți unice necesită un număr egal de drepturi la plată și hectare eligibile. Prin urmare, în scopul aplicării acestei scheme, este necesar să se prevadă că respectiva calculare a plății în cazul în care există discrepanțe între drepturile de plată declarate și suprafața declarată se bazează pe cea mai mică dimensiune. Pentru a evita calculele bazate pe drepturi inexistente, trebuie să se prevadă că numărul drepturilor la plată utilizate la calculare nu depășește numărul de drepturi la plată de care dispun agricultorii.

(79) În ceea ce privește cererile de ajutor pe suprafață, neregulile vizează de obicei părți ale suprafețelor. Așadar, supradeclarările referitoare la o parcelă pot fi compensate de subdeclarări privind alte parcele din aceeași grupă de culturi. În limitele unei anumite marje de toleranță, trebuie prevăzut că cererile de ajutor se ajustează doar în funcție de suprafața determinată efectiv și că reducerile încep să se aplice doar atunci când este depășită această marjă.

(80) În plus, în ceea ce privește cererile de plăți pe suprafață, diferențele între suprafața totală declarată în cerere și suprafața totală determinată ca fiind eligibilă sunt deseori nesemnificative. Pentru a evita un număr mare de ajustări minore, trebuie să se prevadă faptul că cererea de ajutor nu se ajustează în funcție de suprafața determinată decât în cazul în care se depășește un anumit nivel de diferență.

(81) Sunt necesare dispoziții speciale pentru a lua în considerare particularitățile cererilor de ajutor din cadrul schemelor de ajutoare aplicabile cartofilor pentru amidon, semințelor și bumbacului.

(82) În cazul unei supradeclarări intenționate, se aplică reguli speciale de reducere.

(83) Este necesară stabilirea unor norme de aplicare a bazei de calcul a primelor pentru animale.

▼B

(84) Trebuie să li se permită agricultorilor să înlocuiască animalele din specia bovină și ovină/caprină în anumite condiții și în limitele autorizate de reglementările sectoriale relevante.

(85) În ceea ce privește cererile de ajutor pe animale, neregulile determină ineligibilitatea animalului respectiv. Trebuie prevăzute reduceri începând cu primul animal în privința căruia se constată nereguli, dar, oricare ar fi nivelul reducerii, sancțiunea trebuie să fie mai puțin severă în cazul în care neregulile se referă la trei sau mai puțin de trei animale. În toate celelalte cazuri, gravitatea sancțiunii depinde de procentul de animale în privința cărora se constată nereguli.

(86) În ceea ce privește animalele din specia ovină sau caprină, având în vedere particularitățile sectorului, este necesară stabilirea unei serii de dispoziții specifice.

(87) În cazul în care un agricultor nu este în măsură, din cauza unor circumstanțe naturale, să își îndeplinească obligațiile de reținere prevăzute de reglementările sectoriale, nu se aplică reduceri sau excluderi.

(88) Dacă un stat membru optează pentru aplicarea primei de sacrificare, având în vedere importanța abatoarelor pentru buna funcționare a anumitor scheme de ajutoare pentru bovine, trebuie prevăzute, de asemenea, dispoziții pentru cazurile în care abatoarele furnizează certificate false sau fac declarații false din neglijență gravă sau cu intenție.

(89) În cazul în care ajutorul specific prevăzut la articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 se acordă ca o plată pe suprafață sau pe animale, dispozițiile privind reducerile și excluderile care urmează a fi stabilite trebuie aplicate *mutatis mutandis* în cea mai mare măsură posibilă. În alte cazuri, statele membre trebuie să ofere reduceri și excluderi echivalente pentru fiecare măsură din cadrul ajutorului specific.

(90) Informațiile cu privire la rezultatele controalelor în materie de ecocondiționalitate trebuie puse la dispoziția tuturor agențiilor de plăți responsabile cu gestionarea diferitelor scheme de plăți care intră sub incidența cerințelor de ecocondiționalitate, astfel încât acestea să poată aplica reducerile corespunzătoare în cazul în care constatările justifică acest lucru.

(91) În plus, dacă un stat membru recurge la posibilitatea de a nu aplica nicio reducere în cazuri de neconformități minore sau la posibilitatea de a nu aplica reduceri care s-ar ridica la maximum 100 EUR, astfel cum se prevede la articolul 23 alineatul (2) sau la articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, este necesar să se stabilească norme pentru cazurile în care agricultorii nu își îndeplinesc obligația de a lua măsura corectivă care li se impune.

(92) În ceea ce privește obligațiile în materie de ecocondiționalitate, pe lângă determinarea reducerilor sau a excluderilor pe baza principiului proporționalității, trebuie prevăzut ca, începând cu un anumit moment, nerespectarea repetată a aceleiași obligații de ecocondiționalitate să fie tratată, după avertizarea prealabilă a agricultorului, ca fiind neconformitate intenționată.

▼B

(93) În general, nu trebuie aplicate reduceri sau excluderi în ceea ce privește criteriile de eligibilitate în cazul în care agricultorul a prezentat informații corecte din punctul de vedere al faptelor sau atunci când poate să demonstreze în orice alt mod că nu este vina sa.

(94) Agricultorii care notifică în orice moment autorităților naționale competente existența unor cereri de ajutor inexacte nu trebuie să facă obiectul reducerilor sau al excluderilor, oricare ar fi motivul inexactității, cu condiția să nu fi fost informați cu privire la intenția autorității competente de a realiza un control la fața locului și ca autoritatea competentă să nu îi fi informat în prealabil cu privire la neregulile existente în cerere.

(95) Trebuie procedat în același mod în cazul datelor inexacte care figurează în baza de date computerizată atât privind animalele din specia bovină care fac obiectul unei cereri de ajutor în cazul căreia neregulile nu constituie doar o nerespectare a unei obligații de ecocondiționalitate, ci și o încălcare a unui criteriu de eligibilitate, cât și privind animalele din specia bovină care nu fac obiectul unei cereri de ajutor, în cazul în care neregulile se referă numai la obligațiile în materie de ecocondiționalitate.

(96) Articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 definește situațiile de forță majoră sau circumstanțele excepționale care trebuie recunoscute de statele membre. Dacă, din cauza unei situații de forță majoră sau a unor circumstanțe excepționale, nu este în măsură să își îndeplinească obligațiile, agricultorul nu își pierde dreptul la plata ajutorului. Totuși, este necesară stabilirea unui termen limită de notificare a unui astfel de caz de către agricultor.

(97) Gestionarea sumelor mici îngreunează sarcina autorităților competente ale statelor membre. Prin urmare, statele membre trebuie autorizate să nu plătească ajutoare al căror cuantum este mai mic decât o anumită limită minimă.

(98) Trebuie stabilite dispoziții specifice și detaliate pentru a garanta aplicarea echitabilă a diferitelor reduceri care trebuie aplicate în ceea ce privește una sau mai multe cereri de ajutor depuse de același agricultor. Reducerile și excluderile prevăzute de prezentul regulament trebuie să se aplice fără a aduce atingere sancțiunilor suplimentare aplicabile în temeiul altor dispoziții din legislația comunitară sau națională.

(99) Este necesar să se definească secvența de calcul a diverselor reduceri posibile pentru fiecare schemă de ajutor. Pentru a asigura respectarea diferitelor plafoane bugetare stabilite pentru schemele de ajutor direct, este necesar să se prevadă mai ales reducerea cu un coeficient a plăților în situația în care, în caz contrar, plafoanele bugetare ar fi depășite.

(100) Articolele 7, 10 și 11 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 prevăd reduceri și, după caz, ajustări ale valorii plăților directe care trebuie acordate agricultorului în decursul unui an calendaristic, având în vedere modularea și, respectiv, disciplina financiară. Dispozițiile de punere în aplicare trebuie să prevadă baza de calcul a acestor reduceri și ajustări în procesul de calculare a valorii plăților care trebuie acordate agricultorilor.

▼B

(101) Pentru a asigura aplicarea uniformă a principiului bunei credințe în întreaga Comunitate, în cazul în care sumele plătite în mod necuvenit sunt recuperate, trebuie definite condițiile în care poate fi pus în aplicare acest principiu fără a aduce atingere modului în care sunt tratate cheltuielile respective în cadrul închiderii conturilor în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune ([1]).

(102) Este necesară stabilirea unor reglementări care să acopere eventualitatea în care un agricultor a primit în mod necuvenit un număr de drepturi la plată sau în care valoarea fiecărui drept la plată a fost fixată la un nivel incorect, iar această situație nu este reglementată de articolul 137 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009. Totuși, în anumite situații, în cazul în care alocarea necuvenită a drepturilor nu a afectat valoarea totală, ci doar numărul de drepturi ale agricultorului, statele membre trebuie să corecteze atribuirea sau, după caz, tipul drepturilor, fără a reduce valoarea acestora. Dispoziția trebuie să se aplice doar dacă agricultorul nu ar fi putut detecta în mod logic eroarea. În anumite cazuri, sumele alocate în mod necuvenit corespund unor valori foarte mici și pentru recuperarea acestor sume sunt necesare proceduri administrative complicate. În scopul simplificării și al echilibrării raportului dintre procedurile administrative și sumele care urmează a fi recuperate, se justifică stabilirea unei sume minime care poate declanșa recuperarea. În plus, este necesară stabilirea unor dispoziții pentru cazul în care astfel de drepturi la plată au fost transferate și pentru cazul în care transferurile drepturilor la plată au avut loc fără respectarea dispozițiilor articolului 46 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 sau a articolului 43, a articolului 62 alineatul (1), a articolului 62 alineatul (2) și a articolului 68 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(103) Este necesară stabilirea unor reglementări cu privire la consecințele transferurilor unor întregi exploatații aflate sub incidența unor anumite obligații în conformitate cu schemele de plăți directe din cadrul sistemului integrat.

(104) În general, statele membre trebuie să ia toate măsurile suplimentare necesare pentru a asigura buna funcționare a sistemului integrat de administrare și control. Dacă este necesar, statele membre trebuie să își acorde reciproc ajutor.

(105) Comisia trebuie informată, după caz, cu privire la toate măsurile adoptate de statele membre pentru a efectua schimbări în punerea în aplicare a sistemului integrat. Pentru a-i permite Comisiei să monitorizeze eficient sistemul integrat, statele membre trebuie să îi transmită anumite statistici anuale de control. În plus, statele membre trebuie să informeze Comisia cu privire la toate măsurile pe care le adoptă în legătură cu menținerea terenurilor destinate pășunilor permanente, precum și cu privire la orice reducere aplicată în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(106) Articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 stabilește reglementări privind sumele care rezultă din modulare. O parte din sume trebuie alocate în conformitate cu o cheie de repartizare pentru care trebuie stabilite norme pe baza criteriilor definite în articolul respectiv.

([1]) JO L 171, 2.7.2005, p. 6.

▼B

(107) Prezentul regulament se aplică de la 1 ianuarie 2010. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 796/2004 trebuie abrogat de la aceeaşi dată. Cu toate acestea, regulamentul respectiv trebuie să continue să se aplice cererilor de ajutor referitoare la anii de comercializare şi la perioadele de referinţă ale primelor care încep înainte de 1 ianuarie 2010.

(108) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a pieţelor agricole şi cu avizul Comitetului de gestionare a plăţilor directe,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

PARTEA I

DISPOZIŢII GENERALE

TITLUL I

DOMENIU DE APLICARE ŞI DEFINIŢII

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament stabileşte normele de aplicare a ecocondiţionalităţii, a modulării şi a sistemului integrat de administrare şi control (denumit în continuare „sistem integrat”) prevăzute la titlul II capitolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, precum şi de aplicare a ecocondiţionalităţii prevăzute la articolele 85t şi 103z din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, fără a aduce atingere dispoziţiilor specifice prevăzute de regulamentele referitoare la diferitele scheme individuale de ajutoare.

Articolul 2

Definiţii

În sensul prezentului regulament, se aplică definiţiile din articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

De asemenea, se aplică următoarele definiţii:

(1) „parcelă agricolă” înseamnă o suprafaţă continuă de pământ, declarată de către un singur agricultor, pe care se cultivă o singură grupă de culturi; totuşi, în cazul în care, în temeiul prezentului regulament, se solicită o declaraţie separată privind utilizarea unei suprafeţe care face parte dintr-o grupă de culturi, utilizarea specifică respectivă limitează, după caz, „parcela agricolă”; de asemenea, statele membre pot stabili criterii suplimentare pentru delimitarea unei parcele agricole;

(2) „păşuni permanente” înseamnă păşunile definite la articolul 2 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1120/2009 ([1]);

(3) „sistem de identificare şi înregistrare a bovinelor” înseamnă sistemul de identificare şi înregistrare a bovinelor stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

(4) „crotalia” înseamnă marca aplicată pe ureche care permite identificarea individuală a animalelor menţionată la articolul 3 litera (a) şi la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

([1]) A se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial.

▼B

(5) „bază de date computerizată privind bovinele” înseamnă baza de date computerizată menționată la articolul 3 litera (b) și la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

(6) „pașaport pentru animale” înseamnă pașaportul pentru animale menționat la articolul 3 litera (c) și la articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

(7) „registru” înseamnă registrul ținut de deținătorii de animale în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 21/2004 și, respectiv, cu articolul 3 litera (d) și articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

(8) „elemente ale sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor” înseamnă elementele menționate la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

(9) „cod de identificare” înseamnă codul de identificare menționat la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

(10) „neregulă” înseamnă orice nerespectare a reglementărilor relevante privind acordarea ajutorului în cauză;

(11) „cerere unică” înseamnă orice cerere de plăți directe în cadrul schemei de plată unică și al altor scheme de ajutoare pe suprafață;

▼M3

(12) „scheme de ajutoare pe suprafață” înseamnă schema de plată unică, plățile pe suprafață în cadrul ajutorului specific și toate celelalte scheme de ajutoare prevăzute la titlurile IV și V din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, cu excepția celor prevăzute la secțiunile 7, 10 și 11 din titlul IV, cu excepția plăților separate pentru zahăr stabilite la articolul 126 din regulamentul respectiv, a plăților separate pentru fructe și legume stabilite la articolul 127 din regulamentul respectiv și a plăților separate pentru fructe de tip bacă stabilite la articolul 129 din regulamentul respectiv;

▼B

(13) „cereri de ajutor pe animale” înseamnă cererile pentru plata unor ajutoare în cadrul schemelor de prime pentru ovine și caprine și al schemelor de plăți pentru carnea de vită și mânzat prevăzute la titlul IV, secțiunile 10 și, respectiv, 11 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și plățile pe cap de animal în funcție de numărul de capete sau pe echivalent animal din cadrul ajutorului specific;

(14) „ajutor specific” înseamnă ajutorul menționat la articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(15) „utilizare” înseamnă utilizarea suprafeței în ceea ce privește tipul de cultură, acoperire vegetală sau absența culturii;

(16) „schema de ajutoare pentru bovine” înseamnă schemele menționate la articolul 108 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(17) „schema de ajutoare pentru ovine și caprine” înseamnă schemele de ajutor menționate la articolul 99 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(18) „bovine care fac obiectul cererilor de ajutor” înseamnă bovinele care fac obiectul unei cereri de ajutor pe animale în cadrul schemelor de ajutoare pentru bovine sau în cadrul schemelor de ajutor specific;

(19) „bovine care nu fac obiectul cererilor de ajutor” înseamnă bovinele care nu fac încă obiectul unei cereri de ajutor pe animale, dar sunt eligibile pentru un ajutor în cadrul schemelor de ajutoare pentru bovine;

(20) „animal potențial eligibil” înseamnă un animal care ar putea îndeplini a priori criteriile de eligibilitate în vederea primirii ajutorului în cursul anului de solicitări în cauză;

▼M3

(21) „perioadă de reținere” înseamnă perioada în care un animal care face obiectul unei cereri de ajutor trebuie reținut în exploatație, în conformitate cu articolul 35 alineatul (3) și cu articolul 61 din Regulamentul (CE) nr. 1121/2009 al Comisiei ([1]);

▼B

(22) „deținător de animale” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care răspunde de animale permanent sau temporar, inclusiv pe durata transportului sau la piață;

(23) „suprafață determinată” înseamnă suprafața pentru care sunt îndeplinite toate condițiile de acordare a unui ajutor; în ceea ce privește schema de plată unică, suprafața declarată poate fi considerată ca fiind determinată doar dacă este însoțită de un număr corespunzător de drepturi la plată;

(24) „animal determinat” înseamnă orice animal pentru care sunt îndeplinite toate condițiile pentru acordarea unui ajutor;

(25) „perioadă de referință a primelor” înseamnă perioada la care se referă cererile de ajutor, oricare ar fi data depunerii lor;

(26) „sistem de informații geografice” (denumit în continuare „GIS”) înseamnă tehnicile sistemului computerizat de informații geografice menționat la articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(27) „parcelă de referință” înseamnă suprafața geografică determinată, identificată în mod special și înregistrată în sistemul computerizat de informații geografice al sistemului de identificare al statelor membre menționat la articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(28) „material geografic” înseamnă hărțile sau alte documente utilizate pentru a comunica elementele GIS între cei care solicită ajutorul și statele membre;

(29) „sistem geodezic național” înseamnă sistemul prevăzut de Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]), care permite măsurarea standardizată și identificarea specifică a parcelelor agricole pe întreg teritoriul statului membru în cauză;

(30) „agenție de plăți” înseamnă autoritățile și organismele menționate la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005;

(31) „ecocondiționalitate” înseamnă cerințele legale în materie de gestionare și bunele condiții agricole și de mediu în conformitate cu articolele 5 și 6 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(32) „domenii supuse ecocondiționalității” înseamnă diferite domenii vizate de cerințele legale în materie de gestionare în sensul articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, precum și bunele condiții agricole și de mediu în conformitate cu articolul 6 din regulamentul respectiv;

(33) „act” înseamnă orice directivă sau orice regulament menționat în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

([1]) JO L 316, 2. 12. 2009, p.27.
([2]) JO L 108, 25.4.2007, p. 1.

▼B

(34) „standarde” înseamnă standardele definite de statele membre în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și anexa III la acesta, precum și obligațiile referitoare la pășunile permanente stabilite în articolul 4 din prezentul regulament;

(35) „cerință” înseamnă, în contextul ecocondiționalității, orice cerință legală în materie de gestionare individuală care rezultă din oricare dintre articolele menționate în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 dintr-un anumit act, care diferă efectiv de orice altă cerință a actului respectiv;

(36) „neconformitate” înseamnă orice nerespectare a cerințelor și standardelor;

(37) „organisme specializate de control” înseamnă autoritățile naționale competente în materie de control menționate la articolul 48 din prezentul regulament responsabile, în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, cu garantarea respectării cerințelor legale în materie de gestionare, precum și respectarea bunelor condiții agricole și de mediu;

(38) „de la plată” înseamnă, în scopul îndeplinirii obligațiilor în materie de ecocondiționalitate prevăzute la articolele 85t și 103z din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, începând cu 1 ianuarie în anul care urmează anului calendaristic în care a fost acordată prima plată.

TITLUL II

MENȚINEREA PĂȘUNILOR PERMANENTE

Articolul 3

Menținerea terenurilor destinate pășunilor permanente la nivelul statului membru

1. Fără a aduce atingere excepțiilor prevăzute la articolul 6 alineatul (2) paragraful al treilea din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, statele membre, în conformitate cu primul paragraf din alineatul menționat, păstrează raportul dintre suprafața terenurilor destinate pășunilor permanente și suprafața agricolă totală. Această obligație se aplică la scară națională sau regională.

Cu toate acestea, în cazul în care se menține, în termeni absoluți, suprafața destinată pășunilor permanente stabilită în conformitate cu alineatul (4) litera (a), alineatul (5) litera (a), alineatul (6) litera (a) și alineatul (7) litera (a) din prezentul articol, obligația stabilită la articolul 6 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 trebuie considerată ca fiind respectată.

2. În temeiul articolului 6 alineatul (2) paragraful al doilea din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, statele membre se asigură că raportul menționat la alineatul (1) al prezentului articol nu scade în detrimentul terenurilor destinate pășunilor permanente cu mai mult de 10 % în comparație cu raportul relevant pentru anul de referință corespunzător menționat la articolul 6 alineatul (2) primul paragraf din regulamentul respectiv (denumit în continuare raport de referință).

3. Raportul menționat la alineatul (1) se stabilește anual în funcție de suprafețele declarate de către agricultori pentru anul respectiv.

4. În cazul statelor membre altele decât noile state membre, raportul de referință se stabilește după cum urmează:

(a) Terenurile destinate pășunilor permanente sunt terenurile pe care agricultorii le-au declarat ca fiind destinate acestei utilizări în 2003, plus terenurile declarate ca pășuni permanente în 2005 în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 și care nu au fost declarate în 2003 pentru nicio altă

▼B

utilizare decât pășune, cu excepția cazului în care agricultorul poate demonstra că aceste terenuri nu erau destinate pășunilor permanente în 2003.

Se scad terenurile declarate ca fiind pășuni permanente în 2005 și care în 2003 erau eligibile pentru schema de ajutoare pentru culturile arabile în conformitate cu articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1251/1999 ([1]) al Consiliului.

Se scad terenurile care erau pășuni permanente în 2003 și care au fost împădurite în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) paragraful al treilea din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(b) Suprafața agricolă totală este suprafața agricolă totală declarată de agricultori în 2005.

5. În cazul noilor state membre care nu au depus cereri de ajutor pentru anul 2004 în cadrul schemei de plăți unice pe suprafață menționate la articolul 143b din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, raportul de referință se stabilește după cum urmează:

(a) Terenurile destinate pășunilor permanente sunt terenurile pe care agricultorii le-au declarat ca fiind destinate acestei utilizări în 2004, plus terenurile declarate ca pășuni permanente în 2005 în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 și care nu au fost declarate în 2004 pentru nicio altă utilizare decât pășune, cu excepția cazului în care agricultorul poate demonstra că aceste terenuri nu erau pășuni permanente în 2004.

Se scad terenurile declarate ca fiind pășuni permanente în 2005 și care în 2004 erau eligibile pentru schema de ajutoare pentru culturile arabile în conformitate cu articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1251/1999.

Se scad terenurile care erau pășuni permanente în 2004 și care au fost împădurite în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) paragraful al treilea din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(b) Suprafața agricolă totală este suprafața agricolă totală declarată de agricultori în 2005.

6. În cazul noilor state membre care au depus cereri pentru anul 2004 în cadrul schemei de plăți unice pe suprafață menționate la articolul 143b din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, raportul de referință se stabilește după cum urmează:

(a) Terenurile destinate pășunilor permanente sunt terenurile pe care agricultorii le-au declarat ca fiind destinate acestei utilizări în 2005 în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 796/2004.

Se scad terenurile care erau pășuni permanente în 2005 și care au fost împădurite în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) paragraful al treilea din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(b) Suprafața agricolă totală este suprafața agricolă totală declarată de agricultori în 2005.

7. În cazul Bulgariei și al României, raportul de referință se stabilește după cum urmează:

(a) Terenurile destinate pășunilor permanente sunt terenurile declarate de agricultori în 2007 ca fiind alocate utilizării menționate anterior, în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 796/2004.

Se scad terenurile care erau pășuni permanente în 2005 și care au fost împădurite în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) paragraful al treilea din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

([1]) JO L 160, 26.6.1999, p. 1.

▼B

(b) Suprafața agricolă totală este suprafața agricolă totală declarată de agricultori în 2007.

8. În cazul în care elemente obiective indică faptul că evoluția raportului nu reflectă dezvoltarea efectivă a terenurilor destinate pășunilor permanente, statele membre adaptează raportul de referință. Într-o astfel de situație, Comisia este informată fără întârziere cu privire la adaptarea făcută și la justificarea adaptării respective.

Articolul 4

Menținerea terenurilor destinate pășunilor permanente la nivel de agricultor

1. În cazul în care se constată reducerea raportului menționat la articolul 3 alineatul (1) din prezentul regulament, statul membru în cauză impune, la nivel național sau regional, agricultorilor care solicită un ajutor în cadrul oricărei scheme de ajutoare menționate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 obligația de a nu realoca altor utilizări terenurile destinate pășunilor permanente fără autorizație prealabilă.

Dacă autorizația prevăzută la primul paragraf este supusă condiției ca o suprafață de teren să fie considerată pășune permanentă, terenul în cauză se consideră, de la data realocării, ca fiind pășune permanentă prin derogare de la definiția enunțată la articolul 2 punctul (2). Suprafețele respective sunt destinate producției de iarbă și alte plante furajere erbacee pe parcursul a cinci ani consecutivi de la data realocării.

2. În cazul în care se stabilește că obligația menționată la articolul 3 alineatul (2) din prezentul regulament nu poate fi respectată, pe lângă măsurile care trebuie luate în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol și la nivel național și regional, statul membru în cauză impune agricultorilor care solicită ajutor în cadrul oricărei scheme de ajutoare menționate în anexa I din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și care dispun de terenuri care au fost destinate pășunilor permanente și care au fost apoi alocate altor utilizări, obligația de a restabili pășunile permanente.

Această obligație se aplică în cazul terenurilor destinate altor utilizări de la începutul perioadei de 24 de luni de dinaintea datei limită până la care trebuiau depuse cererile unice în statul membru în cauză, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din prezentul regulament.

În acest caz, agricultorii alocă din nou pășunilor permanente un procent din terenurile în cauză sau le alocă o suprafață echivalentă. Acest procent se calculează pe baza suprafeței terenurilor astfel alocate de către agricultor altor utilizări și a suprafeței necesare pentru a restabili echilibrul.

Cu toate acestea, în cazul în care terenurile în cauză au făcut obiectul unui transfer după ce au fost alocate altor utilizări, aceste obligații se aplică numai dacă transferul a avut loc după intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 796/2004.

Prin derogare de la articolul 2 alineatul (2), terenurile realocate sau alocate în vederea utilizării ca pășuni permanente se consideră „pășuni permanente” din prima zi în care sunt realocate sau alocate în acest sens. Suprafețele respective sunt destinate producției de iarbă și alte plante furajere erbacee pe parcursul a cinci ani consecutivi de la data realocării.

▼B

3. Obligațiile stabilite la alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care agricultorii au alocat terenuri pentru pășuni permanente în cadrul programelor în conformitate cu Regulamentele (CEE) nr. 2078/92 ([1]), (CE) nr. 1257/1999 ([2]) și (CE) nr. 1698/2005 ([3]) ale Consiliului.

PARTEA II

SISTEMUL INTEGRAT DE ADMINISTRARE ȘI CONTROL

TITLUL I

CERINȚELE SISTEMELOR ȘI ECOCONDIȚIONALITATEA

CAPITOLUL I

Sistemul de identificare și înregistrare

Articolul 5

Identificarea agricultorilor

Fără a aduce atingere articolului 19 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, sistemul unic de înregistrare a identității fiecărui agricultor prevăzut la articolul 15 alineatul (1) litera (f) din regulamentul respectiv garantează o identificare unică pentru toate cererile de ajutor depuse de același agricultor.

Articolul 6

Identificarea parcelelor agricole

1. Sistemul de identificare a parcelelor agricole menționat la articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 funcționează la nivelul parcelelor de referință, precum parcela cadastrală sau zona de cultură, ceea ce garantează o identificare unică a fiecărei parcele de referință.

Pentru fiecare parcelă de referință, trebuie stabilită o suprafață maximă eligibilă în scopul schemei de plată unică sau al schemei de plată unică pe suprafață. Funcționarea GIS se bazează pe un sistem de coordonate de referință național. În cazul utilizării unor sisteme de coordonate diferite, acestea trebuie să fie compatibile în cadrul fiecărui stat membru.

În plus, statele membre asigură fiabilitatea identificării parcelelor agricole și impun în special ca cererile unice să conțină elementele sau să fie însoțite de documentele prevăzute de autoritățile competente pentru a localiza și măsura fiecare parcelă agricolă.

▼M1

(2) Statele membre evaluează anual calitatea sistemului de identificare a parcelelor agricole. Evaluarea vizează următoarele elemente calitative:

(a) cuantificarea corectă a suprafeței maxime eligibile;

(b) proporția și repartizarea parcelelor de referință a căror suprafață maximă eligibilă ține cont de suprafețele neeligibile sau a căror suprafață maximă eligibilă nu ține cont de suprafața agricolă;

([1]) JO L 215, 30.7.1992, p. 85.
([2]) JO L 160, 26.6.1999, p. 80.
([3]) JO L 277, 21.10.2005, p. 1.

▼M1

(c) categorizarea parcelelor de referință a căror suprafață maximă eligibilă ține cont de suprafețele neeligibile sau a căror suprafață maximă eligibilă nu ține cont de suprafața agricolă;

(d) existența parcelelor de referință cu defecte critice;

(e) raportul dintre suprafața declarată și suprafața maximă eligibilă inclusă în parcele de referință;

(f) procentul de parcele de referință care au făcut obiectul unor modificări de-a lungul timpului;

(g) rata neregulilor identificate cu ocazia controalelor la fața locului.

În vederea efectuării evaluării prevăzute la primul paragraf, statele membre:

(a) utilizează date care să le permită evaluarea situației curente pe teren;

(b) selectează un eșantion aleatoriu adecvat din totalitatea parcelelor de referință.

Un raport de evaluare și, dacă este cazul, măsurile corective și calendarul punerii lor în aplicare sunt comunicate Comisiei până la cel târziu 31 ianuarie din anul următor anului calendaristic în cauză. Totuși, în ceea ce privește anul calendaristic 2010, aceste informații sunt transmise Comisiei până la cel târziu 28 februarie 2011.

▼B

Articolul 7

Identificarea și înregistrarea drepturilor la plată

1. Sistemul de identificare și înregistrare a drepturilor la plată prevăzut la articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 este un registru electronic național care, în special în ceea ce privește controalele încrucișate prevăzute la articolul 28 din prezentul regulament, asigură o urmărire eficientă a drepturilor la plată, ținând seama în special de următoarele elemente:

(a) titularul;

(b) valoarea;

(c) data stabilirii;

(d) data ultimei utilizări;

(e) originea, în special în ceea ce privește atribuirea, drept inițial sau rezervă națională, achiziționarea, închirierea, moștenirea;

▼M1

(f) tipul de drept, mai ales drepturile speciale prevăzute la articolul 44 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, drepturile atribuite în conformitate cu articolul 68 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și drepturile la plată care fac obiectul unei derogări conform articolului 64 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

▼B

(g) după caz, restricțiile regionale.

2. Statele membre în care există mai multe agenții de plăți pot decide utilizarea registrului electronic la nivelul agenției de plăți. În acest caz, statul membru respectiv se asigură că diferitele registre sunt compatibile între ele.

▼B

CAPITOLUL II

Ecocondiționalitatea

Articolul 8

Sistemul de control al ecocondiționalității

1. Statele membre instituie un sistem care garantează un control eficient al respectării ecocondiționalității. În conformitate cu titlul III capitolul III din prezenta parte, acest sistem prevede în mod special:

(a) transmiterea către organismele de control specializate a informațiilor necesare privind agricultorii care solicită plăți directe din partea agenției de plăți și/sau, după caz, prin intermediul autorității de coordonare menționate la articolul 20 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, în cazul în care autoritatea de control competentă nu este agenția de plăți;

(b) metodele care trebuie aplicate pentru selecționarea eșantioanelor de control;

(c) indicații privind tipul și anvergura controalelor care trebuie realizate;

(d) rapoarte de control care să menționeze, în special, orice neconformitate constatată, precum și o evaluare privind gravitatea, amploarea, persistența și repetarea acesteia;

(e) în cazul în care autoritatea de control competentă nu este agenția de plăți, transferul rapoartelor de control de la organismele de control specializate, fie la agenția de plăți, fie la autoritatea de coordonare menționată la articolul 20 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, fie la amândouă;

(f) aplicarea sistemului de reduceri și excluderi de către agenția de plăți.

2. Statele membre pot să prevadă o procedură conform căreia agricultorul comunică agenției de plăți elementele necesare pentru identificarea cerințelor și a normelor care îi sunt aplicabile.

Articolul 9

Plata ajutorului în legătură cu controalele privind ecocondiționalitatea

În ceea ce privește controalele în materie de ecocondiționalitate prevăzute la titlul III capitolul III din prezenta parte, în cazul în care controalele nu pot fi finalizate înainte de efectuarea plății, orice plată necuvenită trebuie recuperată în conformitate cu articolul 80.

TITLUL II

CERERILE DE AJUTOR

CAPITOLUL I

Cererea unică

Articolul 10

Dispoziții generale privind cererea unică

1. Statele membre pot decide includerea în cererea unică a tuturor cererilor de ajutor depuse în conformitate cu dispozițiile titlurilor III și IV din Regulamentul (CE) nr. 73/2009. În acest caz, capitolele II-V din

▼B

prezentul titlu se aplică *mutatis mutandis* cu privire la cerințele speciale stabilite în ceea ce privește cererea de ajutor în cadrul schemelor respective.

2. În cazul în care mai multe agenții de plăți sunt însărcinate cu gestionarea schemelor de ajutoare care fac obiectul unei cereri unice depuse de un singur agricultor, statul membru respectiv ia măsurile necesare pentru a se asigura că informațiile solicitate în cererea unică sunt comunicate tuturor agențiilor de plăți în cauză.

Articolul 11

Data depunerii cererii unice

1. Un agricultor care depune o cerere de ajutor în cadrul uneia dintre schemele de ajutoare pe suprafață poate depune o singură cerere pe an.

Un agricultor care nu depune nicio cerere de ajutor în cadrul uneia dintre schemele de ajutoare pe suprafață, dar depune o cerere în cadrul uneia dintre schemele menționate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 sau solicită ajutor în conformitate cu articolele 85p, 103q și 103r din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 depune, în cazul în care dispune de suprafețe agricole, un formular de cerere unică în care enumeră aceste suprafețe în conformitate cu articolul 13 din prezentul regulament.

Un agricultor care trebuie să respecte doar obligațiile în materie de ecocondiționalitate în conformitate cu articolele 85t și 103z din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 depune un formular de cerere unică în fiecare an calendaristic în care se aplică obligațiile respective.

Cu toate acestea, statele membre pot să îi scutească pe agricultori de obligațiile prevăzute la al doilea și al treilea paragraf în cazul în care informațiile respective sunt puse la dispoziția autorităților competente în cadrul altor sisteme de administrare și control a căror compatibilitate cu sistemul integrat este asigurată în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

2. Cererea unică se depune până la o data care urmează a fi stabilită de statele membre, dar care nu poate fi posterioară datei de 15 mai. Cu toate acestea, Estonia, Letonia, Lituania, Finlanda și Suedia pot să fixeze o dată ulterioară, dar care nu poate depăși data de 15 iunie.

La stabilirea datelor, statele membre țin seama de termenul necesar pentru ca toate informațiile corespunzătoare să fie disponibile, cu scopul de a asigura o bună gestiune administrativă și financiară, și se asigură că sunt programate controale eficiente.

În conformitate cu procedura menționată la articolul 141 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, poate fi permisă amânarea datelor menționate la primul paragraf al prezentului alineat în anumite zone în care condițiile climatice extraordinare nu permit respectarea datelor limită normale.

Articolul 12

Conținutul cererii unice

1. Cererea unică conține toate informațiile necesare pentru a decide eligibilitatea în vederea acordării ajutorului, în special:

(a) identitatea agricultorului;

(b) schema sau schemele de ajutoare în cauză;

▼B

(c) identificarea drepturilor la plată, în conformitate cu sistemul de identificare și înregistrare prevăzut la articolul 7 în scopul punerii în aplicare a schemei de plată unică;

(d) elementele care permit identificarea tuturor parcelelor agricole ale exploatației, suprafața acestora exprimată în hectare cu două zecimale, localizarea și, după caz, utilizarea acestora, precum și o mențiune care să indice dacă parcelele agricole sunt irigate sau nu;

(e) o declarație a agricultorului care să ateste că a luat la cunoștință condițiile impuse de schemele de ajutoare în cauză.

2. În scopul identificării drepturilor la plată menționate la alineatul (1) litera (c), formularele pretipărite distribuite agricultorilor în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 menționează identificarea drepturilor la plată în conformitate cu sistemul de identificare și înregistrare prevăzut la articolul 7 din prezentul regulament.

3. În vederea identificării tuturor parcelelor agricole ale exploatației menționate la alineatul (1) litera (d), în formularele pretipărite distribuite agricultorilor în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 se menționează suprafața maximă eligibilă per parcelă de referință, în scopul punerii în aplicare a schemei de plată unicăsau a schemei de plată unică pe suprafață. În plus, materialul grafic furnizat agricultorului conform acestei dispoziții indică limitele parcelelor de referință, precum și identificarea lor unică, iar agricultorul precizează localizarea fiecărei parcele.

4. Când depune formularul de cerere, agricultorul corectează formularul pretipărit menționat la alineatele (2) și (3) dacă au intervenit modificări, în special în ceea ce privește transferurile de drepturi la plată în conformitate cu articolul 43 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, sau dacă există informații eronate în formularele pretipărite.

Dacă rectificarea se referă la suprafața parcelei de referință, agricultorul declară suprafața actualizată a fiecărei parcele agricole în cauză și, după caz, indică noile limite ale parcelei de referință.

5. În primul an de aplicare a schemei de plată unică, statele membre pot acorda derogări de la dispozițiile prezentului articol și ale articolului 13 privind drepturile la plată, cu condiția ca drepturile la plată să nu fi fost încă stabilite definitiv la data limită fixată pentru depunerea cererii unice.

Derogările prevăzute la primul pragraf se aplică și în ceea ce privește primul an în care sunt introduse noi sectoare în schema de plată unică și când drepturile la plată nu au fost încă stabilite definitiv pentru agricultorii vizați de introducerea în cauză.

Articolul 13

Cerințe specifice privind cererea unică și declarațiile privind utilizările speciale de terenuri

1. În cazul în care un agricultor intenționează să cultive cânepă în conformitate cu articolul 39 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, cererea unică trebuie să conțină:

▼B

(a) toate informațiile solicitate pentru identificarea parcelelor semănate cu cânepă, precizând soiurile de semințe utilizate;

(b) o precizare privind cantitățile de semințe utilizate (în kg per ha);

(c) etichetele oficiale aplicate pe ambalajele semințelor utilizate în conformitate cu Directiva 2002/57/CE a Consiliului ([1]), în special articolul 12 sau orice alt document recunoscut drept echivalent de către statul membru.

Prin derogare de la primul paragraf litera (c), în cazul în care semănarea are loc după data limită stabilită pentru depunerea cererii unice, etichetele sunt furnizate cel târziu până la 30 iunie. În cazul în care etichetele trebuie furnizate, de asemenea, altor autorități naționale, statele membre pot să prevadă restituirea respectivelor etichete agricultorilor de îndată ce au fost prezentate în conformitate cu dispozițiile literei respective. Etichetele înapoiate sunt marcate drept utilizate pentru o cerere.

▼M3

_____

▼B

5. În cazul unei cereri pentru plăți specifice culturii de bumbac, prevăzute la titlul IV capitolul 1 secțiunea 6 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, cererea unică conține:

(a) denumirea soiului semințelor de bumbac utilizate;

(b) după caz, denumirea și adresa organizației interprofesionale autorizate al cărei membru este agricultorul.

▼M3

6. În cazul unei cereri de plăți tranzitorii pentru fructe și legume prevăzute în secțiunea 8 din capitolul 1 din titlul IV din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, cererea unică trebuie să includă o copie a contractului de prelucrare sau a angajamentului de livrare, în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul (CE) nr. 1121/2009.

▼B

Statele membre pot prevedea ca informațiile din primul paragraf să fie transmise separat, la o dată ulterioară care să nu depășească data de 1 decembrie a anului în care este depusă cererea.

7. În cazul unei cereri pentru orice măsură legată de suprafață în cadrul schemei de ajutor specific, cererea unică trebuie să conțină orice document solicitat de către statul membru.

▼M3

8. Utilizările speciale menționate la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, precum și cele care figurează pe lista din Anexa VI la regulamentul respectiv, sau suprafețele declarate pentru ajutorul specific prevăzut la articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, în cazul în care suprafețele respective nu trebuie declarate în conformitate cu prezentul articol, sunt declarate în formularul de cerere unică într-o rubrică separată.

▼B

Utilizările terenurilor în alte scopuri decât cele prevăzute în cadrul schemelor de ajutor menționate la titlurile III, IV și V din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, precum și în scopuri care nu sunt enumerate în anexa VI la regulamentul menționat anterior sunt declarate în rubrica sau rubricile prevăzute pentru „alte utilizări”.

Statele membre pot prevedea că primul și al doilea paragraf nu se aplică în cazul în care informațiile respective sunt puse la dispoziția autorităților competente în cadrul altor sisteme de administrare și control a

([1]) JO L 193, 20.7.2002, p. 74.

▼B

căror compatibilitate cu sistemul integrat este asigurată în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

9. Fiecare stat membru determină suprafața minimă pe care trebuie să o aibă o parcelă agricolă pentru a face obiectul unei cereri. Cu toate acestea, dimensiunea minimă nu poate depăși 0,3 hectare.

Articolul 14

Modificările aduse cererii unice

1. După expirarea termenului de depunere a cererii unice pot fi adăugate parcele agricole individuale sau drepturi la plată individuale, cu condiția să fie respectate cerințele prevăzute de schemele de ajutoare respective.

În aceleași condiții, pot fi aduse modificări referitoare la utilizare sau la schema de ajutoare privind parcelele agricole sau drepturile la plată deja declarate în cererea unică.

În cazul în care modificările menționate în primul și al doilea paragraf au incidență asupra documentelor justificative sau asupra contractelor care trebuie prezentate, se autorizează, de asemenea, modificarea documentelor sau contractelor respective.

2. Fără a aduce atingere datelor stabilite de către Estonia, Letonia, Lituania, Finlanda sau Suedia pentru depunerea cererii unice în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) primul paragraf, modificările aduse în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol sunt notificate în scris autorității competente până cel târziu la 31 mai din anul calendaristic respectiv, cu excepția cazurilor Estoniei, Letoniei, Lituaniei, Finlandei și Suediei, în care notificările trebuie transmise până cel târziu la data de 15 iunie a anului calendaristic respectiv.

▼M3

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pot fixa o dată-limită anticipată pentru notificarea modificărilor. Această dată trebuie să depășească însă cu cel puțin 15 zile calendaristice data-limită pentru depunerea cererii unice stabilite în conformitate cu articolul 11 alineatul (2).

▼B

3. În cazul în care autoritatea competentă a informat deja agricultorul cu privire la neregulile pe care le conține cererea de ajutor sau l-a avertizat cu privire la intenția sa de a întreprinde un control la fața locului, iar în cadrul controlului se constată nereguli, modificările menționate la alineatul (1) nu sunt autorizate pentru parcelele agricole la care se referă neregulile.

CAPITOLUL II

Cererile de drepturi la plată

Articolul 15

Alocarea sau creșterea drepturilor la plată

1. Cererile de alocare, sau, după caz, de creștere a drepturilor la plată în cadrul schemei de plată unică sunt depuse până la o dată stabilită de către statele membre care nu trebuie să depășească data de 15 mai din primul an de aplicare a schemei de plată unică, de integrare a ajutorului cuplat, de aplicare a articolelor 46-48 din Regulamentul (CE) nr.

▼B

73/2009 sau în anii de aplicare a articolelor 41, 57 și 68 alineatul (1) litera (c) din regulamentul respectiv. Cu toate acestea, Estonia, Letonia, Lituania, Finlanda și Suedia pot stabili o dată ulterioară care nu poate depăși data de 15 iunie.

2. Statele membre pot decide depunerea cererii de alocare a drepturilor la plată concomitent cu depunerea cererii de plată în cadrul aceleiași scheme de plată unică.

CAPITOLUL III

Cererile de ajutor pe animale

Articolul 16

Condițiile aplicabile cererilor de ajutor pe animale

1. Cererea de ajutor pe animale conține toate informațiile necesare pentru a stabili dacă ajutorul este eligibil, în special:

(a) identitatea agricultorului;

(b) o trimitere la o cerere unică, în cazul în care aceasta a fost depusă deja;

(c) numărul de animale din fiecare specie care fac obiectul unei cereri de ajutor și, în cazul bovinelor, codul de identificare al acestora;

(d) după caz, angajamentul agricultorului de a ține animalele menționate la litera (c) în exploatația sa pe parcursul perioadei de reținere și indicarea locului (locurilor) unde vor fi ținute animalele, precum și, după caz, perioada (perioadele) în cauză;

(e) după caz, limita individuală sau plafonul individual aplicabil animalelor respective;

(f) după caz, cantitatea de referință individuală de lapte de care dispunea agricultorul la data de 31 martie sau, în cazul în care statul membru decide să recurgă la derogarea prevăzută la articolul 85 din Regulamentul (CE) nr. 1121/2009, la data de 1 aprilie a anului calendaristic respectiv; în cazul în care nu este cunoscută la data depunerii cererii, această cantitate este comunicată autorității competente în cel mai scurt timp posibil;

(g) o declarație a agricultorului care arată că acesta a luat la cunoștință condițiile de acordare a ajutorului respectiv.

Agricultorul are obligația să informeze autoritatea competentă, în scris și în prealabil, cu privire la schimbarea locului în care sunt ținute animalele pe parcursul perioadei de reținere, cu excepția cazului în care statul membru în cauză decide să nu solicite aceste informații, iar baza de date computerizată privind bovinele oferă nivelul de garanție și de punere în aplicare necesar pentru buna gestionare a schemelor de ajutoare respective, informațiile existente în aceasta fiind suficiente pentru a identifica locurile de reținere a animalelor;

2. Statele membre garantează tuturor deținătorilor de animale dreptul de a obține de la autoritatea competentă, fără restricții, la intervale regulate și în termene rezonabile, informații despre datele care se referă la aceștia și la animalele lor și care sunt înregistrate în baza de date computerizată privind bovinele. La depunerea cererii, agricultorul declară că datele respective sunt exacte și complete sau, după caz, corectează datele greșite sau adaugă datele care lipsesc.

3. Statele membre pot decide că nu este necesar să se reia în cererea de ajutor anumite informații menționate la alineatul (1), în cazul în care acestea au fost deja comunicate autorității competente.

▼B

În special, statele membre pot introduce proceduri care să permită utilizarea informațiilor existente în baza de date computerizată privind bovinele în scopurile cererii de ajutor, cu condiția ca această bază de date computerizată să ofere nivelul de garanție și de punere în aplicare necesar pentru buna gestionare a schemelor de ajutor în cauză. Aceste proceduri pot consta dintr-un sistem care să îi permită agricultorului să solicite un ajutor pentru toate animalele care, la o dată care urmează a fi stabilită de statul membru, sunt eligibile pentru ajutor pe baza datelor existente în baza de date computerizată privind bovinele. În acest caz, statul membru ia măsurile necesare pentru a garanta că:

(a) în conformitate cu dispozițiile aplicabile schemei de ajutor în cauză, datele inițiale și finale ale perioadelor de reținere relevante sunt definite clar și aduse la cunoștința agricultorului;

(b) agricultorul este informat cu privire la faptul că orice animal care poate fi eligibil pentru ajutor, dar care este identificat sau înregistrat incorect în sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor va fi considerat animal care prezintă nereguli în conformitate cu articolul 65 din prezentul regulament.

4. Statele membre pot stabili faptul că anumite informații menționate la alineatul (1) pot sau trebuie să fie transmise prin intermediul unuia sau al mai multor organisme desemnate de acestea. Cu toate acestea, agricultorul rămâne responsabil pentru datele transmise.

CAPITOLUL IV

▼M3

Ajutor pentru producătorii de sfeclă și trestie de zahăr, plata separată pentru zahăr, plata separată pentru fructe și legume și plata separată pentru fructe de tip bacă

▼B

Articolul 17

▼M3

Condiții aplicabile cererilor de ajutor pentru producătorii de sfeclă și trestie de zahăr, plata separată pentru zahăr, plata separată pentru fructe și legume și plata separată pentru fructe de tip bacă

1. Agricultorii care depun cereri de ajutor pentru producătorii de sfeclă și trestie de zahăr în temeiul titlului IV capitolul 1 secțiunea 7 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 ori pentru plata separată pentru zahăr prevăzută la articolul 126 din regulamentul respectiv, plata separată pentru fructe și legume prevăzută la articolul 127 sau plata separată pentru fructe de tip bacă prevăzută la articolul 129 din regulamentul respectiv, depun o cerere de ajutor care conține toate informațiile necesare pentru a stabili eligibilitatea pentru ajutor, în special:

▼B

(a) identitatea agricultorului;

(b) o declarație a agricultorului care arată că acesta a luat la cunoștință condițiile de acordare a ajutorului respectiv.

Cererea de ajutor pentru producătorii de sfeclă și trestie de zahăr trebuie să conțină și o copie a contractului de livrare menționat la articolul 94 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

▼B

2. Cererile de ajutor menționate la alineatul (1) trebuie depuse la o dată care urmează a fi stabilită de către statele membre, dar cel târziu la 15 mai, și, în cazul Estoniei, Letoniei și Lituaniei cel târziu la 15 iunie.

Statele membre pot să prevadă depunerea separată a copiei contractului de livrare menționat la alineatul (1), paragraful al doilea, la o dată ulterioară, însă nu mai târziu de data de 1 decembrie a anului de depunere a cererii.

CAPITOLUL V

Cereri de ajutor specific, altele decât plățile pe suprafață sau pe animale

Articolul 18

Condiții aplicabile cererilor de ajutor pentru ajutor specific, altele decât plățile pe suprafață sau pe animale

1. Agricultorii care depun cereri de ajutor specific care nu sunt incluse în cererile din capitolul I, II sau III din prezentul titlu, trebuie să depună o cerere de ajutor care conține toate informațiile necesare pentru a se stabili eligibilitatea pentru ajutor și în special:

(a) identitatea agricultorului;

(b) o declarație a agricultorului care arată că acesta a luat la cunoștință condițiile de acordare a ajutorului respectiv;

(c) după caz, toate documentele justificative necesare pentru a decide eligibilitatea pentru măsura în cauză.

Cererea de ajutor se depune în termenul care urmează a fi stabilit de statele membre. Data stabilită trebuie să asigure intervalul de timp suficient pentru verificarea condițiilor de eligibilitate înaintea acordării plăților, în conformitate cu articolul 29 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

2. În scopul aplicării dispozițiilor alineatului (1) litera (c), în cazul în care un agricultor depune cerere de ajutor specific în legătură cu o investiție, cererea trebuie să conțină și o copie a tuturor documentelor justficative relevante, precum facturile și documentele care atestă efectuarea plății către agricultor. În cazul în care prezentarea unor astfel de copii sau documente nu este posibilă, plățile efectuate de către agricultor vor fi însoțite de documente cu valoare justificativă echivalentă.

3. În scopul aplicării dispozițiilor alineatului (1) litera (c), în cazul în care un agricultor depune cerere de ajutor specific în conformitate cu articolul 68 alineatul (1) litera (a) punctul (v) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și în cazul în care plata individuală se bazează pe costurile efective sau pe pierderile de venit efective, cererea trebuie să conțină și o copie a tuturor documentelor justificative relevante care să ateste costurile suplimentare suportate în mod efectiv și pierderile de venit în conformitate cu articolul 68 alineatul (2) litera (a) punctul (i) din regulamentul respectiv.

4. În scopul aplicării dispozițiilor alineatului (1) litera (c), în cazul în care un agricultor depune cerere pentru ajutor specific în conformitate cu articolul 68 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, cererea trebuie să conțină și o copie a contractului de asigurare menționat la articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 1120/2009, precum și dovada achitării primei.

▼B

5. Statele membre pot să prevadă depunerea în mod separat, la o dată ulterioară, a copiilor sau a documentelor menționate la alineatele (2), 3 și 4. Data stabilită trebuie să asigure un interval de timp suficient pentru a permite verificarea condițiilor de eligibilitate înaintea efectuării plății, în conformitate cu articolul 29 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Articolul 19

Cererile depuse de fondurile mutuale

1. Fondurile mutuale care depun cereri de ajutor specific depun o cerere de ajutor care conține toate informațiile necesare pentru a stabili eligibilitatea pentru ajutor și, în special, următoarele:

(a) identitatea fondului mutual;

(b) documentele referitoare la evenimentul care a determinat acordarea de plăți compensatorii agricultorilor afiliați;

(c) datele la care au fost efectuate plățile compensatorii agricultorilor afiliați;

(d) identitatea agricultorilor afiliați care beneficiază de plățile compensatorii efectuate de fond;

(e) valoarea totală a compensațiilor plătite;

(f) o declarație a fondului mutual care arată că acesta a luat la cunoștință condițiile de acordare a ajutorului respectiv.

2. Statele membre stabilesc o dată limită de depunere a cererilor de ajutor specific de către fondurile mutuale. Data stabilită trebuie să asigure un interval de timp suficient pentru verificarea condițiilor de eligibilitate înaintea efectuării plății, în conformitate cu articolul 29 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

CAPITOLUL VI

Dispoziții comune

Articolul 20

Simplificarea procedurilor

1. Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice din prezentul regulament sau din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, statele membre pot permite sau impune ca orice comunicare între agricultor și autorități în temeiul prezentului regulament să se efectueze electronic. În acest caz, se iau măsuri adecvate pentru a garanta în special faptul că:

(a) agricultorul este identificat fără echivoc;

(b) agricultorul îndeplinește toate cerințele impuse de schema de ajutor în cauză;

(c) datele transmise sunt fiabile, astfel încât să se asigure buna gestionare a schemei de ajutoare respective; la utilizarea datelor existente în baza de date computerizată privind bovinele, respectiva bază de date oferă nivelul de garantare și de punere în aplicare necesar pentru buna gestionare a schemelor de ajutor în cauză;

(d) în cazul în care documentele însoțitoare nu pot fi transmise electronic, autoritățile competente trebuie să le primească în același termen ca și în cazul transmiterii pe alte căi decât cele electronice;

(e) nu se face nicio discriminare între agricultorii care folosesc alte metode decât cele electronice și cei care optează pentru transmiterea electronică.

▼B

2. În ceea ce privește depunerea cererilor de ajutor, statele membre pot să prevadă proceduri simplificate, în condițiile stabilite la alineatul (1), dacă autoritățile sunt deja în posesia datelor necesare și în special atunci când situația nu s-a schimbat de la depunerea ultimei cereri în cadrul schemei de ajutoare în cauză.

3. Atunci când este posibil, autoritatea competentă poate să ceară direct de la sursă informațiile solicitate în oricare dintre documentele justificative care trebuie depuse pe lângă cererea de ajutor.

Articolul 21

Corectarea erorilor evidente

Fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute la articolele 11-20, o cerere de ajutor poate fi rectificată în orice moment după depunere dacă există greșeli evidente recunoscute de autoritatea competentă.

Articolul 22

Derogarea de la termenul limită pentru depunerea cererilor de ajutor

Prin derogare de la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 ([1]) al Consiliului, în cazul în care data limită de depunere a unei cereri de ajutor sau a oricăror documente justificative, contracte sau declarații în temeiul prezentului titlu sau termenul pentru depunerea modificărilor aduse cererii unice este o zi de sărbătoare oficială, zi de sâmbătă sau duminică, respectiva dată limită se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.

De asemenea, primul alineat se aplică în ceea ce privește cererile depuse de agricultori în cadrul schemei de plată unică în conformitate cu articolul 56 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și cererile depuse de agricultori pentru drepturile la plată în conformitate cu articolul 15 din prezentul regulament.

Articolul 23

Depunerea cu întârziere

1. Cu excepția cazurilor de forță majoră și a circumstanțelor excepționale menționate la articolul 75, depunerea unei cereri de ajutor în temeiul prezentului regulament după data limită stabilită determină o reducere de 1 % pe zi lucrătoare a sumelor la care ar fi avut dreptul agricultorul în cazul în care cererea ar fi fost depusă în termenul stabilit.

Fără a aduce atingere vreunei măsuri speciale care urmează a fi adoptată de statele membre în vederea asigurării depunerii în timp util a tuturor documentelor care însoțesc cererea, pentru a permite organizarea și efectuarea controalelor, primul paragraf se aplică, de asemenea, documentelor, contractelor sau declarațiilor care trebuie transmise autorității competente în temeiul articolelor 12 și 13, în cazul în care aceste documente, contracte sau declarații sunt relevante în ceea ce privește eligibilitatea pentru ajutorul respectiv. În acest caz, reducerea se aplică sumei care urmează a fi plătită în cadrul schemei respective.

În cazul în care întârzierea depășește 25 de zile calendaristice, cererea este considerată inadmisibilă.

2. Cu excepția cazurilor de forță majoră și a circumstanțelor excepționale menționate la articolul 75, introducerea unei modificări privind o cerere unică după data limită menționată la articolul 14 alineatul (2)

([1]) JO L 124, 8.6.1971, p. 1.

▼B

determină o reducere de 1 % pe zi lucrătoare a sumelor pentru utilizarea efectivă a parcelelor agricole în cauză.

Modificările privind cererile unice sunt admisibile doar până la ultima dată de depunere a cererilor unice, definită la alineatul (1) paragraful al treilea. Cu toate acestea, în cazul în care această dată este aceeași cu ultima dată posibilă prevăzută la articolul 14 alineatul (2) sau anterioară acesteia, modificările referitoare la o cerere unică sunt considerate inadmisibile după data prevăzută la articolul 14 alineatul (2).

Articolul 24

Depunerea cu întârziere a unei cereri de alocare a drepturilor la plată

Cu excepția cazurilor de forță majoră și a circumstanțelor excepționale menționate la articolul 75, depunerea unei cereri de alocare sau, după caz, de creștere a drepturilor la plată după data limită stabilită în temeiul articolului 15 din prezentul regulament sau al articolului 56 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 determină o reducere de 3 % pe zi lucrătoare a sumelor care urmează să fie plătite în anul respectiv în raport cu drepturile la plată care trebuie alocate agricultorului.

În cazul în care întârzierea depășește 25 de zile calendaristice, cererea este considerată inadmisibilă, iar agricultorului nu i se alocă niciun drept la plată.

Articolul 25

Retragerea cererilor de ajutor

1. O cerere de ajutor poate fi retrasă total sau parțial în scris în orice moment.

În cazul în care recurge la posibilitățile prevăzute la articolul 16 alineatul (3) paragraful al doilea, statul membru poate dispune, în ceea ce privește animalele care părăsesc exploatația, ca notificarea introdusă în baza de date computerizată privind bovinele să înlocuiască declarația scrisă de retragere.

2. În cazul în care autoritatea competentă a informat deja agricultorul despre neregulile pe care le conține cererea de ajutor sau în cazul în care l-a avertizat cu privire la intenția sa de a întreprinde un control la fața locului și acest control a dus la constatarea unor nereguli, retragerile nu mai sunt autorizate pentru părțile din cererea de ajutor la care se referă aceste nereguli.

3. În urma retragerilor efectuate în temeiul alineatului (1), solicitantul revine la situația în care se afla înainte de a depune cererea de ajutor sau partea respectivă din cererea de ajutor.

TITLUL III

CONTROALE

CAPITOLUL I

Norme comune

Articolul 26

Principii generale

1. Controalele administrative și controalele la fața locului prevăzute de prezentul regulament se efectuează astfel încât să se asigure o

▼B

verificare eficientă a respectării condițiilor de acordare a ajutoarelor, precum și a cerințelor și normelor aplicabile în materie de ecocondiționalitate.

2. Cererile de ajutor respective se resping în cazul în care agricultorul sau reprezentantul acestuia împiedică realizarea controlului la fața locului.

Articolul 27

Anunțarea controalelor la fața locului

1. Controalele la fața locului pot fi anunțate, cu condiția să nu se aducă atingere scopului controlului. Preavizul este strict limitat la durata minimă necesară și nu depășește 14 zile. Cu toate acestea, în cazul controalelor la fața locului cu privire la cererile de ajutor pe animale, preavizul nu depășește 48 de ore, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător. În plus, în cazul în care legislația aplicabilă actelor și standardelor relevante în materie de ecocondiționalitate impune efectuarea controalelor la fața locului în mod inopinat, reglementările respective se aplică și în cazul controalelor la fața locului referitoare la ecocondiționalitate.

2. După caz, controalele la fața locului prevăzute în prezentul regulament și orice alt control prevăzut de reglementările comunitare sunt efectuate în același timp.

CAPITOLUL II

Controale privind criteriile de eligibilitate

Secțiunea I

Controalele administrative

Articolul 28

Controalele încrucișate

1. Controalele administrative prevăzute la articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 au ca scop permiterea identificării de nereguli, în special constatarea automată pe cale electronică, inclusiv controalele încrucișate:

(a) privind drepturile la plată declarate și, respectiv, parcelele declarate, efectuate pentru a evita acordarea de mai multe ori a aceluiași ajutor în același an calendaristic sau în același an de comercializare și pentru a preveni cumularea incorectă a ajutoarelor acordate în cadrul schemelor de ajutoare pe suprafață menționate la ►**M1** anexele I și VI ◄ la Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(b) menite să verifice existența drepturilor la plată, precum și eligibilitatea pentru ajutor;

(c) efectuate între parcelele agricole declarate în cererea unică și parcelele de referință care figurează în sistemul de identificare a parcelelor agricole pentru a verifica eligibilitatea suprafețelor pentru ajutor;

(d) efectuate între drepturile la plată și suprafața determinată, pentru a verifica dacă drepturile la plată respective sunt însoțite de un număr egal de hectare eligibile în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(e) realizate cu ajutorul bazei de date computerizate privind bovinele pentru a verifica eligibilitatea pentru ajutor și pentru a evita ca același ajutor să fie acordat în mod necuvenit de mai multe ori în același an calendaristic;

▼M3

_____

▼B

(g) efectuate între parcelele agricole declarate în cererea unică și parcelele autorizate pentru producția de bumbac de către statul membru în conformitate cu articolul 89 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(h) efectuate între declarațiile agricultorului din cererea unică conform cărora este membru al unei organizații interprofesionale autorizate, informațiile în conformitate cu articolul 13 alineatul (5) litera (b) din prezentul regulament și informațiile transmise de organizațiile interprofesionale autorizate în cauză, pentru a verifica eligibilitatea pentru majorarea ajutorului prevăzută la articolul 92 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(i) efectuate între informațiile furnizate în contractele de livrare menționate la articolul 94 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și informațiile din momentul livrărilor furnizate de producătorul de zahăr.

2. Comunicarea neregulilor constatate în urma controalelor încrucișate este urmată de procedurile administrative adecvate și, după caz, de un control la fața locului.

3. În cazul în care o parcelă de referință face obiectul unei cereri de ajutor depuse de doi sau mai mulți agricultori în cadrul aceleiași scheme de ajutoare și în cazul în care suprafața totală declarată este mai mare decât suprafața agricolă, iar diferența se încadrează în toleranța definită în conformitate cu articolul 34 alineatul (1), statele membre pot prevedea o reducere proporțională a suprafețelor în cauză. În acest caz, agricultorii în cauză pot face apel împotriva deciziei de reducere pe motiv că oricare dintre ceilalți agricultori în cauză și-au supradeclarat suprafețele peste limita acestei toleranțe și în detrimentul lor.

Articolul 29

Controalele administrative privind ajutorul specific

1. Este necesară verificarea tuturor cererilor în cazul fiecărei măsuri din cadrul ajutorului specific pentru care controalele administrative sunt posibile din punct de vedere tehnic. În special, controalele trebuie să garanteze că:

(a) sunt îndeplinite condițiile de eligibilitate pentru ajutorul specific;

(b) nu există o dublă finanțare din alte scheme comunitare;

(c) nu au fost acordate agricultorilor supracompensații în ceea ce privește contribuțiile financiare prevăzute în articolele 70 alineatul (3) și 71 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și,

(d) după caz, au fost depuse documente justificative, iar acestea demonstrează eligibilitatea.

2. După caz, statele membre pot utiliza dovezile primite de la alte servicii, organisme sau organizații pentru a verifica respectarea criteriilor de eligibilitate. Cu toate acestea, trebuie să se asigure că serviciul, organismul sau organizația în cauză operează la standarde suficient de înalte pentru a verifica respectarea criteriilor de eligibilitate.

▼B

Secțiunea II

Controale la fața locului

Subsecțiunea I

Dispoziții comune

Articolul 30

Rata controalelor

1. Numărul total al controalelor la fața locului efectuate în fiecare an vizează cel puțin 5 % din totalul agricultorilor care depun o cerere unică pentru schema de plată unică, schema de plată unică pe suprafață sau, respectiv, plățile pe suprafață în cadrul ajutorului specific. Statele membre trebuie să se asigure că controalele la fața locului vizează cel puțin 3 % din totalul agricultorilor care depun o cerere de ajutor în cadrul fiecăreia dintre celelalte scheme de ajutor pe suprafață prevăzute în conformitate cu titlurile III, IV și V din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

2. Numărul total al controalelor la fața locului efectuate în fiecare an vizează cel puțin:

(a) rata minimă de control, stabilită la 30 % sau la 20 % din suprafețele declarate pentru producția de cânepă, în conformitate cu articolul 39 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

În cazul în care un stat membru a introdus deja un sistem de autorizare prealabilă pentru cultura respectivă și a notificat deja Comisiei normele detaliate și condițiile aferente sistemului înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 796/2004, orice modificare a acestora din urmă este notificată Comisiei în cel mai scurt timp;

(b) 5 % din totalul agricultorilor care depun cereri în cadrul schemelor de ajutor pentru bovine, al plăților pe cap de animal sau al plăților pe echivalent animal pentru bovine din cadrul schemelor de ajutor specific sau al schemelor de ajutor specific bazate pe cotele de lapte individuale stabilite în conformitate cu articolul 65 din Regulamentul (CE) 1234/2007 sau al schemelor de ajutor specific bazate pe producția reală de lapte. Cu toate acestea, în cazul în care baza de date computerizată privind bovinele nu oferă nivelul de garantare și punere în aplicare necesar pentru buna gestionare a schemelor de ajutoare respective, această rată se majorează la 10 %.

Respectivele controale la fața locului vizează, de asemenea, cel puțin 5 % din totalul animalelor care fac obiectul unei cereri de ajutor pentru fiecare dintre scheme;

(c) 5 % din totalul agricultorilor care depun o cerere de ajutor în cadrul schemei de ajutor pentru ovine/caprine și al plăților pe cap de animal sau plăților pe echivalent animal pentru ovine/caprine în cadrul ajutorului specific. Aceste controale la fața locului trebuie, de asemenea, să acopere cel puțin 5 % din totalul animalelor pentru care se solicită un ajutor. Cu toate acestea, în cazul în care baza de date computerizată privind ovinele/caprinele prevăzută la articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 21/2004 nu oferă nivelul de garantare și punere în aplicare necesar pentru buna gestionare a schemelor de ajutoare respective, această rată se majorează la 10 % din agricultori.

(d) 10 % din totalul agricultorilor care au depus alte cereri de ajutor specific decât cei menționați la alineatul (1) și la literele (b) și (c) din prezentul alineat, cu excepția măsurii menționate la articolul 68 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

▼B

(e) 10 % din celelalte servicii, organisme și organizații care furnizează dovezi pentru a se putea verifica respectarea criteriilor de eligibilitate menționate la articolul 29 alineatul (2).

(f) 100 % din fondurile mutuale care depun cereri de ajutor menționate la articolul 68 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(g) în ceea ce privește cererile pentru ajutorul specfic pentru bumbac în conformitate cu titlul IV capitolul 1 secțiunea 6 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, 20 % din organizațiile interprofesionale autorizate în conformitate cu articolul 91 din regulamentul respectiv și ai căror membri se declară agricultorii în cererile unice;

(h) în ceea ce privește cererile de ajutor pentru producătorii de sfeclă și de trestie de zahăr prevăzute la titlul IV capitolul 1 secțiunea 7 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, în ceea ce privește controalele asupra producătorilor de zahăr privind cota cantității de zahăr obținut din trestia și sfecla de zahăr livrate în conformitate cu articolul 94 din regulamentul respectiv, cel puțin 5 % din solicitanții care livrează producătorului respectiv.

3. În cazul în care, în urma controalelor la fața locului, se constată nereguli semnificative în cadrul unei anumite scheme de ajutoare sau într-o regiune sau o parte a unei regiuni, autoritatea competentă mărește în consecință numărul controalelor la fața locului pentru anul în curs, precum și procentul agricultorilor care trebuie să facă obiectul unui control la fața locului în anul următor.

4. În cazul în care se prevede că anumite elemente ale controlului la fața locului pot fi puse în aplicare pe baza unui eșantion, acesta trebuie să asigure un nivel de control fiabil și reprezentativ. Statele membre stabilesc criteriile de selecție a eșantionului. În cazul în care, în urma controlului asupra eșantionului, se constată nereguli, dimensiunea și baza eșantionului sunt extinse în mod corespunzător.

Articolul 31

Selecționarea eșantionului de control

1. Eșantioanele pentru controale la fața locului sunt selecționate de autoritatea competentă pe baza unei analize a riscurilor, precum și a reprezentativității cererilor de ajutor depuse.

Pentru a asigura reprezentativitatea eșantionului, statele membre selecționează în mod aleatoriu între 20 și 25 % din numărul minim de agricultori care trebuie supuși unui control la fața locului, în conformitate cu articolul 30 alineatele (1) și (2).

Cu toate acestea, în cazul în care numărul agricultorilor care urmează să facă obiectul controalelor la fața locului depășește numărul minim de agricultori care fac obiectul controalelor la fața locului prevăzut la articolul 30 alineatele (1) și (2), procentul agricultorilor selecționați în mod aleatoriu în eșantionul suplimentar nu trebuie să depășească 25 %.

2. Eficiența analizei riscurilor este evaluată și actualizată anual:

(a) prin stabilirea relevanței fiecărui factor de risc;

(b) prin compararea rezultatelor obținute utilizând eșantionul bazat pe analiza riscurilor și cel selecționat în mod aleatoriu menționat la alineatul (1) pragraful al doilea;

(c) ținând seama de situația specifică din statul membru respectiv.

3. Autoritatea competentă păstrează înregistrările referitoare la motivele pentru care a fost ales fiecare agricultor pentru a fi supus unui control la fața locului. Inspectorul care efectuează controlul la fața locului este informat în mod corespunzător înainte de începerea controlului.

▼B

4. Se poate efectua, după caz, o selecție parțială a eșantionului de control înainte de sfârșitul perioadei respective de introducere a cererilor, pe baza informațiilor disponibile. Eșantionul provizoriu este complet în momentul în care toate cererile relevante devin disponibile.

▼M3

Articolul 31a

Controale la fața locului combinate

1. Prin derogare de la articolul 31 și în conformitate cu condițiile stabilite în prezentul articol, statele membre pot decide, în ceea ce privește schema de plată unică și schema de plată unică pe suprafață prevăzute la titlul III și titlul V din capitolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, să înlocuiască verificările eșantionului de control selecționat pe baza unei analize a riscurilor la care se face referire la articolul 31 alineatul (1) primul paragraf din prezentul regulament cu verificări bazate pe ortoimaginile utilizate pentru actualizarea sistemului de identificare a parcelelor agricole menționat la articolul 6.

Decizia la care se face referire în primul paragraf poate fi luată fie la nivel național, fie la nivel regional. O regiune este constituită din întreaga suprafață reglementată de unul sau mai multe sisteme autonome de identificare a parcelelor agricole.

Statele membre actualizează, în mod sistematic, sistemul de identificare a parcelelor agricole și verifică toți agricultorii de pe întreaga suprafață reglementată cel mult o dată la trei ani, acoperind, per an, cel puțin 25 % din numărul de hectare eligibile înregistrate în sistemul de identificare a parcelelor agricole. Statele membre care au însă mai puțin de 150 000 de hectare eligibile înregistrate în sistemul de identificare pentru parcelele agricole pot deroga de la cerința privind acoperirea minimă per an.

Înainte de a aplica prezentul articol, statele membre trebuie să fi efectuat o actualizare completă a sistemului de identificare a parcelelor agricole în cauză în cursul ultimilor trei ani.

La data utilizării lor în scopul actualizării sistemului de identificare a parcelelor agricole menționate la primul paragraf, ortoimaginile utilizate nu trebuie să fie mai vechi de 15 luni.

2. Calitatea sistemului de identificare a parcelelor agricole evaluate în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) în cursul perioadei de doi ani care precede aplicarea prezentului articol trebuie să fie suficientă pentru a asigura o verificare eficientă a condițiilor de acordare a ajutoarelor.

3. Rata erorilor constatate în eșantionul aleatoriu verificat cu ocazia controlului la fața locului nu trebuie să depășească 2%, în cei doi ani anteriori aplicării prezentului articol. Mai mult, atunci când se aplică prezentul articol, rata erorilor nu trebuie să depășească 2 % pe parcursul a doi ani consecutivi.

Rata erorilor este certificată de către statul membru în conformitate cu metodologia elaborată la nivelul Uniunii.

4. Articolul 35 alineatul (1) se aplică în cazul controalelor efectuate în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3).

▼B

Articolul 32

Raportul de control

1. Pentru fiecare control la fața locului efectuat în temeiul prezentei secțiuni se întocmește un raport de control care descrie cu precizie diferitele elemente ale controlului. Acest raport indică în special:

(a) schemele de ajutoare și cererile controlate;

(b) persoanele prezente;

(c) parcelele agricole controlate, parcelele agricole măsurate, inclusiv, după caz, rezultatele măsurătorilor pe fiecare parcelă agricolă măsurată, precum și tehnicile de măsurare utilizate;

(d) numărul de animale din fiecare specie controlate și, după caz, numerele crotaliilor, înregistrările din registru și din bazele de date computerizate privind bovinele și/sau ovinele/caprinele și documentele justificative verificate, precum și rezultatele controalelor și, după caz, observațiile speciale referitoare la anumite animale și/sau la codul lor de identificare;

(e) dacă agricultorul a fost avertizat cu privire la vizită și, dacă da, care a fost termenul preavizului;

(f) eventualele măsuri specifice de control care trebuie puse în practică în cadrul diferitor scheme de ajutor;

(g) orice altă măsură de control pusă în aplicare.

2. Agricultorului i se oferă oportunitatea de a semna raportul pentru a atesta prezența sa la control și de a adăuga observații. În cazul în care se constată nereguli, agricultorul primește o copie a raportului de control.

În cazul în care controlul la fața locului este efectuat prin teledetecție, în conformitate cu articolul 35, statele membre pot să decidă să nu îi ofere agricultorului sau reprezentantului acestuia posibilitatea de a semna raportul de control dacă, în urma controlului prin teledetecție, nu s-a constatat nicio neregulă. În cazul în care, în urma controalelor respective, se constată nereguli, agricultorului i se oferă oportunitatea de a semna raportul înainte ca autoritatea competentă să ia o decizie cu privire la eventuale reduceri sau excluderi pe baza constatărilor efectuate.

Subsecțiunea II

Controalele la fața locului legate de cererile unice privind schemele de ajutor pe suprafață

Articolul 33

Elementele controalelor la fața locului

►**M3** Controalele la fața locului vizează toate parcelele agricole care fac obiectul unei cereri de ajutor în cadrul schemelor de ajutor menționate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 73/2009. ◄ Cu toate acestea, determinarea efectivă a suprafețelor realizată în cadrul unui control la fața locului, poate să se limiteze la un eșantion care reprezintă cel puțin 50 % din parcelele agricole pentru care au fost introduse cereri

▼B

în cadrul schemelor de ajutor stabilite la titlurile III, IV și IV din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, cu condiția ca eșantionul să garanteze un nivel de control fiabil și reprezentativ, în ceea ce privește atât suprafața verificată, cât și ajutorul solicitat. În cazul în care acest control relevă anomalii, trebuie să se mărească eșantionul de parcele agricole inspectate efectiv.

Statele membre pot utiliza teledetecția în conformitate cu articolul 35 și, atunci când este posibil, tehnicile legate de sistemele globale de navigație prin satelit.

Articolul 34

Determinarea suprafețelor

1. Determinarea suprafeței parcelelor agricole se efectuează prin orice mijloc care garantează o exactitate a măsurătorilor cel puțin echivalentă cu cea impusă de standardul tehnic aplicabil, elaborat la nivel comunitar.

Este necesară definirea unei toleranțe printr-o zonă tampon de maximum 1,5 m aplicabilă perimetrului parcelei agricole. Cu toate acestea, toleranța maximă pentru fiecare parcelă agricolă nu depășește, ca valoare absolută, 1 ha.

2. Suprafața totală a unei parcele agricole poate fi luată în considerare cu condiția să fie utilizată în întregime conform standardelor uzuale ale statelor membre sau ale regiunii respective. În alte cazuri, se ia în considerare suprafața utilizată efectiv.

În regiunile în care anumite caracteristici, în special gardurile vii, șanțurile și zidurile, fac parte, în mod tradițional, din bunele practici agricole în ceea ce privește culturile sau utilizarea terenurilor, statele membre pot să considere că suprafața respectivă face parte din suprafața totală utilizată, cu condiția să nu depășească o lățime totală care urmează să fie stabilită de statele membre. Această lățime trebuie să corespundă valorii tradiționale din regiunea respectivă, fără să depășească însă doi metri.

Cu toate acestea, dacă, în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) paragraful al treilea din Regulamentul (CE) nr. 796/2004, înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, statele membre au notificat Comisiei o lățime mai mare de doi metri, această lățime poate fi, totuși, aplicată.

3. Se include în suprafața totală a parcelei agricole orice element caracteristic menționat în actele prevăzute în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 sau care poate ține de bunele condiții agricole și de mediu prevăzute la articolul 6 din regulamentul menționat anterior și în anexa III la acesta.

4. Fără a aduce atingere articolului 34 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, o parcelă agricolă care conține arbori este considerată suprafață eligibilă în scopul aplicării schemelor de ajutor pe suprafață cu condiția ca activitățile agricole, sau, după caz, producția planificată să poată să se desfășoare la fel cum s-ar desfășura pe parcele neîmpădurite situate în aceeași zonă.

5. În cazul în care o suprafață este utilizată în comun, autoritățile competente întreprind o repartizare virtuală a acestora între agricultorii în cauză proporțional cu utilizarea efectivă sau cu drepturile lor de utilizare a acestor suprafețe.

6. Eligibilitatea parcelelor agricole este verificată prin orice mijloc corespunzător. În acest scop, se solicită, în cazul în care este necesar, dovezi suplimentare.

▼B

Articolul 35

Teledetecția

1. Dacă optează pentru posibilitatea prevăzută la articolul 33 alineatul (2) de a realiza controale la fața locului prin teledetecție, statul membru efectuează:

(a) o fotointerpretare a imaginilor satelitare sau a fotografiilor aeriene ale tuturor parcelelor agricole selecționate pentru a fi controlate pentru fiecare cerere, în vederea identificării acoperirii vegetale și a măsurării suprafețelor;

(b) inspecții fizice pe teren în cazul tuturor parcelelor agricole pentru care fotointerpretarea nu permite autorității competente să verifice în mod satisfăcător exactitatea declarației.

2. În cazul în care nu mai pot fi realizate prin teledetecție în anul în curs, controalele suplimentare menționate la articolul 30 alineatul (3) se efectuează conform modalităților tradiționale de control la fața locului.

Articolul 36

Controale la fața locului legate de drepturile speciale

Statele membre stabilesc proceduri pentru controalele la fața locului asupra agricultorilor care declară drepturi speciale, pentru a se asigura că este îndeplinită cerința de activare menționată la articolul 44 din Regulametul (CE) nr. 73/2009.

▼M3

———

▼B

Articolul 38

Controale la fața locului privind organizațiile interprofesionale autorizate

Controalele la fața locului privind organizațiile interprofesionale autorizate, în cadrul cererilor de ajutor pentru bumbac, în conformitate cu titlul IV capitolul 1 secțiunea 6 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, verifică respectarea criteriilor de autorizare a acestor organizații și lista cu membrii lor.

Articolul 39

Controale la fața locului privind producătorii de zahăr

Controalele la fața locului privind producătorii de zahăr în cadrul cererilor de ajutor pentru producătorii de sfeclă și trestie de zahăr prevăzuți la titlul IV capitolul 1 secțiunea 7 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 verifică:

(a) informațiile comunicate de către agricultor în contractele de livrare;

(b) exactitatea informațiilor furnizate autorității competente în ceea ce privește livrările;

(c) certificarea cântarelor utilizate pentru livrări;

(d) rezultatele analizelor efectuate de laboratorul oficial în vederea determinării procentului de zaharoză din sfecla și trestia de zahăr livrate.

▼B

Articolul 40

Verificarea conținutului de tetrahidrocanabinol din culturile de cânepă

1. Sistemul care trebuie utilizat de către statele membre în temeiul articolului 39 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 pentru a determina conținutul de tetrahidrocanabinol (denumit în continuare „THC") din culturi este descris în anexa I la prezentul regulament.

2. Autoritatea competentă a statului membru păstrează evidența constatărilor privind conținutul de THC. Această evidență cuprinde, pentru fiecare soi, cel puțin rezultatele privind conținutul de THC al fiecărui eșantion, exprimat procentual cu două zecimale, procedura utilizată, numărul de teste efectuate, momentul în care a fost prelevat eșantionul și măsurile luate la scară națională.

Totuși, în cazul în care conținutul de THC al unui eșantion este mai mare decât cel stabilit la articolul 39 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, statul membru în cauză transmite Comisiei, prin mijloace electronice și utilizând formularul pus la dispoziție de către Comisie, până cel târziu la data de 15 noiembrie a anului de comercializare vizat, un raport cu privire la toate constatările privind conținutul de THC în cazul soiului respectiv. Acest raport indică rezultatele privind conținutul de THC al fiecărui eșantion, exprimat procentual cu două zecimale, procedura utilizată, numărul de teste efectuate, momentul în care a fost prelevat eșantionul și măsurile luate la scară națională.

3. Dacă media tuturor eșantioanelor dintr-un soi dat depășește conținutul de THC stabilit la articolul 39 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, statele membre recurg la procedura B din anexa I la prezentul regulament în cazul soiului respectiv în cursul anului de comercializare următor. Această procedură se utilizează în cursul anilor de comercializare următori, cu excepția cazului în care toate rezultatele analizelor cu privire la soiul în cauză arată un conținut de THC mai mic decât cel stabilit la articolul 39 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Dacă, în cel de-al doilea an, media tuturor eșantioanelor dintr-un soi dat depășește conținutul de THC stabilit la articolul 39 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, statul membru în cauză solicită autorizarea de a interzice comercializarea soiului respectiv în conformitate cu articolul 18 din Directiva 2002/53/CE a Consiliului ([1]). O astfel de cerere este transmisă Comisiei până cel târziu la data de 15 noiembrie a anului de comercializare vizat. Începând cu anul următor, soiul care face obiectul cererii menționate nu este eligibil pentru plățile directe în statul membru în cauză.

4. Cânepa trebuie să se cultive în continuare, în condiții de creștere normale, în conformitate cu practica locală, timp de cel puțin 10 zile de la data la care se încheie înflorirea, astfel încât să se poată efectua controalele prevăzute la alineatele (1), (2) și (3).

Cu toate acestea, statele membre pot autoriza recoltarea cânepii după începerea înfloririi, dar înainte de scadența perioadei de 10 zile după încheierea înfloririi, cu condiția ca inspectorii să indice, pentru fiecare parcelă în cauză, părțile reprezentative care trebuie să fie cultivate în continuare timp de cel puțin 10 zile după încheierea înfloririi, în vederea controlului, în conformitate cu metoda stabilită la anexa I.

([1]) JO L 193, 20.7.2002, p. 1.

▼B

Subsecțiunea III

Controalele la fața locului privind cererile de ajutor pe animale

▼M3

Articolul 41

Calendarul controalelor la fața locului

1. Cel puțin 60 de procente din numărul minim de controale la fața locului prevăzut la articolul 30 alineatul (2) litera (b) al doilea paragraf trebuie repartizate pe întreg parcursul perioadei de reținere din schema de ajutoare în cauză. Restul procentului de controale la fața locului este repartizat pe parcursul anului.

Cu toate acestea, dacă perioada de retenție începe înainte de depunerea unei cereri de ajutor sau dacă ea nu poate fi stabilită în prealabil, controalele la fața locului prevăzute la articolul 30 alineatul (2) litera (b) al doilea paragraf sunt repartizate pe parcursul anului.

2. Cel puțin 50 de procente din numărul minim de controale la fața locului prevăzut la articolul 30 alineatul (2) litera (c) trebuie repartizate pe întreg parcursul perioadei de reținere. Cu toate acestea, în statele membre în care sistemul instituit prin Regulamentul (CE) nr. 21/2004 în ceea ce privește ovinele și caprinele, în special identificarea animalelor și păstrarea registrelor în bună ordine, nu este pus în practică și aplicat integral, numărul minim de controale la fața locului trebuie respectat în totalitate, iar controalele trebuie repartizate pe întreg parcursul perioadei de reținere.

▼B

Articolul 42

Elementele controalelor la fața locului

▼M3

1. Controale la fața locului au ca scop verificarea îndeplinirii tuturor condițiilor de eligibilitate; ele vizează toate animalele pentru care au fost depuse cereri de ajutor, inclusiv animalele înlocuite în cursul perioadei de reținere în conformitate cu articolul 64 și care se află încă în exploatație, în cadrul schemelor de ajutoare ce urmează să fie controlate. În cazul verificărilor efectuate în ceea ce privește schemele de ajutoare pentru bovine, dacă statul membru recurge la posibilitatea prevăzută la articolul 16 alineatul (3), trebuie verificate și bovinele potențial eligibile.

Controalele la fața locului includ în special un control prin care să se constate dacă numărul de animale prezente în exploatație care au făcut obiectul unor cereri de ajutor și, după caz, numărul de bovine potențial eligibile corespunde cu numărul animalelor care figurează în registre, iar în cazul bovinelor, dacă el corespunde cu numărul animalelor care au fost notificate în baza de date computerizată pentru bovine.

▼B

2. În ceea ce privește schemele de ajutoare pentru bovine, controalele la fața locului includ, de asemenea:

(a) controale privind exactitatea înregistrărilor din registru și a notificărilor din baza de date computerizată privind bovinele, pe baza unui eșantion de documente justificative, precum facturi de cumpărare și vânzare, certificate de sacrificare, certificate veterinare și, după caz, pașapoarte ale animalelor, pentru animalele care au făcut obiectul unei cereri de ajutor în cursul perioadei de 6 luni care precede data controlului la fața locului; totuși, dacă se constată anomalii, controlul se extinde la o perioadă de 12 luni înainte de data controlului la fața locului;

▼B

(b) controale care să confirme faptul că informațiile conținute în baza de date computerizată privind bovinele corespund celor care figurează în registru, efectuate asupra unui eșantion constituit din animale care au făcut obiectul unei cereri de ajutor prezentate în perioada de 6 luni care precede data controlului la fața locului; totuși, dacă se constată anomalii, controlul se extinde la o perioadă de 12 luni înainte de data controlului la fața locului;

▼M3

—————

(d) controale menite să confirme că toate bovinele sunt identificate cu crotalii, însoțite, după caz, de pașapoarte pentru animale, precum și că acestea figurează în registru și că au fost înscrise corect în baza de date computerizată pentru bovine.

Controalele menționate la litera (d) pot fi efectuate pe baza unui eșantion.

▼B

Controalele menționate la litera (d) se efectuează individual pentru toți masculii din specia bovină care sunt încă supuși obligației de reținere și pentru care s-a introdus o cerere pentru acordarea primei speciale pentru bovine, cu excepția cererilor introduse în temeiul articolului 110 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009. În toate celelalte cazuri, se poate recurge la eșantionare pentru a verifica dacă informațiile au fost înscrise corect în pașapoartele animalelor, în registru și în baza de date.

3. În ceea ce privește schema de ajutoare pentru ovine și caprine, controalele la fața locului includ de asemenea:

(a) un control efectuat pe baza registrului cu scopul de a confirma că toate animalele pentru care a fost depusă o cerere de ajutor au fost ținute în exploatația agricolă pe toată perioada de reținere a acestora;

(b) un control al exactității înregistrărilor din registru pentru cele 6 luni anterioare controlului la fața locului, pe baza unui eșantion de documente justificative, precum facturile de vânzare și cumpărare și certificate veterinare care acoperă cele 6 luni anterioare controlului la fața locului; totuși, dacă se constată anomalii, controlul se extinde la o perioadă de 12 luni înainte de data controlului la fața locului.

▼M3

—————

▼B

Articolul 45

Dispoziții speciale privind raportul de control

1. În cazul în care statele membre efectuează controale la fața locului, în conformitate cu prezentul regulament, împreună cu inspecțiile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1082/2003, raportul de control prevăzut la articolul 32 din prezentul regulament este completat de rapoartele prevăzute la articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1082/2003.

▼M3

—————

▼B

4. În cazul în care, în urma controalelor la fața locului efectuate în conformitate cu prezentul regulament, se constată cazuri de nerespectare a dispozițiilor din titlul I din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 sau din Regulamentul (CE) nr. 21/2004, se transmit imediat autorităților responsabile cu punerea în aplicare a regulamentelor respective copii ale raportului de control prevăzut la articolul 32 din prezentul regulament.

▼B

Subsecțiunea IV

Controalele la fața locului referitoare la ajutorul specific

Articolul 46

Dispoziții speciale privind ajutorul specific

1. În ceea ce privește ajutorul specific prevăzut la articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, statele membre pun în aplicare dispozițiile prezentului titlu. Cu toate acestea, în cazul în care acest lucru nu este posibil din cauza structurii schemei în cauză, statele membre trebuie să prevadă controale menite să asigure un nivel de control echivalent cu cel stabilit în prezentul titlu.

Statele membre verifică în special:

(a) la controlul cererilor de plată de către fondurile mutuale prevăzute la articolul 68 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009:

(i) că agricultorii erau eligibili în mod efectiv pentru compensațiile plătite de fond;

(ii) că plata compensațiilor acordate agricultorilor afiliați a fost într-adevăr efectuată în conformitate cu articolul 71 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(b) la controlul investițiilor care urmează a fi finanțate din ajutorul specific prevăzut la articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, că investiția a fost realizată.

Controalele menționate la litera (a) din al doilea paragraf pot fi efectuate prin utilizarea unui eșantion care să reprezinte cel puțin 10 % din agricultorii în cauză.

2. Controlalele efectuate la nivelul exploatației pot fi înlocuite cu controale administrative sau cu controale efectuate la nivelul serviciilor, organismelor și organizațiilor care oferă dovezile necesare pentru a verifica respectarea criteriilor de eligibilitate menționate la articolul 29 alineatul (2), cu condiția ca statele membre să se asigure că eficiența controalelor este cel puțin egală cu cea realizată când controalele sunt efectuate prin controale la fața locului.

CAPITOLUL III

Controalele privind ecocondiționalitatea

Secțiunea I

Dispoziții comune

Articolul 47

Principii generale privind ecocondiționalitatea

1. În sensul prezentului capitol, o neconformitate „repetată” înseamnă nerespectarea aceleiași norme, cerințe sau obligații menționate la articolul 4, în cazul în care aceasta se constată de mai multe ori în cursul unei perioade de trei ani calendaristici consecutivi, cu condiția ca agricultorul să fi fost informat despre un caz precedent de neconformitate și să fi avut posibilitatea, după caz, să ia măsurile necesare pentru a remedia situația;

2. „Amploarea” unui caz de neconformitate este determinată ținând cont, în special, de impactul neconformității, care poate fi extins sau limitat la exploatația respectivă;

▼B

3. „Gravitatea” unui caz de neconformitate depinde în special de importanța consecințelor acestuia, ținând seama de obiectivele cerinței sau ale normei în cauză;

4. Caracterul „persistent” sau nu al cazului de neconformitate depinde în special de durata pe parcursul căreia se manifestă efectele acestuia sau de posibilitatea de a pune capăt efectelor acestuia prin mijloace rezonabile.

Articolul 48

Autoritatea de control competentă

1. Organismele specializate în materie de control sunt responsabile cu efectuarea controalelor referitoare la respectarea standardelor și cerințelor menționate.

Agențiile de plăți sunt responsabile cu stabilirea, după caz, a reducerilor sau a excluderilor în cazuri individuale, în conformitate cu titlul IV capitolul III.

2. Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), statele membre pot decide să încredințeze agențiilor de plăți efectuarea controalelor referitoare la toate cerințele, standardele, actele sau domeniile ecocondiționalității sau la o parte a acestora, cu condiția ca statul membru să garanteze că eficiența acestor controale și verificări este cel puțin echivalentă cu cea a controalelor și verificărilor realizate de un organism de control specializat.

Secțiunea II

Controale administrative

Articolul 49

Controale administrative

În funcție de natura cerințelor, a standardelor sau a domeniilor ecocondiționalității în cauză, statele membre pot decide să efectueze controale administrative, în special controalele care sunt prevăzute deja în cadrul sistemelor de control aplicabile respectivelor cerințe, standarde, acte sau domenii de ecocondiționalitate.

Secțiunea III

Controale la fața locului

Articolul 50

Rata minimă de control

1. Autoritatea de control competentă efectuează, în privința cerințelor sau standardelor care sunt în responsabilitatea sa, controale care vizează cel puțin 1 % din totalul agricultorilor care au introdus cereri de ajutor în cadrul schemelor de ajutoare pentru plățile directe, în sensul articolului 2 litera (d) din Regulamentul (CE) 73/2009, și care sunt în sarcina autorității de control respective. Autoritatea de control competentă efectuează, de asemenea, pentru cerințele sau standardele care sunt în responsabilitatea sa, controale care vizează cel puțin 1 % din totalul agricultorilor supuși obligațiilor de ecocondiționalitate în conformitate cu articolele 85t și 103z din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 din anul calendaristic în cauză și care sunt în sarcina autorității de control respective.

▼B

Rata minimă de control menționată la primul paragraf poate fi atinsă la nivelul fiecărei autorități de control competente sau la nivelul fiecărui act sau standarde sau a unui grup de acte sau standarde. În cazurile în care controalele nu sunt efectuate de către agențiile de plăți, în conformitate cu dispozițiile articolului 48, rata minimă de control poate fi realizată, totuși, la nivelul fiecărei agenții de plăți.

În cazul în care legislația aplicabilă actului sau standardelor stabilește deja ratele minime de control, acestea se aplică în locul ratei minime menționate la primul paragraf. Ca alternativă, statele membre pot decide că orice cazuri de neconformitate constatate în cursul oricăror controale la fața locului în temeiul legislației aplicabile actelor și standardelor, efectuate în afara eșantioanelor menționate la primul paragraf, se comunică și sunt monitorizate de către autoritatea de control competentă, responsabilă cu actul sau norma respectivă. Se aplică prevederile prezentului titlu.

▼M1

(1a) Prin derogare de la alineatul (1), în vederea atingerii ratei minime de control prevăzute la respectivul alineat la nivelul fiecărui act, a fiecărui standard sau a fiecărui ansamblu de acte sau standarde, statul membru poate:

(a) să utilizeze rezultatele controalelor la fața locului efectuate în conformitate cu legislația aplicabilă respectivelor acte și standarde pentru agricultorii selecționați; sau

(b) să înlocuiască agricultorii selecționați cu agricultori verificați în cadrul controalelor la fața locului efectuate în conformitate cu legislația aplicabilă respectivelor acte și standarde, cu condiția ca acești agricultori să depună cereri de ajutor în cadrul schemelor de ajutor pentru plățile directe în sensul articolului 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 sau în cadrul schemelor de ajutor care fac obiectul articolelor 85t și 103z din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

În aceste cazuri, controalele la fața locului vizează toate aspectele actelor sau standardelor relevante definite în cadrul ecocondiționalității. În plus, statul membru garantează că aceste controale la fața locului sunt cel puțin la fel de eficace precum cele efectuate de către autoritățile de control competente.

▼B

2. La stabilirea ratei minime de control menționate la alineatul (1) din prezentul articol, nu sunt luate în considerare măsurile necesare menționate în articolul 23 alineatul (2) sau în articolul 24 alineatul (2) paragraful al treilea din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

3. În cazul în care controalele la fața locului pun în evidență un nivel considerabil de neconformitate cu un anumit act sau cu un anumit standard, numărul controalelor la fața locului pentru actul sau standardul respectiv efectuate în decursul următoarei perioade de control se mărește. În cadrul unui anumit act, autoritatea de control competentă poate decide să limiteze domeniul de aplicare a acestor controale la fața locului suplimentare la cazurile cele mai frecvente de cerințe nerespectate.

Articolul 51

Selecționarea eșantionului de control

1. Fără a aduce atingere verificărilor efectuate ca urmare a cazurilor de neconformitate aduse în atenția autorității de control competente pe orice altă cale, selecționarea exploatațiilor care urmează să fie controlate în conformitate cu articolul 50 se bazează, după caz, pe o analiză a riscurilor în conformitate cu legislația aplicabilă sau pe o analiză a riscurilor adaptată standardelor sau cerințelor în cauză. Analiza riscurilor

▼B

poate fi efectuată fie la nivelul unei exploatații date, fie la nivelul unor categorii de exploatații sau zone geografice, fie, în cazul descris în continuare, în alineatul (5) paragraful al doilea litera (b) din prezentul articol, la nivelul întreprinderilor.

Analiza riscului poate lua în considerare unul dintre sau ambele criterii care urmează:

(a) participarea agricultorului la sistemul de consiliere agricolă prevăzut la articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(b) participarea agricultorului la sistemul de certificare în cazul în care schema respectivă este relevantă pentru cerințele și standardele în cauză.

▼M1

Un stat membru poate decide, pe baza unei analize a riscurilor, să îi excludă din eșantionul de control stabilit în funcție de factorul de risc pe agricultorii care participă la un sistem de certificare în conformitate cu paragraful al doilea litera (b). Totuși, în cazul în care sistemul de certificare acoperă doar o parte din cerințele și standardele pe care agricultorul trebuie să le respecte în cadrul ecocondiționalității, pentru cerințele sau standardele care nu sunt acoperite de sistemul de certificare se aplică factori de risc adecvați.

Dacă analiza rezultatelor controlului relevă că frecvența nerespectării cerințelor sau a standardelor incluse într-un sistem de certificare menționat la paragraful al doilea litera (b) este ridicată, factorii de risc legați de cerințele sau standardele respective sunt reevaluați și măriți dacă este cazul.

▼B

Fără a aduce atingere articolului 50 alineatul (1), statul membru poate decide să selecteze, pe baza aceleiași analize a riscurilor, agricultorii care primesc plăți directe și cei care sunt supuși obligațiilor de ecocondiționalitate în conformitate cu articolele 85t și 103z din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

2. Pentru a asigura reprezentativitatea eșantionului, între 20 % și 25 % din numărul minim de agricultori care urmează să fie supuși controalelor la fața locului trebuie selecționați în mod aleatoriu, în temeiul articolului 50 alineatul (1) primul paragraf.

Cu toate acestea, în cazul în care numărul agricultorilor care urmează să fie supuși controalelor la fața locului depășește numărul minim al agricultorilor care urmează să fie supuși controalelor la fața locului în temeiul articolului 50 alineatul (1) primul paragraf, procentul agricultorilor selecționați aleatoriu în cadrul eșantionului suplimentar nu trebuie să depășească 25 %.

3. O selecție parțială a eșantionului de control poate fi efectuată, după caz, pe baza informațiilor disponibile, înainte de terminarea perioadei respective de depunere a cererilor. Eșantionul provizoriu este completat în momentul în care sunt disponibile toate cererile relevante.

4. Eșantioanele agricultorilor care urmează a fi verificați în temeiul articolului 50 trebuie selecționate din cadrul eșantioanelor de agricultori care au fost deja selecționate în temeiul articolelor 30 și 31 și cărora li se aplică cerințele sau standardele relevante. Cu toate acestea, eșantionul menționat la articolul 50 alineatul (1) primul paragraf a doua teză este selecționat dintre agricultorii care se supun aplicării articolelor 85t și 103z din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 pentru anul calendaristic în cauză.

▼B

5. Prin derogare de la alineatul (4), eșantioanele de agricultori care urmează a fi verificați în temeiul articolului 50 pot fi selecționate din contingentul de agricultori care depun cererile de ajutor în cadrul schemelor de ajutor pentru plățile directe în sensul articolului 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și dintre agricultorii care se supun aplicării articolelor 85t și 103z din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și care sunt obligați să respecte cerințele sau standardele relevante.

În acest caz:

(a) în cazul în care se constată, pe baza analizei riscurilor efectuată la nivelul exploatației, că agricultorii care nu au beneficiat de ajutor direct reprezintă un risc mai ridicat decât agricultorii care au depus cererea de ajutor, agricultorii care au depus cererea pot fi înlocuiți cu cei care nu au beneficiat de ajutor direct; în acest caz, numărul total al agricultorilor verificați trebuie, totuși, să atingă rata de control prevăzută la articolul 50 alineatul (1); motivele unei astfel de înlocuiri trebuie justificate și documentate în mod adecvat;

(b) în cazul în care acest procedeu este mai eficace, analiza riscurilor poate fi efectuată mai curând la nivelul întreprinderilor, în special al abatoarelor, al comercianților sau al furnizorilor, decât la nivelul exploatației; în acest caz, agricultorii verificați pot fi luați în calcul în vederea atingerii ratei de control prevăzute la articolul 50 alineatul (1).

6. În cazul în care o asemenea combinare sporește eficacitatea sistemului de control, se poate decide combinarea procedurilor stabilite la alineatele (4) și (5).

Articolul 52

Constatarea respectării normelor și standardelor

1. După caz, respectarea standardelor și a cerințelor se verifică prin mijloacele prevăzute în legislația aplicabilă standardelor și i cerințelor respective.

2. În celelalte cazuri, în cazul în care este adecvat, verificarea se efectuează în orice alt mod corespunzător definit de autoritatea de control competentă și care este de natură să asigure o precizie cel puțin echivalentă cu cea impusă pentru verificările oficiale realizate conform reglementărilor naționale.

3. După caz, controalele la fața locului pot fi efectuate cu ajutorul tehnicilor de teledetecție.

Articolul 53

Elementele controalelor la fața locului

1. La realizarea controalelor asupra eșantionului prevăzut la articolul 50, autoritatea de control competentă se asigură că toți agricultorii selecționați în acest scop sunt verificați în ceea ce privește standardele și cerințele care sunt în responsabilitatea sa.

Fără a aduce atingere primului paragraf, în cazul în care rata minimă de control este atinsă la nivelul fiecărui act sau al fiecărui standard sau la nivelul unui grup de acte sau standarde în temeiul articolului 50 alineatul (1) al doilea paragraf, agricultorii selecționați trebuie verificați în ceea ce privește conformitatea cu actul sau standardul, sau cu grupul de acte sau standarde în cauză.

▼B

În general, fiecare agricultor selecționat pentru un control la fața locului trebuie verificat în momentul în care pot fi verificate cele mai multe dintre cerințele și standardele pentru care a fost selecționat. Cu toate acestea, statele membre se asigură că, pe parcursul anului, se atinge un nivel de control adecvat pentru toate cerințele și standardele.

2. Controalele la fața locului trebuie să acopere, după caz, toate terenurile agricole ale exploatației. Totuși, controlul efectiv pe teren ca parte a unui control la fața locului se poate limita la un eșantion reprezentând cel puțin jumătate din parcelele agricole ale exploatației supuse cerinței sau standardului în cauză, cu condiția ca eșantionul respectiv să garanteze un nivel de control fiabil și reprezentativ în ceea ce privește cerințele și standardele. În cazul în care, în urma controlării acestui eșantion, se constată cazuri de neconformitate, eșantionul de parcele agricole inspectate efectiv crește.

În plus, în cazul în care legislația aplicabilă actului sau standardelor dispune astfel, verificarea efectivă privind respectarea cerințelor și a standardelor ca parte a controlului la fața locului poate fi limitată la un eșantion reprezentativ al elementelor supuse verificării. Cu toate acestea, statele membre garantează efectuarea controalelor pentru toate cerințele și standardele a căror respectare poate fi verificată la momentul vizitei.

3. Ca regulă generală, controalele menționate la alineatul (1) se efectuează în cadrul unei singure vizite de control și constau în verificarea standardelor și cerințelor respective, a căror respectare poate fi verificată cu ocazia acestei vizite, în scopul depistării oricărei nerespectări a acestor standarde și cerințe și, în plus, pentru a repera situațiile care trebuie să facă obiectul unor controale suplimentare.

4. Cu condiția ca statele membre să se asigure că eficacitatea controalelor este cel puțin echivalentă celei realizate în cazul în care verificările sunt efectuate prin intermediul controalelor la fața locului, controalele la nivelul exploatației pot fi înlocuite cu controalele administrative sau cu cele la nivelul întreprinderilor în temeiul articolului 51 alineatul (5) litera (b) al doilea paragraf.

5. În cadrul efectuării controalelor la fața locului, statele membre pot utiliza indicatori de control obiectivi specifici anumitor cerințe sau standarde, cu condiția ca aceștia să garanteze că eficacitatea controlului privind cerințele și standardele în cauză este cel puțin egală cu cea a controalelor la fața locului efectuate fără utilizarea indicatorilor.

Indicatorii trebuie să aibă o legătură directă cu cerințele sau standardele pe care le reprezintă și trebuie să acopere toate elementele care urmează a fi verificate în cazul controalelor care au drept obiect acele cerințe sau standarde.

6. Controalele la fața locului asupra eșantionului prevăzut la articolul 50 alineatul (1) se efectuează în decursul aceluiași an calendaristic în care au fost depuse cererile de ajutor.

Articolul 54

Raportul de control

1. ►M1 Pentru orice control la fața locului efectuat în temeiul prezentului capitol, se întocmește un raport de control redactat de autoritatea de control competentă sau sub responsabilitatea acesteia, indiferent dacă agricultorul respectiv a fost selecționat în acest scop în temeiul articolului 51, controlat la fața locului în temeiul legislației aplicabile actelor și standardelor în conformitate cu articolul 50 alineatul (1a) sau ca urmare a unei nereguli aduse în atenția autorității de control competente în orice alt mod. ◄

▼B

Acest raport se împarte în mai multe părți:

(a) o secțiune generală care indică în special:

(i) identitatea agricultorului selecționat pentru controlul la fața locului;

(ii) persoanele prezente;

(iii) dacă agricultorul a fost avertizat cu privire la vizită și, dacă da, care a fost termenul preavizului;

(b) o parte care descrie, separat, controalele efectuate privind fiecare cerință sau standard în cauză și care precizează, în special, următoarele informații:

(i) standardele și cerințele la care se referă controlul la fața locului;

(ii) natura și amploarea controalelor efectuate;

(iii) constatările;

(iv) actele și standardele cu privire la care s-au constatat neconformități;

(c) o parte de evaluare care prezintă un bilanț al importanței cazurilor de neconformitate referitoare la fiecare dintre cerințele și/sau standardele respective, pe baza criteriilor de „gravitate”, „amploare”, „persistență” și „repetare” în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, cu menționarea factorilor care pot determina o diminuare sau o majorare a reducerii care trebuie aplicată.

Dacă dispozițiile referitoare la standardul sau cerința în cauză prevăd o marjă de toleranță în limitele căreia nu trebuie luat în considerare un caz de neconformitate constatat, raportul trebuie să menționeze acest lucru. Aceeași dispoziție se aplică și în cazul în care un stat membru acordă un termen pentru alinierea la standarde comunitare nou introduse, în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 sau în cazul acordării unui termen tinerilor agricultori pentru alinierea la standardele comunitare existente menționate în articolul respectiv.

2. Orice caz de neconformitate constatat este adus la cunoștința agricultorului în termen de trei luni de la data controlului la fața locului.

Cu excepția cazului în care a luat măsuri corective imediate, punând capăt situației de neconformitate constatate în temeiul articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, agricultorul este informat că se vor lua măsuri corective în temeiul dispoziției în cauză în termenul limită stabilit la primul paragraf.

În cazul în care un stat membru recurge la posibilitatea de a nu aplica nicio reducere sau excludere în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, agricultorului în cauză i se aduce la cunoștință, cel târziu în termen de o lună de la adoptarea deciziei de a nu aplica reducerea sau excluderea de la plată, că se vor lua măsuri corective.

3. Fără a aduce atingere vreunei dispoziții speciale din legislația aplicabilă standardelor și cerințelor respective, raportul de control este finalizat în termen de o lună de la data controlului la fața locului. Cu toate acestea, acest termen se poate prelungi la trei luni în cazuri justificate în mod corespunzător, mai ales dacă această prelungire este impusă de analizele fizice sau chimice.

Dacă autoritatea de control competentă nu este agenția de plăți, în termen de o lună de la finalizarea sa, raportul se transmite agenției de plăți sau autorității de coordonare.

▼M1

Totuși, în situația în care raportul nu conține nicio constatare, un stat membru poate decide că nu este cazul să îl trimită agenției de plăți sau autorității de coordonare, cu condiția ca raportul să le fie direct accesibil timp de o lună de la finalizarea acestuia.

▼B

TITLUL IV

BAZA DE CALCUL PENTRU AJUTOARE, REDUCERI ȘI EXCLUDERI

CAPITOLUL I

Nedeclararea suprafețelor

Articolul 55

Nedeclararea tuturor suprafețelor

1. În cazul în care, pentru un anumit an, un agricultor nu declară toate suprafețele menționate la articolul 13 alineatul (8), iar diferența dintre suprafața totală declarată în cererea unică, pe de o parte, și suprafața declarată plus suprafața totală a parcelelor nedeclarate, pe de altă parte, este mai mare de 3 % din suprafața declarată, valoarea globală a plăților directe plătibile către respectivul agricultor pentru anul în cauză se reduce cu până la 3 %, în funcție de gravitatea omisiunii.

2. Alineatul (1) se aplică, de asemenea, plăților referitoare la schemele prevăzute la articolele 85p, 103q și 103r din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, în cazul în care agricultorul se supune obligațiilor în materie de ecocondiționalitate în conformitate cu articolele 85t și 103z din prezentul regulament. Procentul de reducere se aplică la suma totală plătibilă repartizată pe numărul de ani menționați la articolele 85t și 103z din același regulament.

CAPITOLUL II

Constatări referitoare la criteriile de eligibilitate

Secțiunea I

Schema de plată unică și alte scheme de plată pe suprafață

Articolul 56

Principii generale

1. În scopul aplicării dispozițiilor prezentei secțiuni, se disting, după caz, următoarele grupe de culturi:

(a) suprafețe declarate în scopul activării drepturilor la plată din cadrul schemei de plată unică, care îndeplinesc, după caz, fiecare dintre condițiile care le sunt caracteristice;

(b) suprafețe în scopul aplicării schemei de plată unică în temeiul titlului V capitolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(c) o grupă pentru fiecare dintre suprafețe în scopul aplicării oricărei alte scheme de ajutor pe suprafață în cazul căreia rata de ajutor aplicabilă este diferită;

▼B

(d) suprafețe declarate în cadrul rubricii „alte utilizări”.

În scopul aplicării dispozițiilor literei (a) din primul paragraf, este luată în considerare media valorilor diferitor drepturi la plată în funcție de suprafața declarată.

2. În cazul în care aceeași suprafață servește drept bază pentru o cerere de ajutor în cadrul mai multor scheme de ajutor pe suprafață, suprafața respectivă este luată în considerare separat pentru fiecare dintre schemele de ajutor în cauză.

Articolul 57

Baza de calcul aplicabilă suprafețelor declarate

▼M3

1. În cazul cererilor de ajutor din cadrul schemelor de ajutor pe suprafață, dacă se stabilește că suprafața determinată a unei grupe de culturi este mare decât cea declarată în cererea de ajutor, pentru calcularea ajutorului se ia în considerare suprafața declarată.

▼B

2. În ceea ce privește cererea de ajutor din cadrul schemei de plată unică:

— dacă există diferențe între drepturile la plată declarate și suprafața declarată, baza de calcul a plății este mărimea cea mai mică;

— dacă numărul drepturilor la plată declarate este mai mare decât numărul drepturilor de plată de care dispune agricultorul, drepturile la plată declarate se reduc la numărul de drepturi la plată de care dispune agricultorul.

▼M3

3. Fără a aduce atingere reducerilor și excluderilor ce trebuie aplicate în conformitate cu articolele 58 și 60, în cazul cererilor de ajutor din cadrul schemelor de ajutor pe suprafață, dacă suprafața declarată în cererea unică depășește suprafața stabilită pentru acea grupă de culturi, ajutorul este calculat pe baza suprafeței determinate pentru respectiva grupă de culturi.

▼B

Cu toate acestea, fără a aduce atingere articolului 30 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, dacă diferența dintre suprafața totală determinată și suprafața totală declarată pentru plată în cadrul schemelor de ajutoare stabilite la titlurile III, IV și V din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 este mai mică sau egală cu 0,1 hectare, suprafața determinată va fi considerată egală cu suprafața declarată. Pentru a face acest calcul, se iau în considerare numai supradeclarările suprafețelor la nivelul grupei de culturi.

Dispoziția celui de-al doilea paragraf nu se aplică în cazul în care diferența reprezintă mai mult de 20 % din suprafața totală declarată pentru plată.

Articolul 58

Reducerile și excluderile aplicabile în caz de supradeclarare

▼M3

În ceea ce privește o grupă de culturi, dacă suprafața declarată în cadrul unei scheme de ajutoare pe suprafață depășește suprafața determinată în conformitate cu articolul 57, ajutorul se calculează pe baza suprafeței determinate, din care se scade dublul diferenței constatate, dacă diferența respectivă depășește 3 % sau două hectare, dar nu depășește 20 % din suprafața determinată.

▼B

În cazul în care diferența constatată este mai mare de 20 % din suprafața determinată, nu se acordă niciun ajutor pe suprafață pentru grupa de culturi în cauză.

În cazul în care diferența este mai mare de 50 %, agricultorul este, de asemenea, exclus de la primirea unei sume egale cu suma corespunzătoare diferenței dintre suprafața declarată și suprafața determinată în conformitate cu articolul 57 din prezentul Regulament. Suma respectivă se recuperează în conformitate cu articolul 5b din Regulamentul (CE) nr. 885/2006 al Comisiei [1]. Dacă suma nu poate fi recuperată în întregime în conformitate cu articolul menționat în decursul celor trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, soldul se anulează.

▼M3

▼B

Articolul 60

Supradeclararea intenționată

În cazul în care diferențele dintre suprafața declarată și suprafața determinată în conformitate cu articolul 57 provin din nereguli comise intenționat, agricultorului nu i se acordă ajutorul la care ar fi avut dreptul în temeiul articolului 57 pentru anul calendaristic în cauză în cadrul schemei de ajutoare respective, dacă diferența este mai mare de 0,5 % din suprafața determinată sau mai mare de un hectar.

În plus, în cazul în care diferența depășește 20 % din suprafața determinată, agricultorul este exclus, de asemenea, de la primirea unui ajutor egal cu suma corespunzătoare diferenței dintre suprafața declarată și suprafața determinată în conformitate cu articolul 57. Suma respectivă se recuperează în conformitate cu articolul 5b din Regulamentul (CE) nr. 885/2006. În cazul în care suma respectivă nu poate fi recuperată în întregime în conformitate cu articolul menționat în decursul celor trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, soldul se anulează.

▼M3

▼B

Articolul 62

Reduceri și excluderi privind ajutorul specific pentru bumbac

Fără a aduce atingere reducerilor și excluderilor care urmează să se aplice în conformitate cu articolul 58 sau 60 din prezentul regulament, în cazul în care se constată că agricultorul nu îndeplinește obligațiile care rezultă din ►**M1** articolul 29 alineatele (1) și (2) ◄ din Regulamentul (CE) nr. 1121/2009, agricultorul își pierde dreptul la majorarea ajutorului prevăzută la articolul 92 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009. Mai mult, ajutorul pentru bumbac pe hectar eligibil în temeiul articolului 90 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 se reduce, pentru agricultorul în cauză, cu valoarea majorării prevăzute la articolul 92 alineatul (2) din regulamentul menționat.

Secțiunea II

Primele pentru animale

Articolul 63

Baza de calcul

1. În cazul în care se aplică o limită individuală sau un plafon

---

[1] JO L 171, 23.6.2006, p. 90.

▼B

individual, numărul animalelor indicat în cererile de ajutor se reduce la limita sau la plafonul fixat pentru agricultorul respectiv.

2. Ajutorul nu poate fi acordat în niciun caz pentru un număr de animale mai mare decât cel indicat în cererea de ajutor.

3. Fără a aduce atingere articolelor 65 și 66, în cazul în care numărul animalelor declarate într-o cerere de ajutor este mai mare decât numărul de animale determinat în urma unor controale administrative sau a unor controale la fața locului, ajutorul se calculează pe baza numărului de animale determinat.

▼M3

3a. În cazul în care un agricultor nu a adus la cunoștința autorităților competente faptul că animalele au fost deplasate către o altă locație în cursul perioadei de reținere, în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) al doilea paragraf, animalele respective se consideră ca fiind determinate în cazul în care s-a efectuat o localizare imediată a animalelor în exploatație, cu ocazia controlului la fața locului.

▼B

4. În cazul în care se constată nereguli în ceea ce privește sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor, se aplică următoarele dispoziții:

(a) un animal din specia bovină care și-a pierdut una din cele două crotalii se consideră ca fiind determinat cu condiția să poată fi identificat în mod clar și individual cu ajutorul altor elemente ale sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor;

▼M3

(aa) în cazul în care un singur animal din specia bovină dintr-o exploatație a pierdut două crotalii, acesta se consideră ca fiind determinat, cu condiția ca animalul să poată fi identificat cu ajutorul registrului, al pașaportului pentru animale, al bazei de date sau al altor mijloace prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 și cu condiția ca deținătorul să poată dovedi că a luat deja măsuri pentru remedierea situației înainte de anunțarea controlului la fața locului;

▼B

(b) în cazul în care neregulile constatate vizează înregistrări inexacte din registru sau din pașapoartele animalelor, animalul în cauză se consideră ca fiind nedeterminat numai dacă aceste erori se constată în cadrul a cel puțin două controale efectuate pe parcursul unei perioade de douăzeci și patru de luni. În orice alt caz, animalele respective se consideră ca fiind nedeterminate după prima constatare.

Articolul 21 se aplică înregistrărilor și notificărilor din sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor.

▼M3

5. Un animal din specia ovină sau caprină care a pierdut o crotalie se consideră ca fiind determinat cu condiția ca animalul să mai poată fi identificat cu ajutorul unui prim mijloc de identificare în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 21/2004 și cu condiția ca toate celelalte cerințe ale sistemului de identificare și înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină să fie îndeplinite.

▼B

Articolul 64

Înlocuirea

1. Bovinele prezente în exploatație se consideră determinate numai dacă sunt identificate în cererea de ajutor. Cu toate acestea, vacile care alăptează sau junincile care fac obiectul unei cereri de ajutor în conformitate cu articolul 111 sau cu articolul 115 din Regulamentul (CE)

▼B

nr. 73/2009, pot fi înlocuite în cursul perioadei de reținere în limitele prevăzute la articolele respective fără pierderea dreptului la plata ajutorului solicitat.

2. Înlocuirile efectuate în temeiul alineatului (1) au loc în termen de 20 de zile de la evenimentul care a stat la originea înlocuirii și sunt înscrise în registru în cel mult trei zile de la înlocuire. Autoritatea competentă care a primit cererea de ajutor este informată în termen de șapte zile de la înlocuire.

▼M3

Cu toate acestea, statul membru poate să dispună că notificările introduse în baza de date computerizată pentru animalele din specia bovină, referitoare la plecarea unui animal din exploatație și sosirea unui alt animal în exploatație în termenele prevăzute la primul paragraf, pot înlocui informațiile care trebuie transmise autorității competente în temeiul primului paragraf. În acest caz, atunci când nu recurge la posibilitatea prevăzută la articolul 16 alineatul (3), statul membru se asigură prin orice mijloc că nu există niciun fel de îndoieli cu privire la animalele la care se referă cererile agricultorilor.

▼B

3. În cazul în care un agricultor depune o cerere concomitent pentru oi și pentru capre, iar ajutorul acordat este identic pentru ambele specii, o oaie poate fi înlocuită cu o capră și o capră poate fi înlocuită cu o oaie. Oile și caprele care fac obiectul unei cereri de ajutor în temeiul articolului 101 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 pot fi înlocuite în perioada de reținere, în limitele prevăzute la articolul menționat anterior, fără să determine pierderea dreptului la plata ajutorului solicitat.

4. Înlocuirile efectuate în conformitate cu alineatul (3) au loc în termen de 10 zile de la evenimentul care a stat la originea înlocuirii și sunt înscrise în registru în termen de trei zile de la înlocuire. Autoritatea competentă care a primit cererea de ajutor este informată în termen de șapte zile lucrătoare de la înlocuire.

Articolul 65

Reducerile și excluderile aplicabile bovinelor care fac obiectul cererilor de ajutor

1. În cazul în care, în privința unei cereri de ajutor din cadrul schemelor de ajutor pentru bovine, se constată o diferență între numărul de animale declarate și numărul de animale constatate în conformitate cu articolul 63 alineatul (3), suma totală a ajutorului de care poate beneficia agricultorul în cadrul acestor scheme pentru perioada de referință a primelor în cauză se reduce cu un procent care urmează a fi stabilit în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, dacă neregulile vizează maximum trei animale.

2. În cazul în care neregulile se referă la mai mult de trei animale, suma totală a ajutorului de care poate beneficia agricultorul în cadrul schemelor menționate la alineatul (1) pentru perioada de referință a primelor în cauză se reduce:

(a) cu un procent care urmează a fi stabilit în conformitate cu alineatul (3), dacă nu depășește 10 %;

(b) sau cu dublul procentului care urmează a fi stabilit în conformitate cu alineatul (3), dacă este mai mare de 10 %, dar nu mai mare de 20 %.

În cazul în care procentul stabilit în conformitate cu alineatul (3) depășește 20 %, ajutorul de care ar fi putut beneficia agricultorul în temeiul articolului 63 alineatul (3) este refuzat, în cadrul schemelor în cauză, pentru perioada de referință a primelor respective.

▼B

În cazul în care procentul stabilit în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol depășește 50 %, agricultorul este exclus, din nou, de la primirea unui ajutor egal cu o sumă corespunzătoare diferenței dintre numărul de animale declarat și numărul de animale determinat în conformitate cu articolul 63 alineatul (3). Suma respectivă se recuperează în conformitate cu articolul 5b din Regulamentul (CE) nr. 885/2006. În cazul în care suma respectivă nu poate fi recuperată în întregime în conformitate cu articolul respectiv în decursul celor trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, soldul se anulează.

3. În vederea calculării procentelor menționate la alineatele (1) și (2), numărul de bovine care au făcut obiectul unei cereri pe parcursul respectivei perioade de referință a primelor, în cadrul tuturor schemelor de ajutoare pentru bovine, și pentru care s-au constatat nereguli se împarte la numărul total de bovine determinat pentru respectiva perioadă de referință a primelor.

▼M3

În cazul aplicării articolului 16 alineatul (3) al doilea paragraf, animalele potențial eligibile care au fost identificate sau înregistrate incorect în sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor sunt considerate animale care prezintă nereguli.

▼B

În ceea ce privește prima pentru vacile care alăptează, menționată la articolul 111 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, neregulile constatate cu privire la sistemul de identificare și de înregistrare a bovinelor sunt atribuite proporțional numărului de animale necesare pentru primirea primei, pe de o parte, și, pe de altă parte, numărului de animale necesare pentru furnizarea laptelui sau a produselor lactate în conformitate cu articolul 111 alineatul (2) litera (b) din regulamentul menționat. Cu toate acestea, aceste nereguli se atribuie întâi numărului de animale care nu sunt necesare în cadrul limitelor individuale sau al plafoanelor menționate la articolul 111 alineatul (2) litera (b) și la articolul 112 din regulamentul menționat.

4. În cazul în care diferențele dintre numărul de animale declarat și numărul de animale determinat în conformitate cu articolul 63 alineatul (3) provin din nereguli comise intenționat, agricultorului i se refuză accesul la schema sau la schemele de ajutoare pentru bovine de care ar fi putut beneficia în temeiul articolului 63 alineatul (3) pe parcursul perioadei de referință a primelor în cauză.

În cazul în care diferența calculată în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol depășește 20 %, agricultorul este exclus, din nou, de la primirea unui ajutor egal cu o sumă corespunzătoare diferenței dintre numărul de animale declarat și numărul de animale determinat în conformitate cu articolul 63 alineatul (3). Suma respectivă se recuperează în conformitate cu articolul 5b din Regulamentul (CE) nr. 885/2006. În cazul în care suma respectivă nu poate fi recuperată în întregime în conformitate cu articolul respectiv în decursul celor trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, soldul se anulează.

Articolul 66

Reducerile și excluderile aplicabile ovinelor sau caprinelor care fac obiectul unei cereri de ajutor

▼M3

1. Atunci când, în privința cererilor de ajutor depuse în cadrul schemelor de ajutoare pentru ovine/caprine, se constată existența unei diferențe între numărul de animale declarat și cel determinat în conformitate cu articolul 63 alineatul (3), articolul 63 alineatul (3a) și articolul 63 alineatul (5), articolul 65 alineatele (2), (3) și (4) se aplică *mutatis mutandis* începând cu primul animal în legătură cu care se constată nereguli.

▼B

2. În cazul în care se constată că un crescător de ovine care comercializează lapte de oaie sau produse pe bază de lapte de oaie nu declară acest lucru în cererea sa pentru primă, ajutorul de care acesta poate beneficia se limitează la prima care se plătește crescătorilor de ovine care comercializează lapte de oaie sau produse pe bază de lapte de oaie din care se scade diferența dintre această sumă și suma integrală a primei pentru oi.

3. În cazul cererilor referitoare la prima suplimentară, dacă se constată că mai puțin de 50 % din suprafața utilizată în scopuri agricole se situează în zonele menționate la articolul 102 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, prima suplimentară nu se plătește, iar prima pentru oi și pentru capre se reduce cu o sumă egală cu 50 % din valoarea primei suplimentare.

4. Dacă se constată că mai puțin de 50 % din suprafața exploatației utilizată în scopuri agricole este situată în zonele menționate în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1121/2009, prima pentru capre nu se plătește.

5. Dacă se constată că un crescător care practică transhumanța și care depune o cerere de primă suplimentară nu a scos 90 % din animale la păscut timp de cel puțin 90 de zile într-o zonă menționată la articolul 102 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, prima suplimentară nu se plătește, iar prima pentru oi sau pentru capre se reduce cu o sumă egală cu 50 % din prima suplimentară.

6. Dacă se constată că neregulile menționate la alineatele (2), (3), (4) sau (5) sunt intenționate, suma totală a ajutorului menționat la aceste alineate este refuzată.

În cazul respectiv, agricultorului i se refuză din nou ajutorul egal cu suma respectivă. Suma respectivă se recuperează în conformitate cu articolul 5b din Regulamentul (CE) nr. 885/2006. În cazul în care suma respectivă nu poate fi recuperată în întregime în conformitate cu articolul respectiv în decursul celor trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, soldul se anulează.

7. În cazul în care, în urma controalelor la fața locului efectuate la agricultorii care cresc atât ovine, cât și caprine care dau dreptul la prime de aceeași valoare, se constată o diferență în compoziția turmei în ceea ce privește numărul de animale din fiecare specie, animalele sunt considerate ca făcând parte din același grup.

Articolul 67

Circumstanțe naturale

Reducerile și excluderile prevăzute la articolele 65 și 66 nu se aplică în cazurile în care, din cauza efectelor unor circumstanțe naturale asupra turmei, agricultorul nu-și poate respecta angajamentul de a păstra animalele care fac obiectul unei cereri de ajutor pe tot parcursul perioadei de reținere, cu condiția să fi informat în scris autoritatea competentă în acest sens în termen de zece zile lucrătoare după constatarea oricărei reduceri a numărului de animale.

Fără a aduce atingere circumstanțelor concrete care trebuie examinate în fiecare caz în parte, autoritățile competente pot recunoaște, în special, următoarele circumstanțe naturale:

(a) moartea unui animal ca urmare a unei boli;

(b) moartea unui animal ca urmare a unui accident pentru care agricultorul nu poate fi considerat responsabil.

▼M3

_____

▼B

Secţiunea III

Ajutor specific

Articolul 69

Constatări cu privire la ajutorul specific

În ceea ce priveşte plata ajutorului specific, statele membre prevăd, pentru fiecare măsură în parte, reduceri şi excluderi care sunt, în esenţă, echivalente cu cele prevăzute la prezentul titlu. În cazul plăţilor pe suprafaţă sau pe animale, dispoziţiile din prezentul titlu se aplică *mutatis mutandis*. În plus, după caz, articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 1975/2006 al Comisiei [1] se aplică *mutatis mutandis*.

În ceea ce priveşte dovezile furnizate de către serviciile, organismele sau organizaţiile menţionate la articolul 29 alineatul (2) din prezentul regulament, în cazul în care se constată că dovezile funizate sunt incorecte ca urmare a unei neglijenţe grave sau intenţionate, statul membru respectiv aplică sancţiunile naţionale corespunzătoare. În cazul în care astfel de nereguli se repetă, serviciul, organismul sau organizaţia respectivă este privată, timp de cel puţin un an, de dreptul de a furniza dovezi valide pentru plata unei prime.

CAPITOLUL III

Constatări privind ecocondiţionalitatea

Articolul 70

Principii generale şi definiţie

1. În scopul aplicării dispoziţiilor prezentului capitol, se aplică dispoziţiile articolului 47.

2. În scopul aplicării dispoziţiilor articolului 23 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 agricultorilor care se supun principiului ecocondiţionalităţii în temeiul articolelor 85t şi 103z din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, depunerea unei cereri de ajutor menţionate la articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 înseamnă depunerea anuală a cererii unice de ajutor.

3. În cazul în care există mai multe agenţii de plăţi care răspund de gestionarea diverselor scheme de plăţi directe de tipul celor descrise în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 73/2009, a măsurilor menţionate la articolul 36 literele (a)(i)-(v) şi (iv) şi (v) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 şi a plăţilor legate de schemele prevăzute la articolele 85p, 103q şi 103r din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, statele membre se asigură că neconformităţile constatate şi, după caz, reducerile şi excluderile corespunzătoare sunt aduse la cunoştinţa tuturor agenţiilor de plăţi implicate în gestionarea plăţilor respective, inclusiv cazurile în care nerespectarea criteriilor de eligibilitate reprezintă, de asemenea, un caz de neconformitate şi vice versa. Statele membre asigură, după caz, aplicarea unei rate de reducere unice.

4. Se consideră drept „constatate” cazurile de neconformitate stabilite în urma oricărui control efectuat în conformitate cu prezentul regulament sau aduse la cunoştinţa autorităţii de control competente, sau după caz, a agenţiei de plăţi, în orice alt mod.

_____

([1]) JO L 368, 23.12.2006, p. 74.

▼B

5. Cu excepția cazurilor de forță majoră sau a circumstanțelor excepționale menționate la articolul 75 din prezentul regulament, dacă un agricultor care face obiectul obligațiilor în materie de ecocondiționalitate în conformitate cu articolele 85t și 103z din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 nu depune cererea unică de ajutor în termenul limită prevăzut la articolul 11 din prezentul regulament, se aplică o reducere de 1 % pe zi lucrătoare. Reducerea maximă este limitată la 25 %. Reducerea se aplică sumei totale care trebuie plătită în cadrul plăților legate de schemele prevăzute la articolele 85p, 103q și 103r din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, împărțită la numărul de ani menționați la articolele 85t și 103z din același regulament.

6. În cazul în care s-au constatat mai multe cazuri de neconformitate cu privire la diverse acte sau standarde care aparțin aceluiași domeniu de ecocondiționalitate, pentru calculul reducerii conform articolelor 71 alineatul (1) și 72 alineatul (1), respectivele cazuri trebuie considerate un singur caz de neconformitate.

7. Nerespectarea unui standard care constituie totodată o cerință se consideră un singur caz de neconformitate. În sensul calculului reducerilor, cazul de neconformitate se consideră ca făcând parte din domeniul cerinței.

8. În sensul aplicării reducerilor, procentajul reducerii se aplică la suma totală a:

(a) valorii totale a plăților directe care au fost, sau care trebuie acordate agricultorului vizat în urma cererilor de ajutor care au fost depuse de către acesta sau pe care le va depune în decursul anului calendaristic în care a avut loc constatarea, și

(b) valorii totale a plăților referitoare la schemele prevăzute la articolele 85p, 103q și 103r din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 împărțită la numărul de ani menționați la articolele 85t și 103z din regulamentul respectiv.

Articolul 71

Reduceri aplicabile în caz de neglijență

1. Fără a aduce atingere articolului 77, dacă un caz de neconformitate constatat se datorează neglijenței agricultorului, trebuie aplicată o reducere. Ca regulă generală, reducerea reprezintă 3 % din suma totală menționată la articolul 70 alineatul (8).

Cu toate acestea, pe baza rezultatelor evaluării furnizate de autoritatea de control competentă în partea de evaluare a raportului de control în conformitate cu articolul 54 alineatul (1) litera (c), agenția de plăți poate decide să reducă procentajul la 1 % sau să îl majoreze la 5 % din cuantumul total sau, în cazurile menționate la articolul 54 alineatul (1) litera (c) paragraful al doilea, să nu impună nicio reducere.

2. În cazul în care un stat membru recurge la posibilitatea de a nu aplica reducerea și excluderea prevăzute la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, iar agricultorul nu a remediat situația într-un termen limită dat, se aplică reducerea sau excluderea.

Termenul limită se stabilește de autoritatea competentă și nu depășește sfârșitul anului următor celui care în care s-a făcut constatarea.

▼B

3. În cazul în care un stat membru recurge la posibilitatea de a considera un caz de neconformitate ca fiind minor, în sensul articolului 24 alineatul (2), al doilea și al treilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, iar agricultorul nu a remediat situația într-un termen limită dat, se aplică o reducere.

Termenul limită se stabilește de autoritatea competentă și nu depășește sfârșitul anului următor celui care în care s-a făcut constatarea.

Neconformitatea în cauză nu se consideră minoră și se aplică o reducere de cel puțin 1 %, în conformitate cu alineatul (1).

Mai mult, o neconformitate care a fost considerată minoră și care a fost remediată de agricultor în termenul limită stabilit la primul paragraf nu se consideră neconformitate în sensul alineatului (5).

4. Dacă s-au constatat mai multe cazuri de neconformitate din diferite domenii supuse ecocondiționalității, procedura de stabilire a reducerii prevăzute la alineatul (1) se aplică individual fiecărui caz de neconformitate.

Procentele de reducere care rezultă se însumează. Cu toate acestea, reducerea maximă nu poate depăși 5 % din suma totală prevăzută la articolul 70 alineatul (8).

5. Fără a aduce atingere cazurilor de neconformitate deliberată în sensul articolului 72, dacă s-au constatat cazuri de neconformitate repetată, cu ocazia primei repetări trebuie să se tripleze procentul stabilit conform alineatului (1) pentru primul caz de neconformitate. În acest scop și în cazul în care procentul a fost determinat în conformitate cu articolul 70 alineatul (6), agenția de plăți stabilește procentul care ar fi trebuit aplicat cazului de neconformitate repetat a cerinței sau standardului în cauză.

Pentru fiecare repetare ulterioară, se înmulțește de fiecare dată cu trei rezultatul reducerii calculate pentru repetarea precedentă. Cu toate acestea, reducerea maximă nu poate să depășească 15 % din cuantumul total menționat la articolul 70 alineatul (8).

După atingerea procentului maxim de 15 %, agenția de plăți informează agricultorul în cauză că, în eventualitatea unei noi constatări a aceleiași neconformități, se va considera că a acționat în mod deliberat în sensul articolului 72. În cazul în care, ulterior, se constată un nou caz de neconformitate, procentul de reducere care trebuie aplicat se calculează prin înmulțirea cu trei a rezultatului înmulțirii care a precedat, după caz, aplicarea limitei de 15 % prevăzute la al doilea paragraf ultima teză.

6. Atunci când se constată un caz de neconformitate repetat cu un alt caz de neconformitate repetat sau cu un alt caz de neconformitate repetat, procentele de reducere care rezultă se adună. Cu toate acestea, fără a aduce atingere alineatului (5) al treilea paragraf, reducerea maximă nu poate depăși 15 % din suma totală prevăzută la articolul 70 alineatul (8).

Articolul 72

Reduceri și excluderi aplicabile în caz de neconformitate deliberată

1. Fără a aduce atingere articolului 77, dacă un caz de neconformitate constatat se datorează unei acțiuni deliberate a agricultorului, reducerea care trebuie aplicată asupra cuantumului total prevăzut la articolul 70 alineatul (8) se stabilește, în general, la un procent de 20 % din cuantumul total respectiv.

▼B

Cu toate acestea, pe baza rezultatelor evaluării prezentate de autoritatea de control competentă în partea de evaluare a raportului de control, în conformitate cu articolul 54 alineatul (1) litera (c), agenția de plăți poate decide să reducă procentul în cauză până la maxim 15 % sau, după caz, să îl mărească până la 100 % din cuantumul total respectiv.

2. Dacă un anumit caz de neconformitate intenționată se referă la o anumită schemă de ajutoare, agricultorul este exclus din schema respectivă pe durata anului calendaristic în cauză. În cazurile extreme în ceea ce privește amploarea, gravitatea sau persistența sau în dacă s-a constatat o repetare a situației de neconformitate deliberată, agricultorul este, în plus, exclus din respectiva schemă de ajutoare și pe durata anului calendaristic următor.

CAPITOLUL IV

Dispoziții comune

Articolul 73

Excepții de la aplicarea reducerilor și a excluderilor

1. Reducerile și excluderile prevăzute la capitolul I și II nu se aplică în cazul în care agricultorul a prezentat date faptice corecte sau atunci când poate demonstra prin orice alt mijloc că nu este vinovat.

2. Reducerile și excluderile prevăzute la capitolul I și II nu se aplică în ceea ce privește părțile din cererea de ajutor despre care agricultorul a semnalat în scris autorității competente că sunt incorecte sau că au devenit incorecte după depunerea cererii, cu condiția ca agricultorul să nu fi fost informat cu privire la intenția autorității competente de a efectua un control la fața locului și să nu fi fost informat de către autoritatea competentă în legătură cu neregulile constatate în cererea sa.

Pe baza informațiilor furnizate de agricultor menționate în primul paragraf, cererea de ajutor este rectificată astfel încât să reflecte situația reală.

Articolul 74

Modificări și completări aduse intrărilor din baza de date computerizată pentru bovine

În cazul bovinelor care fac obiectul cererilor de ajutor, articolul 73 se aplică, din momentul depunerii cererii, erorilor sau omisiunilor care afectează intrările din baza de date computerizată pentru bovine.

Bovinele care nu fac obiectul unei cereri de ajutor sunt supuse aceleași dispoziții în ceea ce privește reducerile și excluderile care trebuie aplicate în temeiul capitolului III.

Articolul 75

Forță majoră și circumstanțe excepționale

1. Dacă nu a fost în măsură să își respecte angajamentele din cauza unui caz de forță majoră sau a unor circumstanțe excepționale menționate la articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, agricultorul are în continuare dreptul la ajutor pentru suprafața eligibilă sau pentru animalele eligibile în momentul producerii cazului de forță

▼B

majoră sau a circumstanțelor excepționale. În plus, dacă neconformitatea reprezintă urmarea unui caz de forță majoră sau unor circumstanțe excepționale în materie de ecocondiționalitate, reducerea corespunzătoare nu se aplică.

2. Cazurile de forță majoră sau circumstanțele excepționale în sensul articolului 31 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și dovezile aferente pe care autoritatea competentă să le considere satisfăcătoare trebuie să-i fie notificate în scris autorității competente în termen de zece zile lucrătoare de la data la care agricultorul este în măsură să trimită respectiva notificare.

TITLUL V

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 76

Plăți minime

Statele membre pot decide să nu acorde un ajutor în cazul în care valoarea per cerere este mai mică sau egală cu 100 EUR.

Articolul 77

Cumularea reducerilor

Dacă un caz de neconformitate constituie în același timp și o neregulă și, în consecință, ar trebui aplicate reduceri sau excluderi atât în conformitate cu capitolul II, cât și cu capitolele III și IV din Titlul IV:

(a) reducerile sau excluderile prevăzute la titlul IV capitolul II se aplică în cadrul schemelor de ajutoare în cauză;

(b) reducerile și excluderile prevăzute la titlul IV capitolul III se aplică cuantumului total al ajutoarelor care trebuie acordate în cadrul schemei de plată unică și în cadrul tuturor schemelor de ajutoare care nu fac obiectul reducerilor sau al excluderilor prevăzute la litera (a).

Reducerile și excluderile menționate în primul paragraf se aplică în conformitate cu articolul 78 alineatul (2), fără a aduce atingere eventualelor sancțiuni suplimentare aplicabile în temeiul altor dispoziții din legislația comunitară sau din legislațiile naționale.

Articolul 78

Reducerile aplicabile pentru fiecare schemă de ajutoare

1. Statele membre calculează cuantumul plății care urmează să fie acordată unui agricultor în cadrul uneia dintre schemele de ajutoare enumerate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 în funcție de condițiile stabilite în schema de ajutoare respectivă și luând în considerare, după caz, depășirile suprafeței de bază, ale suprafeței maxime garantate sau ale numărului de animale care au dreptul să beneficieze de prime.

2. Pentru fiecare schemă de ajutoare enumerată de anexa I la Regulamentul (CE) nr. 73/2009, reducerile sau excluderile generate de nereguli, de întârzieri la depunerea cererilor, de nedeclararea parcelelor, de depășirea plafoanelor bugetare, de modulare, de disciplina financiară și de nerespectarea ecocondiționalității se aplică, după caz, în conformitate cu modalitățile enumerate în continuare și în următoarea ordine:

▼B

(a) reducerile sau excluderile prevăzute la titlul IV capitolul II se aplică neregulilor;

(b) cuantumul rezultat din aplicarea literei (a) servește ca bază de calcul pentru eventualele reduceri aplicabile în cazul unei întârzieri la depunerea cererilor în conformitate cu articolele 23 și 24;

(c) cuantumul rezultat din aplicarea literei (b) servește ca bază de calcul pentru reducerile aplicabile în cazul nedeclarării parcelelor agricole în conformitate cu articolul 55;

▼M3

(d) în ceea ce privește schemele de ajutoare pentru care se stabilește un plafon bugetar în conformitate cu articolul 51 alineatul (2), articolul 69 alineatul (3), articolul 123 alineatul (1) și articolul 128 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 sau pentru care se aplică un plafon bugetar în conformitate cu articolul 126 alineatul (2), articolul 127 alineatul (2) și articolul 129 alineatul (2) din același regulament, statele membre însumează cuantumurile rezultate din aplicarea dispozițiilor literelor (a), (b) și (c) de la prezentul alineat.

▼B

Pentru fiecare dintre schemele de ajutoare, se calculează un coeficient prin împărțirea cuantumului plafonului bugetar în cauză la suma cuantumurilor prevăzute la primul paragraf. În cazul în care coeficientul obținut este mai mare de 1, se aplică un coeficient echivalent cu 1.

Calculul cuantumului plății care urmează să fie acordată fiecărui agricultor în cadrul unei scheme de ajutoare pentru care a fost stabilit un plafon bugetar se efectuează prin înmulțirea cuantumului rezultat din aplicarea literelor (a), (b) și (c) cu coeficientul stabilit la al doilea paragraf.

Articolul 79

Baza de calcul pentru reducerile datorate modulării, disciplinei financiare și ecocondiționalității

1. Reducerile datorate modulării prevăzute la articolele 7 și 10 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și, după caz, articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 378/2007 ([1]) al Consiliului, precum și reducerea datorată disciplinei financiare prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și reducerea prevăzută la articolul 8 alineatul (1) din regulamentul menționat se aplică sumei plăților din diferitele scheme de ajutoare enumerate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 la care are dreptul fiecare agricultor, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 78 din prezentul regulament.

2. Cuantumul plății rezultat din aplicarea alineatului (1) servește ca bază de calcul pentru reducerile aplicabile în cazul nerespectării ecocondiționalității în conformitate cu titlul IV capitolul III.

Articolul 80

Recuperarea sumelor necuvenite

1. În cazul în care a primit plăți necuvenite, agricultorul în cauză are obligația de a returna sumele respective, majorate cu dobânzile calculate în conformitate cu dispozițiile alineatului (2).

2. Dobânzile se calculează pentru perioada dintre data la care agricultorului i se comunică obligația de rambursare și data respectivei rambursări sau deduceri a sumelor datorate.

([1]) JO L 95, 5.4.2007, p. 1.

▼B

Rata dobânzii care trebuie aplicată se calculează în conformitate cu legislația internă, dar nu poate fi mai mică decât cea prevăzută de dispozițiile interne pentru cazurile de recuperare a sumelor necuvenite.

3. Obligația de rambursare prevăzută la alineatul (1) nu se aplică în cazul în care plata a fost efectuată ca urmare a unei erori a autorității competente sau a unei alte autorități și atunci când, în mod normal, eroarea nu ar fi putut fi depistată de agricultor.

Cu toate acestea, în cazul în care eroarea este legată de date faptice pertinente pentru calculul ajutorului în cauză, primul paragraf se aplică numai în situațiile în care decizia de rambursare nu a fost comunicată în termen de 12 luni după efectuarea plății.

Articolul 81

Recuperarea drepturilor acordate în mod necuvenit

1. Fără a aduce atingere articolului 137 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, dacă, după ce agricultorilor li s-au acordat drepturi la plată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 795/2004 sau cu Regulamentul (CE) nr. 1120/2009, se stabilește că anumite drepturi la plată s-au acordat în mod necuvenit, agricultorul în cauză cedează drepturile acordate în mod necuvenit rezervei naționale prevăzute la articolul 41 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Dacă agricultorul în cauză a transferat între timp drepturi la plată altor agricultori, noii beneficiari au, de asemenea, obligația prevăzută la primul paragraf, în ceea ce privește numărul de drepturi la plată care le-a fost transferat, dacă agricultorul căruia i-au fost acordate inițial drepturi la plată nu dispune de un număr suficient de drepturi la plată pentru a acoperi valoarea drepturilor la plată alocate în mod necuvenit.

Se consideră că drepturile acordate în mod necuvenit nu au fost atribuite de la început.

2. Fără a aduce atingere articolului 137 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, în cazul în care, după ce agricultorilor li s-au acordat drepturi la plată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 795/2004, se stabilește că valoarea drepturilor la plată este prea mare, respectiva valoare se ajustează în mod corespunzător. Ajustarea se efectuează și pentru drepturile la plată care au fost transferate între timp altor agricultori. Valoarea reducerii se alocă rezervei naționale prevăzute la articolul 41 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Se consideră că drepturile la plată au fost acordate de la început la valoarea care rezultă în urma ajustării.

3. În cazul în care, în sensul alineatelor (1) și 2, se stabilește că numărul drepturilor alocate agricultorului în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 795/2004 sau Regulamentul (CE nr. 1120/2009 este incorect, iar alocarea efectuată în mod necuvenit nu are niciun impact asupra valorii totale a drepturilor pe care agricultorul le-a primit, statul membru recalculează drepturile la plată și, după caz, corectează tipul drepturilor alocate agricultorului.

Cu toate acestea, primul paragraf nu se aplică dacă erorile ar fi putut fi, în mod normal, depistate de agricultori.

▼B

4. Statele membre pot decide să nu recupereze drepturile alocate în mod necuvenit în cazul în care suma totală alocată în mod necuvenit agricultorului este egală sau mai mică de 50 EUR. În plus, în cazul în care valoarea totală menționată la alineatul (3) este egală sau mai mică de 50 EUR, statele membre pot să nu recurgă la recalculare.

5. În cazul în care agricultorul a transferat drepturi de plată fără a respecta dispozițiile articolului 46 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 sau articolele 43 alineatul (1), 43 alineatul (2), 62 alineatul (1), 62 alineatul (3) și 68 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, se consideră că transferul nu a avut loc.

6. Sumele vărsate în mod necuvenit se recuperează în conformitate cu articolul 80.

Articolul 82

Transfer de exploatație

1. În sensul prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

(a) „transfer de exploatații” este o operațiune de vânzare sau de închiriere, sau orice alt tip de tranzacție similară care are drept obiect unitățile de producție în cauză;

(b) „cedent” este agricultorul a cărui exploatație este transferată unui alt agricultor;

(c) „cesionar” este agricultorul căruia i se transferă exploatația.

2. În cazul în care o exploatație este transferată integral de la un agricultor la altul după depunerea unei cereri de ajutor și înainte să fi fost îndeplinite toate condițiile de acordare a ajutorului, cedentului nu i se acordă niciun ajutor pentru exploatația transferată.

3. Ajutorul solicitat de cedent se acordă cesionarului cu respectarea următoarelor condiții:

(a) la sfârșitul unei perioade care urmează să fie stabilită de statele membre, cesionarul informează autoritatea competentă în legătură cu transferul și solicită plata ajutorului;

(b) cesionarul furnizează toate documentele justificative solicitate de autoritatea competentă;

(c) sunt îndeplinite toate condițiile legate de acordarea ajutorului în ceea ce privește exploatația transferată.

4. După momentul în care cesionarul a informat autoritatea competentă și a solicitat plata ajutorului în conformitate cu alineatul (3) litera (a):

(a) toate drepturile și obligațiile cedentului care decurg din raportul juridic dintre cedent și autoritatea competentă generat de cererea de ajutor sunt atribuite cesionarului;

(b) toate acțiunile necesare pentru acordarea ajutorului și toate declarațiile date de cedent înainte de transfer sunt atribuite cesionarului în contextul aplicării regulilor comunitare corespunzătoare;

(c) exploatația transferată este considerată, după caz, o exploatație separată pe durata anului de comercializare sau a perioadei de referință pentru prima în cauză.

5. În cazul în care se depune o cerere de ajutor după ce au fost întreprinse acțiunile necesare pentru acordarea ajutorului și atunci când o exploatație este transferată integral de la un agricultor altuia după inițierea acțiunilor respective, însă înainte să fi fost îndeplinite

▼B

toate condițiile de acordare a ajutorului, acesta poate fi acordat cesionarului atâta timp cât se respectă condițiile prevăzute la alineatul (3) literele (a) și (b). În acest caz se aplică alineatul (4) litera (b).

6. După caz, statul membru poate decide să acorde ajutorul cedentului. În acest caz:

(a) cesionarul nu primește niciun ajutor;

(b) statul membru se asigură că dispozițiile alineatelor (2)-(5) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 83

Măsuri suplimentare și asistență reciprocă între statele membre

Statele membre iau toate măsurile suplimentare care se impun pentru buna aplicare a sistemului integrat și își acordă reciproc asistență în vederea efectuării controalelor prevăzute de prezentul regulament.

În această privință, în cazul în care în prezentul regulament nu sunt prevăzute reduceri sau excluderi pertinente, statele membre pot aplica sancțiunile naționale adecvate împotriva producătorilor sau altor unități din lanțul comercial, cum sunt abatoarele sau asociațiile implicate în procedura de acordare a ajutoarelor, pentru a garanta respectarea unor cerințe de control cum sunt, de pildă, ținerea unui registru genealogic actual al exploatației sau obligația de a transmite notificări.

Articolul 84

Notificări

1. Statele membre comunică Comisiei, cel târziu la data de 15 iulie a fiecărui an pentru schemele de ajutor acoperite de sistemul integrat, un raport privind anul calendaristic precedent în care să includă în special informații despre:

(a) punerea în aplicare a sistemului integrat, inclusiv și în special opțiunile reținute pentru controlarea respectării normelor de ecocondiționalitate, precum și despre organismele competente responsabile pentru controlul regulilor și al criteriilor de ecocondiționalitate, precum și măsuri speciale în vederea administrării și controlului ajutorului specific;

(b) numărul de cereri, precum și suprafața totală, numărul total de animale, și cuantumul total al cantităților;

(c) numărul de cereri, precum și suprafața totală și numărul total de animale și cuantumul total al cantităților care au făcut obiectul controalelor;

(d) rezultatul controalelor efectuate, cu indicarea reducerilor și a excluderilor aplicate în conformitate cu titlul IV;

(e) rezultatele controalelor legate de ecocondiționalitate în conformitate cu titlul III capitolul III.

2. Statele membre comunică Comisiei, prin mijloace electronice, utilizând formularul pus la dispoziție de către Comisie cel târziu la data de 31 octombrie a fiecărui an, o informare privind raportul dintre suprafața terenurilor utilizate ca pășuni permanente și suprafața agricolă totală menționată la articolul 3 alineatul (1).

3. În situații excepționale justificate în mod corespunzător și cu acordul Comisiei, statele membre pot prevedea derogări de la termenele prevăzute la alineatele (1) și (2).

▼B

4. Baza de date computerizată creată în cadrul sistemului integrat este utilizată ca suport pentru informațiile specificate în normele sectoriale, pe care statele membre sunt obligate să le comunice Comisiei.

5. În cazul aplicării unei reduceri lineare la plățile directe în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și cu articolul 79 din acest regulament, statele membre informează fără întârziere Comisia cu privire la procentul reducerii aplicat.

▼M2

6. Notificările menționate la articolul 40 alineatul (2) și la alineatul (5) din prezentul articol se efectuează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 792/2009 al Comisiei ([1]).

▼B

Articolul 85

Cheia de repartizare

Cheia de repartizare pentru sumele corespunzătoare procentajului de 4 % menționat la articolul 9 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 se calculează pe baza importanței relative a statelor membre în ceea ce privește suprafața agricolă și ocuparea forței de muncă în agricultură, ponderate cu 65 % și respectiv cu 35 %.

Partea deținută de fiecare stat membru în termeni de suprafață și de ocupare a forței de muncă în agricultură este rectificată în funcție de produsul său intern brut (PIB) pe cap de locuitor, exprimat ca punctaj reprezentând puterea de cumpărare, calculul făcându-se pe baza unei treimi din diferența față de media înregistrată de statele membre cărora li se aplică modularea.

În acest sens, se utilizează datele esențiale expuse în continuare, bazate pe cifrele publicate de Eurostat în 2003:

(a) pentru suprafețele agricole, ancheta privind structura exploatațiilor agricole în 2000, realizată în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1166/2008 a Parlamentului European și a Consiliului ([2]);

(b) pentru ocuparea forței de muncă în agricultură, cifrele privind locurile de muncă din domeniul agricultură, vânătoare și pescuit, publicate în ediția 2001 a seriei anuale de anchete privind forța de muncă, realizată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 577/98 al Consiliului ([3]);

(c) pentru produsul intern brut pe cap de locuitor, exprimat ca putere de cumpărare, media pe trei ani calculată pentru perioada 1999-2001 pe baza datelor naționale.

PARTEA III

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 86

Abrogare

1. Regulamentul (CE) nr. 796/2004 se abrogă începând cu 1 ianuarie 2010.

Cu toate acestea, acesta continuă să se aplice în ceea ce privește cererile de ajutor introduse pe parcursul anilor de comercializare sau la perioadele de referință pentru prime care încep înainte de 1 ianuarie 2010.

([1]) JO L 228, 1.9.2009, p. 3.
([2]) JO L 321, 1.12.2008, p. 14.
([3]) JO L 77, 14.3.1998, p. 3.

▼B

2. Trimiterile la Regulamentul (CE) nr. 796/2004 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 87

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică cererilor de ajutor introduse pe parcursul anilor de comercializare sau al perioadelor de referință pentru prime care încep de la 1 ianuarie 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

Metoda comunitară de determinare cantitativă a conținutului de Δ9-tetrahidrocanabinol al soiurilor de cânepă

1. **Sfera și domeniul de aplicare**

Metoda este folosită pentru a determina conținutul de Δ9-tetrahidrocanabinol (denumit în continuare „THC") al soiurilor de cânepă (*Cannabis sativa L.*). După caz, metoda se aplică urmând procedura A sau procedura B, descrise în continuare.

Metoda se bazează pe determinarea cantitativă prin cromatografie în fază gazoasă (CFG) a conținutului de Δ9-THC după extragerea cu ajutorul unui solvent adecvat.

1.1. *Procedura A*

Procedura A se utilizează pentru controalele producției prevăzute la articolul 39 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și la articolul 30 alineatul (2) litera (a) din prezentul regulament.

1.2. *Procedura B*

Procedura B se utilizează în cazurile prevăzute la articolul 39 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și la articolul 40 alineatul (3) din prezentul regulament.

2. **Eșantionare**

2.1. *Eșantioanele*

(a) Procedura A: dintr-o cultură de cânepă de un anumit soi, aflată pe câmp, se prelevează de la fiecare plantă selecționată un eșantion de 30 cm care conține cel puțin o inflorescență femelă. Prelevarea se efectuează în perioada cuprinsă între a douăzecea zi de la începutul înfloririi și a zecea zi de după sfârșitul înfloririi, în timpul zilei, conform unui traseu sistematic care să asigure colectarea unui eșantion reprezentativ pentru parcela în cauză, excluzând marginile acesteia.

Statele membre pot autoriza eșantionarea în perioada cuprinsă între începutul înfloririi și a douăzecea zi de la începutul înfloririi, cu condiția ca, pentru fiecare soi cultivat, să se efectueze și alte eșantionări reprezentative, conform regulilor descrise anterior, în perioada cuprinsă între a douăzecea zi de la începutul înfloririi și a zecea zi de după sfârșitul înfloririi.

(b) Procedura B: dintr-o cultură de cânepă de un anumit soi, aflată pe câmp, se prelevează treimea superioară a fiecărei plante selecționate. Prelevarea se efectuează în cursul celor zece zile de după sfârșitul înfloririi, în timpul zilei, conform unui traseu sistematic care să asigure colectarea unui eșantion reprezentativ pentru parcela în cauză, excluzând marginile acesteia. În cazul soiurilor dioice, eșantionarea se efectuează doar asupra plantelor femele.

2.2. *Dimensiunea eșantionului*

Procedura A: pentru fiecare parcelă, eșantionul este format din prelevări de la 50 de plante.

Procedura B: pentru fiecare parcelă, eșantionul este format din prelevări de la 200 de plante.

Fiecare eșantion se introduce într-un săculeț de pânză sau de hârtie, fără a fi strivit, apoi este dus la laborator pentru analiză.

Dacă este necesar, statele membre pot prevedea recoltarea unui al doilea eșantion, în vederea unei contraanalize, acest al doilea eșantion urmând a fi păstrat fie de producător, fie de organismul responsabil pentru analiză.

2.3. *Uscarea și depozitarea eșantionului*

Uscarea eșantionului este inițiată cât mai repede posibil și, în orice caz, în termen de 48 de ore, prin orice metodă care implică o temperatură mai mică de 70 °C.

Eșantioanele trebuie uscate până când ating o greutate constantă și un indice de umiditate între 8 și 13 %.

Eșantioanele uscate nu trebuie să fie strivite și se păstrează la adăpost de lumină, la o temperatură mai mică de 25 °C.

▼B

3. **Determinarea conținutului de THC**

3.1. *Pregătirea eșantionului pentru analiză*

Eșantioanele uscate se curăță de tulpini și de semințele mai mari de 2 mm.

Eșantioanele uscate se macină până se obține un praf semifin (care să treacă printr-o sită cu ochiuri de 1 mm).

Acest praf poate fi păstrat timp de 10 săptămâni, într-un loc uscat și întunecos, la o temperatură mai mică de 25 °C.

3.2. *Reactivi și soluție de extracție*

Reactivi

— Δ9-tetrahidrocanabinol pur din punct de vedere cromatografic,

— Scualan pur din punct de vedere cromatografic, utilizat ca etalon intern.

Soluție de extracție

— 35 mg de scualan per 100 ml de hexan.

3.3. *Extragerea Δ9-THC*

Se cântăresc 100 mg din eșantionul pentru analiză sub formă de praf și se introduc într-un tub de centrifugare, apoi se adaugă 5 ml de soluție de extracție care conține etalonul intern.

Preparatul se scufundă într-o baie cu ultrasunete timp de 20 de minute. După centrifugarea timp de 5 minute la 3 000 de rotații/minut, se colectează soluția de THC de la suprafață. Soluția colectată se injectează în cromatograf și se efectuează analiza cantitativă.

3.4. *Cromatografia în fază gazoasă*

(a) Instrumente

— cromatograf de fază gazoasă echipat cu un detector cu ionizare în flacără și cu un injector cu sau fără divizare;

— coloană care să permită o bună separare a canabinoidelor, de exemplu o coloană capilară din sticlă cu lungime de 25 m și diametru de 0,22 mm,

impregnată cu o fază de siloxan-metil-fenil nepolară de 5 %.

(b) Intervale de etalonare

Cel puțin 3 puncte pentru procedura A și 5 puncte pentru procedura B, inclusiv punctele 0,04 și 0,50 mg/ml de Δ9-THC în soluție de extracție.

(c) Condiții experimentale

Următoarele condiții sunt enumerate ca exemple pentru coloana prevăzută la litera (a):

— temperatura în cuptor 260 °C

— temperatura injectorului 300 °C

— temperatura detectorului 300 °C

(d) Volumul injectat: 1 µl

4. **Rezultate**

Rezultatele sunt exprimate cu două zecimale, în grame de Δ9-THC la 100 grame de eșantion de analiză, uscat până când ajunge la o greutate constantă. Se aplică o toleranță de 0,03 g la 100 g.

— Procedura A: rezultatul corespunde unei determinări pe eșantion de analiză.

Cu toate acestea, în cazul în care rezultatul obținut astfel este mai mare decât limita prevăzută la articolul 39 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, se efectuează o a doua determinare asupra eșantionului de analiză, iar rezultatul care se reține este media celor două determinări.

— Procedura B: rezultatul reprezintă media a două determinări efectuate asupra eșantionului de analiză.

▼B

ANEXA II

Regulamentul (CE) nr. 796/2004	Prezentul regulament	Regulamentul (CE) nr. 1120/2009
Articolul 1	Articolul 1	
Articolul 2 alineatul (1)	—	Articolul 2 litera (a)
Articolul 2 alineatul (1a)	Articolul 2 alineatul (1)	
Articolul 2 alineatul (1b)	—	
Articolul 2 alineatul (2)	—	Articolul 2 litera (c)
Articolul 2 alineatul (2a)	—	Articolul 2 litera (d)
Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (3)	
Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 2 alineatul (4)	
Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 2 alineatul (5)	
Articolul 2 alineatul (6)	Articolul 2 alineatul (6)	
Articolul 2 alineatul (7)	Articolul 2 alineatul (7)	
Articolul 2 alineatul (8)	Articolul 2 alineatul (8)	
Articolul 2 alineatul (9)	Articolul 2 alineatul (9)	
Articolul 2 alineatul (10)	Articolul 2 alineatul (10)	
Articolul 2 alineatul (11)	Articolul 2 alineatul (11)	
Articolul 2 alineatul (12)	Articolul 2 alineatul (12)	
Articolul 2 alineatul (13)	Articolul 2 alineatul (14)	
Articolul 2 alineatul (14)	—	
Articolul 2 alineatul (15)	Articolul 2 alineatul (15)	
Articolul 2 alineatul (16)	Articolul 2 alineatul (16)	
Articolul 2 alineatul (17)	Articolul 2 alineatul (17)	
Articolul 2 alineatul (18)	Articolul 2 alineatul (18)	
Articolul 2 alineatul (19)	Articolul 2 alineatul (19)	
Articolul 2 alineatele (20) -(36)	Articolul 2 alineatele (21) - (37)	
Articolul 2 alineatul (37)	—	
Articolul 2 penultimul paragraf	Articolul 2 alineatul (38)	
Articolul 2 ultimul paragraf	—	
Articolul 3 alineatele (1)- (7)	Articolul 3 alineatele (1) - (7)	
Articolul 4	Articolul 4	
Articolul 5	Articolul 5	
Articolul 6	Articolul 6	
Articolul 7	Articolul 7	

▼B

Regulamentul (CE) nr. 796/2004	Prezentul regulament	Regulamentul (CE) nr. 1120/2009
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 34 alineatul (4)	
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 34 alineatul (5)	
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)	
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (2)	
Articolul 10	Articolul 9	
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 11 alineatul (1)	
Articolul 11 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 11 alineatul (2) primul paragraf	
Articolul 11 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 11 alineatul (2) al treilea paragraf	
Articolul 11 alineatul (2) al treilea paragraf	Articolul 11 alineatul (2), al doilea pragraf	
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (2)	
Articolul 12 alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (d)	Articolul 12 alineatul (1) literele (a), (b), (c) și, respectiv, (d)	
Articolul 12 alineatul (1) litera (e)	—	
Articolul 12 alineatul (1) litera (f)	Articolul 12 alineatul (1) litera (e)	
Articolul 12 alineatele (2), (3) și (4)	Articolul 12 alineatele (2), (3) și (4)	
Articolul 13 alineatul (1) primul și al doilea pragraf	Articolul 13 alineatul (1)	
Articolul 13 alineatul (1) al treilea paragraf	—	
Articolul 13 alineatele (2), (3) și (4)	—	
Articolul 13 alineatul (5)	Articolul 13 alineatul (2)	
Articolul 13 alineatul (6)	—	
Articolul 13 alineatul (7)	Articolul 13 alineatul (3)	
Articolul 13 alineatul (8)	Articolul 13 alineatul (4)	
Articolul 13 alineatul (9)	—	
Articolul 13 alineatul (10)	Articolul 13 alineatul (5)	
Articolul 13 alineatele (11) și (12)	—	
Articolul 13 alineatul (13a)	Articolul 13 alineatul (6)	
Articolul 13 alineatul (14)	Articolul 20 alineatul (3)	
Articolul 14 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 13 alineatul (8) primul paragraf	
Articolul 14 alineatul (1), al doilea paragraf	—	
Articolul 14 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 13 alineatul (8) al doilea paragraf	

▼B

Regulamentul (CE) nr. 796/2004	Prezentul regulament	Regulamentul (CE) nr. 1120/2009
Articolul 14 alineatul (1) al patrulea paragraf	Articolul 13 alineatul (8) al treilea paragraf	
Articolul 14 alineatul (1a)	Articolul 55 alineatele (1) și (2)	
Articolul 14 alineatul (2)	Articolul 12 alineatul (5)	
Articolul 14 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (1)	
Articolul 14 alineatul (4)	Articolul 13 alineatul (9)	
Articolul 15	Articolul 14	
Articolul 15a	—	
Articolul 16 alineatele (1) (2) și (3)	Articolul 16 alineatele (1), (2) și, respectiv, (3)	
Articcolul 16 alineatul (3) al treilea paragraf	Articolul 65 alineatul (3) al treilea paragraf	
Articolul 16 alineatul (4)	Articolul 16 alineatul (4)	
Articolul 17	—	
Articolul 17a	Articolul 17	
Articolul 18	Articolul 20	
Articolul 19	Articolul 21	
Articolul 20	Articolul 22	
Articolul 21	Articolul 23	
Articolul 21a alineatele (1) și (2)	Articolul 24	
Articolul 21a alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 15 alineatul (1)	
Articolul 22	Articolul 25	
Articolul 23	Articolul 26	
Articolul 23a alineatul (1) al doilea și al treilea paragraf	Articolul 27 alineatul (1)	
Articolul 23a alineatul (2)	Articolul 27 alineatul (2)	
Articolul 24 alineatul (1) literele (a), (b), (c), (d), (e), (g), (i), (j) și (k)	Articolul 28 alineatul (1) literele (a), (b), (c), (d), e), (f), (g), (h) și, respectiv, (i)	
Articolul 24 alineatul (1) literele (f) și (h)	—	
Articolul 24 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 28 alineatul (2)	
Articolul 24 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 28 alineatul (3)	
Articolul 26 alineatul (1) (3) și (4)	Articolul 30 alineatele (1), (3) și, respectiv, (4)	
Articolul 26 alineatul (2) literele (a), (b), (c), (f) și (h)	Articolul 30 alineatul (2) literele (a), (b), (c), (g) și, respectiv, (h)	

▼B

Regulamentul (CE) nr. 796/2004	Prezentul regulament	Regulamentul (CE) nr. 1120/2009
Articolul 26 alineatul (2) literele (d), (e) și (g)	—	
Articolul 27 alineatul (1) primul paragraf prima teză	Articolul 31 alineatul (1) primul paragraf	
Articolul 27 alineatul (1) primul paragraf a doua teză literele (a), (b) și (c)	Articolul 31 alineatul (2)	
Articolul 27 alineatul (1) al doilea și al treilea paragraf	Articolul 31 alineatul (1) al doilea și al treilea paragraf	
Articolul 27 alineatele (3) și (4)	Articolul 31 alineatele (3) și (4)	
Articolul 28	Articolul 32	
Articolul 29	Articolul 33	
Articolul 30 alineatul (1) primul și al doilea paragraf, alineatele (2), (3) și (4)	Articolul 34 alineatele (1), (2), (3) și, respectiv, (6)	
Articolul 30 alineatul (1) al treilea paragraf	—	
Articolul 31	Articolul 37	
Articolul 31a	Articolul 38	
Articolul 31b	Articolul 39	
Articolul 32	Articolul 35	
Articolul 33 alineatul (1)	—	
Articolul 33 alineatele (2), (3), (4) și (5)	Articolul 40 alineatele (1), (2), (3) și, respectiv, (4)	
Articolul 33a	—	
Articolul 33b	—	
Articolul 33c	—	
Articolul 34 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 41 alineatul (1) primul paragraf	
Articolul 34 alineatul (1) al doilea paragraf	—	
Articolul 34 alineatul (2)	Articolul 41 alineatul (2)	
Articolul 35 alineatul (1)	Articolul 42 alineatul (1)	
Articolul 35 alineatul (2) litera (a)	Articolul 42 alineatul (1) al doilea paragraf	
Articolul 35 alineatul (2) litera (b) primul pragraf liniuțele 1-4	Articolul 42 alineatul (2) primul paragraf literele (a) - (d)	
Articolul 35 alineatul (2) litera (b) al doilea paragraf	Articolul 42 alineatul (2) al doilea paragraf	
Articolul 35 alineatul (2) litera (c) liniuțele 1 și 2	Articolul 42 alineatul (3), literele (a) și, respectiv, (b)	

▼B

Regulamentul (CE) nr. 796/2004	Prezentul regulament	Regulamentul (CE) nr. 1120/2009
Articolul 36	Articolul 43	
Articolul 37	Articolul 44	
Articolul 38	—	
Articolul 39	Articolul 45	
Articolul 40	—	
Articolul 41 literele (a), (b), (c) și (d)	Articolul 47 alineatele (1), (2), (3) și (4)	
Articolul 42	Articolul 48	
Articolul 43	Articolul 49	
Articolul 44 alineatele (1), (1a) și (2)	Articolul 50 alineatele (1), (2) și, respectiv, (3)	
Articolul 45 alineatele (1), (1a), (1b), (2), (3) și (4)	Articolul 51 alineatul (1), (2), (3), (4), (5) și, respectiv, (6)	
Articolul 46	Articolul 52	
Articolul 47 alineatele (1), (1a), (2), (3), (4) și (5)	Articolul 53 alineatele (1), (2), (3), (4), (5) și, respectiv, (6)	
Articolul 48	Articolul 54	
Articolul 49 alineatul (1)	Articolul 56 alineatul (1)	
Articolul 49 alineatul (2)		Articolul 19 alineatul (1) paragraful al treilea
Articolul 49 alineatul (3)	Articolul 56 alineatul (2)	
Articolul 50 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 57 alineatele (1), (2) și, respectiv, (3)	
Articolul 50 alineatul (5)	—	
Articolul 50 alineatul (7)	Articolul 75(1)	
Articolul 51 alineatul (1)	Articolul 58	
Articolul 51 alineatul (2a)	Articolul 57 alineatul (2)	
Articolul 51 alineatul (3)	—	
Articolul 52	Articolul 59	
Articolul 53 primul și al doilea paragraf	Articolul 60	
Articolul 53 paragrafele al treilea și al patrulea	Articolul 57 alineatul (2)	
Articolul 54	Articolul 61	
Articolul 54a	—	
Articolul 54b	Articolul 62	
Articolul 57 alineatul (1)	Articolul 63 alineatul (1)	
Articolul 57 alineatul (2)	Articolul 63 alineatul (2)	
Articolul 57 alineatul (3), primul paragraf	Articolul 63 alineatul (3)	

▼B

Regulamentul (CE) nr. 796/2004	Prezentul regulament	Regulamentul (CE) nr. 1120/2009
Articolul 57 alineatul (3), al doilea paragraf	Articolul 75 alineatul (1)	
Articolul 57 alineatul (4)	Articolul 63 alineatul (4)	
Articolul 58	Articolul 64	
Articolul 59	Articolul 65	
Articolul 60	Articolul 66	
Articolul 61	Articolul 67	
Articolul 62	Articolul 68	
Articolul 63	—	
Articolul 64	—	
Articolul 65 alineatele (1), (2a), (3), (4) și (5)	Articolul 70 alineatele (1), (2), (3), (4) și respectiv (5)	
Articolul 66 alineatul (1)	Articolul 70 alineatul (8) și 71(1)	
Articolul 66 alineatul (2)	Articolul 70 alineatul (6)	
Articolul 66 alineatele (2a) și (2b)	Articolul 71 alineatele (2) și, respectiv, (3)	
Articolul 66 alineatul (3) primul și al treilea paragraf	Articolul 71 alineatul (4)	
Articolul 66 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 70 alineatul (7) prima teză	
Articolul 66 alineatele (4) și (5)	Articolul 71 alinatele (5) și respectiv (6)	
Articolul 67 alineatul (1)	Articolul 70 alineatul (8) și articolul 72 alineatul (1)	
Articolul 67 alineatul (2)	Articolul 72 alineatul (2)	
Articolul 68	Articolul 73	
Articolul 69	Articolul 74	
Articolul 70	Articolul 76	
Articolul 71	Articolul 77	
Articolul 71a	Articolul 78	
Articolul 71b	Articolul 79	
Articolul 72	Articolul 75 alineatul (2)	
Articolul 73 alineatele (1), (3) și (4)	Articolul 80 alineatele (1), (2), și, respectiv, (3)	
Articolul 73 alineatele (5), (6) și (7)	—	
Articolul 73a alineatele (1), (2), (2a), (2b), (3) și (4)	Articolul 81 alineatele (1), (2), (3), (4), (5) și, respectiv, (6)	
Articolul 74	Articolul 82	
Articolul 75	Articolul 83	

▼B

Regulamentul (CE) nr. 796/2004	Prezentul regulament	Regulamentul (CE) nr. 1120/2009
Articolul 76	Articolul 84	
Articolul 77	—	
Articolul 78	Articolul 85	
Articolul 80	—	
Articolul 81	—	
Anexa I	Anexa II	